

ÇÖZÜM: DEVRİMCİ SINIF MÜCADELESİ!

Sermaye düzeni açmazları derinleştikçe zivanadan çıkıyor, çareyi baskı ve saldırılarını tırmandırmakta arıyor. Bu gerici, boğucu ve yıkıcı atmosferden tek çıkış yolu ise, devrimci sınıf mücadelesini büyütmeğe geçiyor.

s.2

» Batılı emperyalist güçlerin saldırgan politikalarına koşulsuz bir şekilde bağlanmış bulunan Türk sermaye devleti de kendisini savaş batağının tam orta yerinde buldu. Dahası, sürecin ilk gününden beri kraldan çok kralcılık

yapan, Suriye'nin talan edilmesinde aktif bir şekilde yer alan ve dinci-faşist çeteleri her yönüyle destekleyen sermaye devleti, şimdi bu yaptıklarının bedelini ödeme riskiyle karşı karşıya gelmiş bulunuyor.

» Sermaye düzenini bunaltan, saldırganlaştıran ve kontrolden çıkaran bir diğer önemli sorun alanı ise Kürt sorunu. Zira Haziran seçimlerinin ardından devreye sokulan kirli savaş

politikası ne Kürt halkının direnişini kırabildi, ne de bölgesel bir mahiyet kazanan Kürt sorununda rahatlatma yarattı. Tersine, sorun gelinen aşamada çok daha çetrefilli bir hal aldı.

» Ekonomi alanında yaşanan dalgalanma ve kriz tehdidi ise sermaye düzenini bunaltan bir başka yapısal sorun alanı olarak karşımıza çıkıyor. Sermaye çevreleri bu sorunu hafifletmek için en

o bilindik yöntemi işletiyor: Faturayı emekçilere ödetmek! 64. sermaye hükümetinin ekonomi programı, bir dizi açıdan işçi ve emekçileri hedefleyen kapsamlı yıkım saldırılarını içeriyor.

s.6-7

DIYARBAKIR BARO BAŞKANI TAHIR ELÇİ KATLEDİLDİ!

Diyarbakir Barosu Başkanı Tahir Elçi, 28 Kasım'da Diyarbakir'in Sur ilçesinde katledildi. Elçi'nin katledildiği haberinin duyulması üzerine bir dizi kentte eylemler gerçekleştirildi. Elçi, ertesi gün Diyarbakir'da yapılan törenle uğurlandı.

s.11

CAN DÜNDAR VE ERDEM GÜL TUTUKLANDI

Devletin Suriye'deki dinci-gerici çetelere TIR'larla silah gönderdiği görüntüleri açığa çıkaran haberleri nedeniyle Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ve gazetenin Ankara temsilcisi Erdem Gül tutuklandı.

TKIP'nin 17. kuruluş yıldönümü etkinliğinde yapılan konuşma: Devrimci bir sınıf hareketi için ileri!

s.16-17

Çözüm devrimci sınıf mücadelesi

Sermaye düzeninin bir dizi alanda boğuştuğu açmazlar her geçen gün daha da derinleşiyor. Dış politikada yaşanan iflaslar, pervasız bir şekilde uygulanan devlet terörüne rağmen Kürt halkının kırılmayan direnişi, seçim sonrası "istikrar" ve "güven" parolasıyla tek parti hükümetinin kurulmasına rağmen rejim krizinin dindirilememesi ve siyasal belirsizliğin devam etmesi, ekonomide bir türlü aşılamayan kırılmalı tablo, düzeni açmazlara alan sorunların öne çıkanlarını oluşturuyor.

Tüm bu sorun alanlarının bunalıtıldığı sermaye devleti ise adeta zıvanadan çıkmış bulunuyor. Zira, kimisi tarihsel ve toplumsal, kimisi ise yapısal mahiyete sahip olan bu sorunları aşmaya dönük her çabası sonuçsuz kalıyor; içerisinde debelendiği bunalımlardan kolayından bir çıkış yolu bulamıyor. Bu çok yönlü sorunlar karşısında bunalan sermaye düzeni çareyi saldırı politikalarını tırmandırmakta, faşist baskı ve devlet terörünün dozunu arttırmakta arıyor.

Suriye savaşında yaşanan son gelişmeler bu gerçekliği tüm çıplaklığıyla bir kez daha gözler önüne serdi. Suriye'de dinci-faşist çeteler eliyle yürütülen savaş politikalarının çökmesi, bununla birlikte Rusya'nın sürece daha aktif ve fiilen dahil olması, Batılı emperyalist koalisyonu yeni arayışlara yöneltti. Bölgesel gelişmelerin seyri üzerinde kritik sonuçlar yaratabilecek olan bu durum, emperyalistler arası çelişkiyi derinleştirmekle kalmadı, hegemonya krizine yeni boyutlar kazandırdı.

Batılı emperyalist güçlerin saldırgan politikalarına koşulsuz bir şekilde bağlanmış bulunan Türk sermaye devleti de kendisini savaş batağının tam orta yerinde buldu. Dahası, sürecin ilk gününden beri kraldan çok kralcılık yapan, Suriye'nin talan edilmesinde aktif bir şekilde yer alan ve dinci-faşist çeteleri her yönüyle

destekleyen sermaye devleti, şimdi bu yaptıklarının bedelini ödeme riskiyle karşı karşıya gelmiş bulunuyor.

Bu durumdan çıkmak adına atılan her adım, girişilen her macera ise, sermaye devletine siyasi ve ekonomik açıdan daha büyük faturalar çıkarıyor. Rus savaş uçağının düşürülmesiyle başlayan gerilim ve Rusya'nın karşı hamleleri, şimdiden bu olguyu yeterince açık bir şekilde ortaya koymuş bulunuyor. Bir yandan Türk mallarına ambargo uygulayan, Türk sermaye çevrelerinin ülkesindeki faaliyetlerine sınırlandırmalar getiren Rusya, öte yandan politik hamlelerle Türk sermaye devletinin soluğunu kesmeye çalışıyor. Uluslararası kamuoyunda sermaye devletinin ipliğini pazara çıkaracak hamlelere imza atıyor. Bunun güncel ve en çarpıcı örneği ise IŞİD'in kontrolünde olan petrolün bizzat Tayyip Erdoğan ve ailesi tarafından Türkiye'ye sokulduğunun belgeleriyle kamuoyuna sunulması oldu.

Elbette Tayyip Erdoğan ve Türk sermaye devletinin IŞİD'le olan ilişkisi yeni bir durum değil. Fakat emperyalist güçlerin Suriye politikasında ve güç dengelerinde yeni bir durum söz konusu ve Türk sermaye devletinin kirli ve kanlı işlerini eskisi gibi kolay yürütemeyeceği açık.

Sermaye düzenini bunaltan, saldırganlaştıran ve kontrolden çıkaran bir diğer önemli sorun alanı ise Kürt sorunu. Zira Haziran seçimlerinin ardından devreye sokulan kirli savaş politikası ne Kürt halkının direnişini kırabildi, ne de bölgesel bir mahiyet kazanan Kürt sorununda rahatlatma yarattı. Tersine, sorun gelinen aşamada çok daha çetrefilli bir hal almış bulunuyor. Zira dün kadar açılım ve müzakere aldatmacasıyla oyalanan, edilgen bırakılmak istenen Kürt Kürdistan coğrafyasında kent savaşları yaşanıyor. Dün açılım aldatmacasıyla cepheyi sınır ötesine

-Rojava'ya- kadar genişletme şansını elde eden, enerjisini ve dikkatini Suriye savaşına yoğunlaştırma olanağına sahip olan sermaye devleti, bugün Kürt Kürdistan'ın dört bir yanında Kürt halkının direnişine çarpıyor. Savaş alanı genişlerken, sermaye düzeninin Kürt sorununu kendi içerisinde kontrol altına alma imkanları da giderek tükeniyor.

İç içe geçmiş ve bölgesel bir kapsama sahip olan bu sorunları, sermaye düzeninin yapısal planda yaşadığı iktisadi ve siyasal sorunlar tamamlıyor. Siyasal planda yaşanan belirsizlikler, çizilen pembe tablo ve iyimser söylemlere rağmen 1 Kasım seçimleri ile birlikte aşılabılmış değil. Tersine rejim krizine yol açan dinamikler yerli yerinde duruyor. Bunun yansımaları siyasi operasyonlar ve hasımların birbirini hedef alan yeni saldırı hamleleri üzerinden kendisini ortaya koyuyor. Dahası dış politika alanında yaşanan her çöküş dolaysız olarak içeride siyasal bir faturaya dönüşüyor. Düzen siyasetinde baş gösteren gerilimleri tetikliyor.

Ekonomi alanında yaşanan dalgalanma ve kriz tehdidi ise sermaye düzenini bunaltan bir başka yapısal sorun alanı olarak karşımıza çıkıyor. Sermaye çevreleri bu sorunu hafifletmek için en o bilindik yöntemi işletiyor: Faturayı emekçilere ödetmek! 64. sermaye hükümetinin ekonomi programı, bir dizi açıdan işçi ve emekçileri hedefleyen kapsamlı yıkım saldırılarını içeriyor.

Özetle; sermaye düzeni açmazları derinleştikçe zıvanadan çıkıyor, çareyi baskı ve saldırılarını tırmandırmakta arıyor. Bu gerici, boğucu ve yıkıcı atmosferden tek çıkış yolu ise, devrimci sınıf mücadelesini büyütmekten geçiyor.

Uçak krizi derinleşiyor İŞİD destekçileri sıkışıyor

Rusya uçağının Türk F-16'ları tarafından düşürülmesiyle başlayan kriz, derinleşme yönünde ilerliyor. Uçağı düşürerek krizi tetikleyen Türkiye, Rusya'dan ummadığı sertlikte bir tutumla karşılaşınca arayı bulma çabasına girişti. Ancak Devlet Başkanı Vladimir Putin de, Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov da Ankara'dan gelen ısrarlı görüşme taleplerini ilk başta kesin bir dille reddettiler.

Görüşme talepleri sert ifadelerle reddedilen AKP şefleri, dünya nezdinde rezil-rüsva oldular. Buna rağmen resmi olarak özür dilemeseler de yaşananlardan pişman olduklarını dile getiren açıklamalar yaptılar, Rusya'ya "jest" olsun diye öldürülen pilot için özel askeri tören bile düzenlediler. Ne var ki, bu "jestler" etkili olmak bir yana, Putin'in yeni hamlelerini bile önlemeye yetmedi.

Baltayı taş vurdular

Dinci-gerici iktidarın şefleri Tayyip Erdoğan-Ahmet Davutoğlu ikilisinin hem 'arayı bulma' hem Rusya'dan özür dilemeyi reddedip 'kuyruğu dik tutma' politikası etkisiz kaldı. Uçağın düşürülmesini 'provokatif bir meydan okuma' kabul eden Putin yönetimi, doğrudan yaptırım kararları olarak özellikle sebze-meyve ticareti, taşımacılık ve turizm sektörlerini vuran somut adımlar atmaya başladı.

Rusya'nın tutumu krizin ciddi olduğuna ve ancak ağır bedeller pahasına aşılabileceğine işaret ediyor. Görünen o ki, "one munite" örneğinde olduğu gibi sahte kabadayılık taslayıp bunun siyasi rantını devşirmeye alışık olan AKP'nin büyük şefiyle müritleri bu defa baltayı taş vurdular. Öyle ki, endişeli halleri, artık yüz ifadelerinden bile okunuyor.

Ankara'daki işbirlikçiler, emperyalist ağababalarına yaslanıp halklara karşı işlenen ağır insanlık suçlarına defalarca ortak oldular; en bariz örnekler Afganistan, Irak, Libya oldu... İşlenen suçlar ağır (sadece Irak'ta 1.5 milyon insan katledildi) olsa da bunun için kayda değer bir bedel ödemediler. Bu rahatlığın da etkisiyle, Suriye'yi yakıp yıkan savaşa pervasızca daldılar. Cihatçı katilleri beslediler, onlara dayanarak Şam'da dinci bir rejim kuracaklarını küstahça ilan ettiler. Türk devletinin bu gerici-saldırgan politikası Suriye'nin yakılıp yıkılmasında kritik bir rol oynadı.

İŞİD'in petrolünü Türkiye alıp işliyor

İran Petrol, Gaz ve Petrokimya Ürünleri İhracatçılar Birliği Başkanı Hasan Tacik, başkent Tahran'da düzenlediği basın toplantısında Türkiye'nin İŞİD'den petrol aldığını söyledi. Tacik, "Türkiye, ihtiyacı olan petrolün bir kısmını İŞİD'den temin ediyor. İŞİD, günde 700 ila 800 bin varil petrolü yarı fiyatına Türkiye'ye satıyor" diye konuştu. Türkiye'nin bu yüzden İran'dan yaptığı bazı petrol ürünleri ithalatını azalttığını da ekledi.

Russia Today'e konuşan Irak eski ulusal güvenlik

Ancak bu defa işledikleri suçlardan sıyrılmaları kolay olmayacak. Zira Suriye ne Afganistan, ne Irak, ne de Libya... Hem Suriye ciddi bir direnç gösterdi hem Ortadoğu'da etki alanını genişletmeye ya da en azından korumaya çalışan Rusya işin içine girdi. Yanısıra Lübnan Hizbullahı'nın ve İran'ın da Baas yönetimine açık destekleri var. Hal böyleyken Suriye politikasını değiştirmeyen dinci-NATO'cu iktidar, ummadığı bir şekilde Rusya ile ciddi bir krizin içine yuvarlandı.

Tek sığınakları NATO

Uçağı düşürdükleri anda emperyalist savaş aygıtı NATO'nun kapısını çalan AKP hükümetinin şefleri, Brüksel'deki efendilerine "bir kabahat işledik bizi koruyun" diye yalvarmaya başladılar. Belli ki, NATO'nun kucakını "güvenli tek sığınak" addediyorlar. Bundan hareketle Rusya'yı NATO ile tehdit edip kaldıkları yerden işlerine devam etmeyi hayal ediyorlardı. Hesap bu olsa da NATO şeflerinin ilk açıklamaları umulduğu gibi olmadı. Zira bu emperyalist savaş aygıtı, Ankara'daki işbirlikçileri için savaşmaya hiç de hevesli görünmüyor.

Kışkırttıkları savaşın kurbanları olan Suriyeli mülteciler konusunda pazarlık yapmak için AB şefleriyle görüşmeye giden kukla Başbakan Ahmet

Davutoğlu, yine soluğu NATO şefinin huzurunda aldı. Savaş aygıtının şefiyle yanyana durarak basına konuşan Ahmet Davutoğlu, "Türkiye sınırı NATO'nun sınırı" dedi. "Rusya'ya karşı NATO sınırını koruduk, NATO da bizi Rusya'dan korumalıdır" demeye getiren AKP şefi, aynı zamanda "sizden başka kimsemiz yoktur, size sığındık" mesajını da vermiş oldu.

Anlamsız bir suratla Davutoğlu'nu dinleyen NATO şefi, "Türkiye'nin sınırlarını savunmaya hakkı vardır" ifadeleriyle konuşunu teskin etmeye çalıştı. Bununla birlikte Rusya ile yaşanan gerilimin aşılması için taraflara çaba harcama çağrısında bulunan NATO şefi, Türkiye için rahatlarını bozmak istemedikleri mesajını da verdi.

AKP şeflerinin her fırsatta NATO'ya sığınmaları, duruma göre Batı-Hristiyan düşmanlığı yapan yandaş-yardakçı gazetelerin bazılarının "Türkiye sınırı NATO'nun sınırı" sözlerini sekiz sutuna manşet yapmaları, dinci iktidarın ciddi bir özgüven sorunu yaşadığına işaret ediyor.

İŞİD'le suç ortaklığının örtüsü paramparça

Dışişleri Bakanı'yla birlikte İklim Değişikliği Zirvesi'ne katılmak için Paris'e giden kaçak sarayın tiranı, ilk adımda nahoş bir sürprizle karşılaştı. Toplantının yapılacağı binaya geldiğinde kendisini karşılayacak kimseyi bulamayan "büyük lider" neye uğradığını şaşırıldı. Ancak etkili darbeyi dünya medyasına açıklama yapan Vladimir Putin indirdi.

"İŞİD petroleri Türkiye'ye rahat taşısın diye Rusya uçağının düşürüldüğünü" savunan Putin, "Türkmenleri koruma söyleminin bahane, esas amacın İŞİD'i korumak" olduğunu belirtti.

Bu açıklama, malumun ilanından başka bir şey değil elbet. Yani Türk devleti-İŞİD işbirliğini dünya biliyordu, ama daha önce Putin dahil devlet başkanları bunu açıkça dile getirmiyorlardı. Zira çıkara dayalı ilişkilerden dolayı burjuva devletler birbirlerini kolluyorlar. G20 Zirvesi'nde isim vermeden İŞİD'i destekleyen devletler olduğunu dünyaya ilan eden

Putin, uçağın düşürülmesinden sonra, Türk devletinin bu konudaki hassasiyetlerini bir kenara bırakıp IŞİD'le işbirliğini ifşa etmeye başladı.

Suriye'ye karşı savaşın başlatıldığı andan itibaren Ankara'daki dinci-NATO'cu iktidar cihatçı çetelerle her türlü suç ortaklığına girişti. Bu suç ortaklığı sadece sosyalist basında değil, 'saygın' kabul edilen burjuva gazete ve TV kanallarında da pekçok kez belgeleriyle birlikte yayınlandı. Buna rağmen sermaye iktidarı IŞİD'le suç ortaklığına "gönül rahatlığı" ile devam etti. Ne de olsa uluslararası platformlarda kimse AKP şeflerinden hesap sormuyordu. Belli ki, batılı emperyalistler de bu suç ortaklığına hayır demiyordu.

Putin'in Türk devleti-IŞİD suç ortaklığını Paris'te dünyaya ilan etmesi, bir gün sonra Lavrov'un aynı şeyi Moskova'da tekrarlaması denklemi değiştirdi. Bir süre sonra Rusya-Türkiye arasında anlaşmaya varılabilir. Ama eğer Putin bir süre daha bu tutumunu devam ettirirse, Ankara'daki IŞİD destekçilerinin işi epey zorlaşacak. Hatta hesap vermelerinin yolu bile açılabilir.

"Suriye kabusu" peşlerini bırakmıyor

Dinci iktidar sadece ülke içinde değil, bölge halklarına karşı da ağır suçlar işledi. Özellikle Suriye'ye karşı başlatılan yıkıcı savaşta rolünden dolayı suç dosyası fazlasıyla kabardı. Beşar Esad liderliğindeki Baas yönetiminin yıkılması için NATO'nun Suriye'ye saldırmasını defalarca talep etmesinin temel nedenlerinden biri de budur. Kürt halkının Rojava'daki kazanımlarını baltalamak, Suriye'nin en azından bir bölümünün cihatçı çetelerin denetiminde kalması gibi gerici hedefleri de olsa, Baas yönetiminin başta kalması kaçak sarayın tiranıyla müritleri için tam bir felaket senaryosudur. Görünen o ki, Rus uçağını düşürme ahmaklığının altında yatan esas sebep de bu senaryonun gerçekleşmesini engelleme çırpınısıdır.

Gelişmeler olayların tersi yönde ilerleyeceğine işaret ediyor. Zira artık Suriye'de uçuşa yasak bölge ilan etme, dolayısıyla cihatçı çetelere "güvenli sığınak" oluşturma hevesi kursaklarında kalacaktır. Tabi buna Rusya'nın uygulayacağı yaptırımların ekonomik, siyasal ve toplumsal faturası da eklenecek. Bu olaydan sonra Türkmenlerle ilgili demagojiye itibar eden de olmayacaktır. Çünkü savaşın devam ettiği bölgeye hakim olanlar, Türkmenlere de her türlü vahşeti reva gören -bir kısmı Türkmen asıllı El Kaideci olsa da- çoğunluğu farklı ülkelerden gelen cihatçı çetelerdir.

NATO'ya sığınan sermaye iktidarının başındaki AKP, ne IŞİD'le suç ortaklığına son verecektir ne diğer cihatçı çetelere verdiği desteği hemen kesecektir. Yine de bu kirli işin eskisinden çok daha zor olacağı kesindir. Demek oluyor ki, son yıllarda yakalarını bırakmayan "Suriye kabusu" nun içinde çırpınmaya devam edecekler.

Uçak kriziyle sıkışan dinci iktidarın Rusya'dan özür dilemek yerine emperyalizmin vurucu gücü NATO'ya sığınması, savaş kışkırtıcılığını elden bırakmaya niyetli olmadığına işaret ediyor. Emperyalist hegemonya savaşını kızdırmaya da militarizmi şiddetlendirmeye de hizmet eden bu politikanın emekçilere faturası daha da ağırlaşacaktır.

Sermaye iktidarının hem iç hem dış politikasının bedelini ödemek zorunda bırakılan işçi sınıfı ile emekçiler ve ezilen müttefikleri kirli savaşa, savaş kışkırtıcılığına, IŞİD-El Kaide destekçiliğine ve NATO'dan yeni silah talebine karşı sesini yükseltmeli, "işçilerin birliği halkların kardeşliği" uğruna mücadeleyi büyütmelidir...

Yandaş basının Rusya hezeyanı

Rusya cephesinden gündeme getirilen ve dünya basınının izlediği Türkiye-IŞİD petrol ticareti belgeleri Türkiye'de burjuva medyanın "ilgisini çekmedi." Doğan medyası ile NTV ve CNN, konuya ilişkin tek satırlık haber geçmedi. Havuz medyası ise Türkiye'nin Katar'la yaptığı doğalgaz anlaşmasını diplomatik bir zafer olarak yansıtanın derdine düştü.

AA'nın akli başına yeni geldi (!)

En riyakar tutumlardan biri ise Anadolu Ajansı (AA) tarafından sergilendi. AA, Rusya'daki basın toplantısına ilişkin tek satır bilgi geçmezken, IŞİD'in petrolünün Suriye devletine satıldığı ve Rusya'nın da bu işlemde yer aldığı yönlü analiz yazıları yayınladı. Hangi kaynak ya da belgelere dayandığı belli olmayan yazılar, "AB'nin açıklamalarına göre" vb. ifadeler kullanarak doldurulmaya çalışıldı.

Analiz yazılarının, Rusya'nın basın toplantısı yaptığı saatlerde yayınlanması da manidar bir tutum olarak dikkat çekti.

Doğan medyası da 'emir eri'

1 Kasım seçimlerinde aldığı oy oranını gördükten sonra AKP'ye yanaşmalık yapmaya başlayan Doğan medyası da Tayyip Erdoğan ile ilgili önemli iddiaları görmeyenlerin arasındaki yerini aldı. Doğan'ın Hürriyet ve Radikal gibi haber siteleri gündemdeki iddialara yer vermezken, Rusya'nın YPG'ye silah yardımı ve Türkiye yönelik yaptırımları ile ilgili haberleri okurlarına sundular.

Havuz medyası da 'karşı saldırıda'

Sabah, Akşam, Star gibi havuz medyası da AA'nın "analizlerini" sitelerine taşıdı. Rusya'nın iddialarını görmezden gelen bu yandaş medya, "Rusya'nın yalanları", "Şimdi sen düşün Putin", "Türkiye'nin Rusya'yı korkutan kozu" gibi başlıklarla karşı saldırıya geçerek Rusya'nın iddialarını bastırmaya çalıştılar.

Türkiye Katar'la doğalgaz anlaşması yaptı

Rusya'nın, Türk sermaye devletinin ve Erdoğan'ın ailesinin IŞİD'in petrolüyle ilişkisini açıkladığı saatlerde, Türkiye Katar'la petrol anlaşması yaptı.

Dinci gericiliğin şefi Tayyip Erdoğan'ın Katar ziyareti sırasında, BOTAŞ ile Katar milli petrol şirketi arasında Türkiye'nin bu ülkeden uzun vadeli ve düzenli LNG (sıvı doğalgaz) ithalatı yapmasını

sağlayacak ön mutabakat zaptı imzalandı. Açıklanana göre anlaşma, daha önce dönemlik anlaşmalarla bu ülkeden yapılan LNG ithalatına uzun vadeli bir perspektif kazandıracak.

Tarafların asıl anlaşmanın altyapısını oluşturmak için hazırlığa başladığı belirtilirken, asıl anlaşmanın en kısa sürede imzalanacağı belirtildi.

Türkiye: Sermaye için cazip ve istikrarlı bir ülke!

64. sermaye hükümetinin siyasi ve ekonomik programı geçtiğimiz günlerde açıklandı. Tam anlamıyla işçi-emekçi düşmanı olan bu programla bir kez daha emekçileri daha fazla sömürü, yoksulluk ve sosyal yıkım bekliyor. Seçim sonuçları açıklanır açıklanmaz sermaye çevreleri hemen hükümete ilişkin beklentilerini sıralamıştı. AKP bir sermaye partisi olarak hükümette olduğu yıllar boyunca yaptığı gibi bu konuda da bir pürüz çıkarmadı. Açıklanan programla birlikte, bundan sonra da sermaye sınıfını ihya etmeye yönelik çalışılacağı ise aşikar.

Geçtiğimiz gün Başbakan Davutoğlu'nun açıkladığı hükümet programında sermaye sınıfına verilen açık taahhütler netlikle ifade edilmektedir. Ülkeyi "hem yerli hem uluslararası yatırımcı için cazip bir ortam" haline getirdiklerine vurgu yapan Davutoğlu devamla şunları söylemektedir: "Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mülkiyet hakkı ve girişim özgürlüğünü koruyacağız.", "Özel sektörün ihtiyaç duyacağı hizmetlere yönelik temel fiziki ve sosyal altyapıyı sunacağız.", "Dışa açık bir ekonomi olarak her alanda rekabetçiliği geliştirecek, küresel yatırımları ve nitelikli insan gücünü cezbedeceğiz." Peki tüm bunlar nasıl olacak?

64. hükümetle açıklandığı üzere önümüzdeki süreçte işçi ve emekçileri ağır sömürü ve yıkımlar beklemektedir. Kıdem tazminatı hakkının gaspı, esnek çalışma koşullarının ağırlaştırılması ve asgari ücret gibi işçi sınıfına çok yönlü yıkımlar yaşatacak iktisadi-sosyal saldırılar hayata geçirilecek.

Örneğin; seçim öncesinde asgari ücretin 1.300 TL olması yönünde ileri sürülen vaat, 64. hükümet programında şöyle ifade edilmektedir: "Önümüzdeki yıl için asgari ücretin 1.300 TL'ye yükseltilmesi yönünde Asgari Ücret Tespit Komisyonu'na teklifte bulunacağız. Yapılan işin tehlike sınıfına göre, asgari ücrette farklılaştırma sağlayacağız." Seçim vaatleri sadece bir göz boyamadan ibaretti. Bugün ise top Asgari Ücret Tespit Komisyonu'na havale edilmektedir. Ki bu komisyondan, işçilerin hayrına şimdiye dek hiçbir kazanım çıkmamıştır. İşin bir de şu boyutu vardır ki, asgari ücret vergi dışı bırakılmadığı için, vergi dilimi nedeniyle Ekim'den başlayarak asgari ücretlilerin yaşayacağı yüzde 5'lik kayıp hiç hesaba katılmamaktadır. Ama esas tehlike asgari ücrette farklılaşma sağlamak üzerinden hedeflenen sinsi planlardır. Zira bu uygulama emeği korumaya yönelik olarak kullanılmayacak, patronların ücretleri düşük tutmasına yarayacak bir kılıf olacaktır.

Öte yandan yine açıklanan programda "İşveren

Sigorta Primi indiriminde esas alınan 10 işçi çalıştırma zorunluluğunu kaldıracacağız" denilerek küçük ölçekteki işletmeler de ihya edilecek, patron sigorta primleri devletçe, yani işçi ve emekçilerden kesilen fonlardan karşılanacak.

Hükümet programına baktığımızda işçi ve emekçileri ekonomik alanda ilgilendiren başka saldırılarda açıklanmıştır. "Verginin tabana yayılması" hedefi ile işçi ve emekçilerin sırtındaki ağır vergi yükünün katlanacağı, sermayenin ise her zaman olduğu gibi, büyük oranda bu yükten muaf tutulacağı anlaşılmaktadır. Yine benzer şekilde; "kamu harcama büyüklüğünün sınırlandırılmasını hedefliyoruz" denilmektedir. Bundan işçi ve emekçilerin ihtiyaç duyduğu, örneğin sosyal hizmetler alanına, eğitime, sağlığa ayrılan bütçenin giderek kısıtlanacağını, işçi ve emekçinin cebinden çıkacak paranın artacağını anlıyoruz.

Bütçenin neye göre ve nasıl harcanacağı yine programdan anlaşılmaktadır. Bütçenin işçi ve emekçilere yönelik olmadığı, tam tersine savaş konseptine ve devlet terörüne uygun şekilde planlandığı bellidir. Örneğin, Cumhurbaşkanının "terörle mücadelede" ve muhbirlikte "özel yetkili" kıldığı muhtarlar unutulmamıştır. Muhtarların 950 TL olan maaşını 1.300 TL'ye yükseltmeyi koşulsuz olarak

yapacakları ifade edilmektedir. Polislerin 2200 olan ek göstergeleri 3000'e çıkartılırken, emniyet hizmet tazminatı yüzde 25 arttırılacaktır. Uzman erbaşların 2200 olan ek göstergeleri de 3000'e çıkartılırken, askeri öğrencilerin harçlığı da 400 TL olacaktır. Astsubay emeklilerinin 2003 öncesi ve sonrası oluşan farkın kapatılmasına yönelik itibakları sağlanacaktır. Geçici köy korucularının şartlarının iyileştirmeye çalışılacağı ifade edilmektedir. Görüldüğü gibi işçi ve emekçiye yönelik harcamalardan devlet elini çekerken, kirli savaş aygıtını güçlendirmek ve kiralık katillerini doyurmak için askeriye, polisler ve koruculara fazladan bütçe ayrılacaktır. Öte yandan örtülü ödenek adı altına özeld Kürdistan'da kirli savaşı yürüten katillerine ya da gerici İŞİD çetelerine ne kadar paralar ayrıldığını bilemiyoruz.

Sermaye devleti yaşadığı ekonomik ve siyasal krizleri ağır sömürü ve baskı koşulları ile atlatabileceğini ummaktadır. Aynı zamanda ülkeyi "hem yerli hem uluslararası yatırımcı için cazip bir ortam" haline getirmek istemektedir. Bunun ne demek olduğunu bu ülke işçi ve emekçileri çok iyi bilmektedir: Uzun ve ağır çalışma şartlarında, düşük ücretlere tahammül etmek. Artan işsizlik basıncıyla patronların dayattığı keyfiyete ve kuralsızlığa boyun eğmek. Gelir dağılımında en alta olmasına rağmen en çok vergiyi ödeyen olmak. Artan yoksulluğa kemer sıkarak katlanmak.

Özetle "cazip bir ortam" sermaye sahipleri için ucuz işgücü bolluğu dışında çeşitli teşviklerle, muafiyetlerle rahat sömürü koşullarına sahip olmak demektir. Sermaye için bu cazip ortamın her açıdan faturasını işçi ve emekçiler ödemektedir. Öte yandan artan baskı ve saldırganlık ortamında sindirilen toplumsal muhalefet de işin cabası. İşte sermayenin istediği ve AKP'nin sağladığı istikrar bu!

Anlaşma imzalandı, 1300 göçmen gözaltına alındı

Avrupa Birliği (AB) ile 'göçmen krizi' konusunda anlaşma imzalayan Türkiye, anlaşmanın hemen ardından uygulamaya başladı. AB-Türkiye işbirliği konusunda uzlaşma sağlanmasını göçmenlere yönelik olarak yapılan operasyon izledi. 1300 göçmen gözaltına alındı.

1 Aralık'ta, Çanakkale'nin Ayvacı ilçesinden Yunanistan'ın Midilli Adası'na şişme botlarla geçmeye hazırlanan göçmenlere yönelik polis operasyonu yapıldı.

Operasyonda, çoğu Suriyeli, Iraklı ve Afganistanlı olduğu belirtilen 1300 göçmen gözaltına alındı.

Tahir Elçi'nin katili sermaye devleti!

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, Diyarbakır'ın Sur ilçesinde katıldığı bir basın açıklaması sırasında gerçekleştirilen suikast sonucu hayatını kaybetti. Elçi, daha önce de ölüm tehditleri almış, yine sermaye devleti tarafından çeşitli soruşturmanın hedefi olmuştu.

Tahir Elçi'nin katilini Maraş'tan, Çorum'dan, Sivas'tan, 19 Aralık'tan, Ulucanlar'dan tanıyoruz. Elçi'nin katilini Roboski'den, Silvan'dan, Suruç'tan, Ankara'dan tanıyoruz: Sermaye devleti!

Sermaye devletinin tarihi sayısız katliam ve siyasi suikastlarla doludur. Başta devrimci-ilerici güçler ile Kürt halkı olmak üzere; bu toprakların aydınları, sanatçıları ve emekten yana olan tüm güçleri defalarca bu türden saldırıların hedefi olmuştur. Sermaye devletinin karanlık ve kirli namlularından çıkan kurşunlar bu kez de Tahir Elçi'yi alçakça katletti.

Kürt illerini abluka altına alıp katliamlar gerçekleştiren, kirli savaş uygulamalarını tırmandıran, Ortadoğu'da emperyalist savaş batağına boğazına kadar batmış bulunan sermaye devleti gelinen yerde katliam makinesi gibi çalışmaktadır. Fakat, ne yaparsa yapsın gerçekleştirdiği katliamların hesabını vermekten kurtulamayacaktır.

BDSP olarak Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin alçakça katledilmesini kınıyor, tüm işçi ve emekçileri emperyalist savaş ve saldırganlığa, Kürt halkını hedef alan kirli savaş uygulamalarına ve artık gün be gün hayatımızın parçası haline gelen katliamlara karşı mücadeleyi büyütme çağırıyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
28 Kasım 2015

Elçi Diyarbakır'da uğurlandı

Diyarbakır'da öldürülen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, 29 Kasım'da düzenlenen cenaze töreni ile uğurlandı.

Sabah saatlerinden itibaren hastane önünde toplanmaya başlanırken, Diyarbakır Barosu avukatları hastane önünde Türkçe ve Kürtçe olarak "Seni unutmayacağız!" yazılı pankart açtı.

Elçi'nin Selahattin Eyyübi Eğitim ve Araştırma Hastanesi morgundan alkışlar ve sloganlarla alınan cenazesi, yine sloganlarla yapılan yürüyüşün ardından Koşuyolu Parkı'na getirildi. Burada cenazeyi binlerce kişi karşıladı.

Koşuyolu Parkı'nda yapılan tören saygı duruşuyla başlarken, ilk konuşmayı yapan Tahir Elçi'nin eşi Türkan Elçi "Onu orada binlerce faili meçhul karşılayacak" dedi. Ardından Tahir Elçi'nin abisi Ahmet Elçi konuştu.

Törende konuşma yapan HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş "Elbet topraklarımıza barış gelecek. Bundan vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Demirtaş'ın konuşmasının ardından Elçi'nin cenazesi sloganlarla Yeniköy Mezarlığı'na götürülerek defnedildi.

Elçi'nin katledilmesi eylemlerle lanetlendi

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin katledilmesinin duyulmasının ardından bir dizi kentte eylemler düzenlendi. Eylemlerde, katliamlara rağmen mücadelenin süreceği vurgulandı.

İHD'den Elçi için eylem

İHD İstanbul Şubesi'nin 28 Kasım'da Galatasaray Meydanı'nda hasta tutsaklar için yaptığı eylemde Tahir Elçi'nin katledilmesi protesto edildi.

Eylemde konuşan İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu'ndan Sevim Kalman, Tahir Elçi'yi saygıyla andıklarını, cinayeti nefretle kınadıklarını belirtti. Tahir Elçi'nin daha önce de "PKK terör örgütü değildir" dediği için devlet ve burjuva medya tarafından hedef gösterildiğini söyledi.

Kalman'ın konuşmasının ardından birkaç dakika sessiz durma eylemi yapıldı.

Taksim'de yapılan eyleme polis saldırısı

28 Kasım'da, Elçi'nin katledilmesine tepki olarak Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde eylem yapmak isteyen kitleye polis saldırdı. Tazyikli su, biber gazı ve plastik mermilerle kitleye saldıran polis, meydanın her iki tarafındaki kitlenin toplanmasını engellemeye çalıştı. Ancak saldırıya sloganlarla cevap veren kitle tekrar meydana toplandı. Polisle yapılan görüşmeler sonucu polis barikadı biraz geri çektilerle basın açıklamasına geçildi.

İlk olarak Tahir Elçi şahsında, katledilenler için saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından HDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü konuştu. Kürkçü, Elçi'nin hedef alınarak katledildiğini ifade etti. Kürkçü, Elçi'nin öldürülmesinin basit bir olay olmadığını, halkın öncülerinin hedef alındığını söyledi ve katliamlara karşı mücadelenin kararlılıkla süreceğini ifade etti.

ÖHD İstanbul Şubesi Eşbaşkanı Av. Sinan Zincir

de Elçi'nin ölümünden Silopi'de, Cizre'de insanları katleden kontrgerilla devletinin sorumlu olduğunu ifade etti. Bu katliamla devletin bir mesaj vermeye çalıştığını belirten Zincir, katliamlar karşısında devletin suçlarını ortaya çıkarana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini vurguladı.

Basın açıklamasının sonlandırılmasıyla kitle sloganlarla Tarla başı Bulvarı'na doğru yürüyüşe geçti. Caddeyi trafiğe kapatarak yürüyüşe devam eden kitle bir kez daha polis saldırısıyla karşılaştı. Polisin tazyikli su, biber gazı ve plastik mermilerle gerçekleştirdiği saldırı karşısında ara sokaklara çekilerek bir süre daha sloganlar haykıran kitle daha sonra dağıldı.

Ankara'da hukukçular cübbeleriyle yürüdü

Ankara Barosu, ÇHD ve ÖHD başta olmak üzere Ankaralı hukuk örgütlerinin çağrısı üzerine 28 Kasım'da cübbeleriyle ABEM önünde toplanan avukatlar bir süre alkışlarla, ıslıklarla ve zılgıtlarla beklemelerinin ardından "Katilleri tanıyoruz" şiarlı ozaliti açarak Yüksel Caddesi'ne yürüdüler. Yürüyüş boyunca etraftaki emekçiler alkışlarıyla hukukçulara destek verdi.

HDP Ankara İl Örgütü'nün çağrısı üzerine Yüksel'de toplanmakta olan ve aralarında BDSP, HE, EHP, ESP ve Partizan gibi ilerici-devrimci kurumların olduğu Ankaralı emek ve demokrasi güçleri, hukukçuları Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde alkışlarla karşıladı.

Tahir Elçi için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirilmesinin ardından hukuk örgütleri adına Avukat Atiye Arıkan ilk açıklamayı yaptı. Arıkan ulusal ve uluslararası alanda çok değerli bir hukuk adamı olan meslektaşları Tahir Elçi'nin katledilmesinin ardındaki karanlık güçlerin derhal açığa çıkması ve hukuk önünde hesap vermesi için yılmadan çaba vereceklerinin altını çizerek katillerin peşini bırakmayacaklarını ve Tahir Elçi'nin mücadelesinin sürdürüleceğini ve vurguladı.

İkinci olarak HDP Ankara İl Eşbaşkanı İbrahim Bilici

söz aldı. Bilici Kürtçe gerçekleştirdiği konuşmada Tahir Elçi ve devlet tarafından katledilen tüm şehitlerin ölümsüz olduğunu söyledi. Ayrıca Kürt halkının direniş ve mücadele geleneğine vurgu yapan Bilici, devletin ve AKP'nin imhacı politikalarının sonucunda Elçi'nin katledildiğine vurgu yaparak konuşmasını sonlandırdı.

Son olarak Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri adına "Tahir Elçi'nin alçakça katledilmesini lanetliyoruz!" başlıklı açıklama okundu.

İzmir'de avukatlar baro önüne cübbe bıraktı

İzmir Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla 28 Kasım'da bir araya gelen yüzlerce kişi Alsancak Sevinç Pastanesi önünde basın açıklaması yaptı. Eylemde, Tahir Elçi'nin fotoğrafı en önde yer alırken, onu takiben "İnsan hakları ve barış ELÇİ'si ölümsüzdür / İzmir Emek Demokrasi ve Barış Güçleri", "Tutuklayamadılar, katlettiler..! Tahir Elçi ölümsüzdür! / ÖHD-ÇHD" pankartları açıldı. Ayrıca, katil devleti teşhir eden ve katliamı lanetleyen dövizler taşındı.

Eylemde ilk olarak Tahir Elçi için saygı duruşunda bulunuldu. Sonrasında da ortak basın metnini okuyan Yakup Gül, Elçi'nin barış ve insan hakları savunucusu olduğunu söyleyerek başladığı açıklamada, Elçi üzerinden son dönemde linç kampanyası yürütüldüğünü ve kendisinin hedef gösterildiğini belirtti. Elçi'nin öldürülme anını anlatan Gül, kendisinin son sözlerinin de 'barış' çağrısı olduğunu ifade etti. Gül, katilleri tanıdıklarını belirterek, bölgede süren operasyonlara ve ölümlere de tepki gösterdi. Kürt illerine yönelik sokağa çıkma yasaklarının derhal kaldırılmasını talep ederek Elçi'nin de operasyonların ve ölümlerin durması için çalıştığını vurguladı.

Açıklamanın ardından İzmir Baro Başkanı Özcan Aydın konuştu. Aydın, Elçi'nin öldürülmesini protesto ettiklerini söyleyerek, yargıya yönelik saldırıların son bulmasını istedi.

Eylem, kitlenin İzmir Barosu önüne yürümesi ile devam etti. Baro önüne gelindiğinde ÖHD ve ÇHD adına kısa bir açıklama yapıldı. Daha sonra avukat cübbeleri baro önüne bırakılarak eylem sonlandırıldı.

Mersin'de cinayet protesto edildi

Forum alanında Mersin Emek ve Demokrasi Platformu tarafından 28 Kasım'da gerçekleştirilen eylemde cinayet protesto edilirken, Elçi'nin hukukçu kimliğinin yanı sıra bir barış aktivisti olduğu, saldırının da barışa yapıldığı söylendi.

Platform adına yapılan açıklamanın ardından sırayla kurum temsilcileri söz aldılar. Mersin Barosu ve Mersin Tabip Odası adına yapılan konuşmaların yanı sıra diğer katılımcılar da söz alarak düşüncelerini belirttiler.

29 Kasım'da da Mersin Emek ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla Forum alanında buluşulmasının ardından, "Tahir Elçi onurumuzdur! Demokrasiye sahip çıkacağız!" yazılı pankartla Barış Meydanı'na yüründü. Öfkeli sloganlarla yapılan yürüyüşte alana gelindiğinde ilk olarak saygı duruşu yapıldı.

Emek ve Demokrasi Platformu ile Mersin Barosu adına yapılan konuşmaların ardından Tahir Elçi için denize karanfiller bırakılmasıyla eylem son buldu.

Adana'da cinayete karşı 'korkmuyoruz' dendi

28 Kasım'da İnönü Parkı'ndan başlayan eylem Atatürk Parkı'na yapılan yürüyüşle devam etti. Adana Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından gerçekleştirilen

eylemde "Korkmuyoruz, hepimiz Tahir Elçi'yiz" denildi.

"Katil devlet hesap verecek!", "Tahir Elçi ölümsüzdür!" sloganlarının atıldığı eylem, basın açıklamasının ardından yapılan oturma eylemiyle sonlandırıldı.

Gebze'de Elçi için yürüyüş

Gebze Emek ve Demokrasi Platformu, 29 Kasım'da Trafo Meydanı'ndan Kent Meydanı'na yürüdü. Sloganlarla ve konuşmalarla gerçekleşen yürüyüşte Tahir Elçi'nin katledilmesine ve basına dönük saldırgan tutumlara karşı mücadele çağrısı yükseltildi.

Kent Meydanı'na gelindiğinde ÇHD üyesi Av. Zakire Dünder Aydın tarafından yapılan basın açıklamasında Tahir Elçi'nin uzun süredir tehdit altında olduğu ve en sonunda katledildiği belirtilerek, Can Dünder ve Erdem Gül'ün tutuklanmaları ile basına yönelik sansürün ve baskının artacağına dönük vurgular yapılırken, hiçbir şeyin mücadeleden vazgeçiremeyeceği ifade edildi.

Bolu'da eylem

29 Kasım'da Akbank önünde bir araya gelen Bolu Emek ve Demokrasi Güçleri, basın açıklaması ile suikastı lanetledi. Siyah pankart taşıyan kitle, baskılar, tutuklamalar ve katliamların, halkların eşit, özgür ve bir arada yaşam mücadelesini yok edemeyeceğini söyledi.

Basın açıklamasında Can Dünder ve Erdem Gül'ün tutuklanması da protesto edildi.

İstanbul ilçelerinde Elçi için eylemler

Sarıgazi Dayanışması, 29 Kasım'da Demokrasi Caddesi'nde bir araya gelerek cadde girişine yürüdü. Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda devletin katliamcı kimliği teşhir edilerek mücadele çağrısı yükseltildi. Saygı duruşundan sonra okunan basın açıklamasında Kürdistan'da yaşanan katliamlara değinildi. Kürt halkı nezdinde bütün ezilen halkların mücadelesiyle dayanışma çağrısının yapıldığı açıklamada, katliamlara karşı mücadelenin büyütüleceği söylendi.

Eyleme aralarında BDSP'nin de olduğu birçok ilerici ve devrimci kurum katıldı.

29 Kasım'da HDP Kartal İlçe Örgütü'nün çağrısıyla Ahmet Şimşek Koleji'nin önünde toplanan kitle yürüyüş yaptı. Yürüyüşün ardından İntiba önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu. Açıklamadan sonra da 15 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Eyleme destek verenler arasında BDSP, Partizan, Emek Partisi, Anarşist Faaliyet, Halkların Demokratik Kongresi, Yeni Demokrat Gençlik, Emek Gençliği vardı.

HDP'nin çağrısı ile 29 Kasım'da Esenyurt Depo Kapalı Cadde girişinde toplanan kitle, üzerinde Tahir Elçi'nin fotoğrafının olduğu ve "ölümsüzdür" yazılı siyah bir pankart açarak caddenin sonuna kadar yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, Tahir Elçi'nin öldürülmesi kınandı ve katliamların hesabını sormak için mücadele çağrısı yapıldı.

BDSP ve Halkevleri'nin de katılarak destek verdiği eylem sloganlarla bitirildi.

"Tanıklar dinlenmedi, deliller ilk günden karartıldı!"

Özgürlükçü Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi Eşbaşkanı Av. Sinan Zincir ile Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin katledilmesi ve soruşturma sürecini konuştuk. Elçi'yi hedef haline getiren devletin katliamdan sorumlu olduğunu ifade eden Zincir, ilk günden itibaren ise delillerin karartıldığını belirterek sağlıklı bir soruşturma yürütülmesini beklemediklerini ifade etti.

- Tahir Elçi'nin katledilmesini ve öncesinde yaşanan süreçte hedef alınmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bütün mesele Tahir Elçi'nin bir televizyon programında dile getirdiği düşünceler olmuştu. Elçi, "PKK bir terör örgütü değildir, siyasi talepleri olan bir harekettir" demişti.

Buna karşı tıpkı Hrant Dink katliamında olduğu gibi önce bir linç kampanyası örgütlendi, faşist gruplar harekete geçirildi. Televizyonlarda, sosyal medyada linç kampanyaları örgütlendi. Hiç beklenmeden Tahir Elçi hakkında "yasadışı örgüt propagandası yapmaktan" soruşturma başlatıldı. Tahir Elçi hedef haline getirildi.

Soruşturmayı yürüten Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı "Tahir Elçi'ye ulaşamadı" diyerek "kaçma şüphesi olduğu" gerekçesiyle hakkında tutuklamaya dönük yakalama emri çıkardı.

Yani hergün televizyonlara çıkan, Diyarbakır Barosu'nda bulunan, her gün bir etkinliğin içinde bulunan birisi "bulunamayan", "kaçak kişi" konumuna getirildi.

Akabinde adeta kriminal bir vakaymış gibi Diyarbakır Baro Başkanı bir polis ordusunun şovuyla Diyarbakır'dan İstanbul'a getirildi. Savcılık ifadesinden sonra tutuklanma istemiyle mahkemeye sevk edildi. Tahir Elçi fikirlerini aynen mahkemede savundu, kararlılıkla dile getirdi. "Tutuklayıp tutuklamamanız benim umurumda değil, ben doğrularımı her yerde dile getiririm" dedi. Fikirlerinden, düşüncelerinden hiçbir şekilde geri adım atmadı. Geri adım atmadığı için de geldiğimiz noktada tutuklanmadığı için katledildi.

Bu devlet aklı, anlayışı linç kampanyasını kendisi örgütledi. Tutuklama için ellerinden gelen her türlü argümanı kullandılar, ancak tutuklatamadılar, fikirlerinden geri adım atmasını sağlayamadılar. Ve geldikleri noktada; büyük bir komplo, tezgah, düzenle hatta kendi polislerini de feda ederek Tahir Elçi'yi keskin nişancı tarafından katlettirdiler.

- Tahir Elçi'nin hedef seçilmesinin nedenini nasıl yorumluyorsunuz?

- Tahir Elçi, Kürt siyasetinin, Kürt hareketinin içerisinde her iki tarafa da silahları bırakın çağrısı yapan, barışı güçlü bir şekilde haykıran, kendi sözünü söyleyebilen, herkesi eleştiren ve bir an önce barışın tesis edilmesi için bir sivil toplum örgütünün, bir baronun başkanı olarak yoğun çaba harcayan bir kişiydi.

Tahir Elçi'yi Diyarbakır'ın orta yerinde güpegündüz

katletmek de aslında Kürt halkına da bir mesajdı; Kürtlere "hiçbir talepte bulunmayın, biz sizin barış talebinizi de, demokratik mücadele talebinizi de boğarız" mesajı veriliyordu.

Dün Nusaybin'de, Cizre'de, Gever'de, Derik'te, Silvan'da, Varto'da halkı katledenlerin, bugün Diyarbakır'da, Kürdistan'ın başkentinde Kürtlerin bir kanaat önderini katlederek aslında Kürt halkına verdiği mesaj çok açık. Bu, savaşı tırmandırma mesajıdır, bu açık bir savaş ilanıdır. Ve halkların arasındaki köprüleri de kaldırma girişimidir.

Bir algı operasyonu yürütülmeye çalışılıyor

Biz bunun örneğini daha önce de meslektaşlarımızın katledilmesinde yaşadık. Bu ilk değil ne yazık ki son da olmayacak.

Öte yandan şuna dikkat etmemiz gerekiyor. Büyük bir algı operasyonu yürüttüler. Adeta Tahir Elçi'nin çatışma ortasında öldürüldüğüne, silahlı gençler tarafından öldürüldüğüne yönelik bir algı yürütmeye çalıştılar. Kendi polisini bile öldürebilen bir devlet aklıyla karşı karşıyayız.

- Devlet çeşitli spekülasyonlarla gerçekleri çarpıtmaya çalışıyor. Ortaya çıkan görüntüler üzerinden neler söyleyeceksiniz?

- Görüntüler, kayıtlar, orada bulunan meslektaşlarımızın, tanıkların beyanı... Eğer doğru düzgün bir soruşturma süreci yürütülecekse, hakikat araştırmasına dönük bir soruşturma yürütülecekse Tahir Elçi'nin katillerinin polisler olduğu çok açık ve net şekilde görülecektir.

Kaldı ki bunun için bir soruşturma sürecinin yürütülmesine gerek yok. Görüntüler bütün çıplaklığıyla kurşunun nereden geldiğini, kimden çıktığını çok açık bir şekilde göstermektedir.

Merak ediyoruz; polislerden biri diğerine "Sen burdan kaybol" diyor. Birinin cebinde bir silah var birini kullanıyor, diğerinin şarjörünü boşaltmıyor. Bütün bunlar kuvvetli şüphe durumlarıdır. Görüntüler her şeyi ortaya koymaktadır.

Bir an için siyasi iktidarın aklıyla, diliyle, yarattığı yalan algı operasyonu düşünsek bile bu topraklarda çatışma ortamını kim yarattıysa Tahir Elçi'nin katledilmesinin sorumlusu da onlardır.

- Soruşturma süreci hakkında neler söyleyeceksiniz?

- Tanıklar dinlenmedi, orada meslektaşlarımız vardı dinlenmedi. İlk günden itibaren orada delillerin toplanması gerekiyordu. Silahlardan çıkan kurşunların toplanması gerekiyordu. Tahir Elçi'yi vuran kurşunun toplanması gerekiyordu. Hiçbir delil toplanması yapılmadı ve tüm deliller karartıldı.

Buradan da sağlıklı bir soruşturma ve netice çıkacağını asla düşünmüyoruz. İlk gün deliller karartıldı.

İlk gün bütün kayıtlar ortadan kaldırıldı. Cumhuriyet savcısının gidip bizzat yerinde inceleme yapması, delilleri toplaması gerekiyordu. Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı "5 tane savcı görevlendirdik" diyor. 5 savcınız ne yaptı? Olay yeri incelemesi yaptı mı, delilleri topladı mı, kamera kayıtları, görüntüler toplandı mı? Değil toplamak, o görüntüleri çeken DİHA muhabiri gözaltına alındı. O görüntülerle bütün olay bütün çıplaklığıyla ortaya çıktı. Ama onlar da failleri gizleme gayreti var. Fail devlettir ve böyle bir akıldan da biz sağlıklı bir soruşturma beklemeyiz, beklemiyoruz. Bu soruşturmada da tıpkı faili belli diğer devlet katliamlarında olduğu gibi bir netice alınabileceğinden pek ümitli değiliz.

- Olay yeri incelemesinin çatışmalardan kaynaklı yapılmadığına yönelik açıklamalar var. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

- Savcılar çok rahat bir şekilde olay yerine gidip delil toplayabilir olay yeri incelemesi yapabilirlerdi. Bu bitmeme hali bilinçli bir haldir. Soruşturma başından itibaren kirletilmiş, deliller karartılmıştır. Kirli bir soruşturmada, devletin, siyasal iktidarın algı operasyonundan kaynaklı da kirli bir soruşturma karşı karşıyayız.

Kürt halkı azgın devlet terörüne boyun eğmiyor!

Sermaye devletinin Kürdistan'ın dört bir yanında uyguladığı devlet terörünün dozu giderek artıyor. Ancak kanlı saldırıların hiçbiri Kürt halkının direnişini kıramıyor.

Nusaybin'de yine sokağa çıkma yasağı

Sermaye devleti, 29 Kasım'da Mardin'in Nusaybin ilçesinde bir kez daha sokağa çıkma yasağı ilan etti.

Nusaybin Kaymakamlığı, Abdülkadirpaşa, Fırat, Dicle ve Yenişehir mahallelerinde 29 Kasım günü saat 21.00'den itibaren sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini açıkladı.

İlçede 4'ncü kez ilan edilen yasak kapsamındaki mahalleler polis ablukasına alındı. 30 Kasım'da, özellikle dört mahalleyi birbirine bağlayan Çağçağ Caddesi üzerine zırhlı araçlarla konuşlanan özel hareket timleri ve polisler, mahalleleri yayılım ateşine tuttu.

Gece boyunca yapılan bu saldırılara karşı halk ise direnişe geçti. Nusaybinliler mahallelerini savunmak için gece boyunca nöbet tuttu. Ertesi sabah yoğunlaşan saldırılarda, Newroz Alanı, Çağçağ Caddesi ve eski hastane civarına kobra tipi zırhlı araçlarla konuşlanan özel hareket timleri, mahalleleri sabaha kadar yayılım ateşine tuttu.

Yasağın sürdüğü Derik'te saldırılar

Mardin'in Derik ilçesinde ilan edilen sokağa çıkma yasağının 5'inci gününde (30 Kasım), özel hareket timleri ve polislerin mahallelere dönük saldırıları yoğunlaştı. Saldırlara karşı halkın da direnişi sürdürdüğü ilçede, sabahın erken saatlerinden itibaren özel hareketçiler Kale, Cevzıpınar, Dağ, Küçükpınar ve Zeytinpınar mahallelerine yönelik saldırıya girişti.

Saldırılarla birlikte ilçe merkezinde şiddetli çatışmalar yaşandı. Koser Caddesi üzerinden zırhlı araçlarla konuşlanan özel hareketçiler, bomba atar ve ağır silahlarla saldırırken, mahallelerden şiddetli patlama sesleri geldi.

Yüksekova'ya özel timler sevk edildi

Son iki haftadır askeri yığınağın yapıldığı Hakkari'nin Yüksekova ilçesine 30 Kasım sabahı özel hareket timleri sevk edildi. Şemdinli yolunun eski petrol mevkiisi, zırhlı araçlarla abluka altına alınırken, burada konuşlanan zırhlı araçlar mahalle girişlerindeki barikatları ateş altına aldı.

Yaklaşık bir saat süren silah ve patlama seslerinden sonra 2 zırhlı özel hareket timi otobüsü, yoğun önlemler altında ilçe çıkışındaki Karabey Karakolu'na doğru hareket etti.

Cizre'de polis bir kişiyi katletti

30 Kasım'da, sokağa çıkma yasaklarının ve devlet terörünün yaşandığı Yafes Mahallesi'nde,

Diyarbakır'da öldürülen Tahir Elçi için eylem yapıldı.

Mahalle arasında başlayan yürüyüşte sloganlarla Berivan Caddesi'nden geçen kitle, Çevre Yolu üzerinde konuşlanan zırhlı araçlardaki polislerin saldırısına uğradı.

Kitleye saldıran polisler önce rastgele bomba atar attı, ardından da silahla kitleyi taradı.

Polisin attığı bomba atarlardan biri vücuduna isabet eden ve ağır yaralanan Hacı Sasur, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı ve yaşamını yitirdi.

1 Aralık gecesi ise Çevreyolu'na konuşlanan polislerin, zırhlı bir araçtan Yafes Mahallesi'ne yönelik açtıkları ateş sonucu Süleyman Kurtoğlu yaralandı. Kurtoğlu, mahallelinin çağırıldığı ambulansla Cizre Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı ve ameliyata alındı.

Yüksekova'da gerginlik had safhada

Hakkari'nin Gever (Yüksekova) ilçesinde 10 kişiyi katletmelerine rağmen direnişi kıramayan devlet güçleri, ilçe merkezine kapsamlı bir operasyon hazırlığı içerisinde girdi. İlçe merkezine son haftalarda yoğun asker, polis ve mühimmat sevkiyatı yapıldı. Son bir hafta içerisinde İlçe Alay Komutanlığı ile Efeler Taburu'na Kamışlı Karakolu ile Esendere Hudut Taburu'ndan onlarca askeri kirpiden oluşan ve içlerinde özel askeri birliklerin olduğu sevkiyatlar yapılırken, hafta içinde Van istikametinden büyük bir askeri sevkiyat yapıldı. Yine, ilçe çıkışındaki Karabey Karakolu'na da yakıt yüklü askeri tankerler ile mühimmat yüklü askeri kamyonetler götürüldü.

1 Aralık'ta beyaz zırhlı polis otobüsleriyle özel hareket timleri ilçeye getirilirken, hafta içerisinde plakasız 3 zırhlı otobüsle özel timlerin getirildiği

öğrenildi. Son zamanlarda mahallelere yönelik operasyonlarda başı çeken Kobra tipi zırhlı araçlarda bulunan özel timlerin; uzun saçlı, sakallı ve kimilerinin de Arapça konuştuğu görülürken, bu timler akıllarda soru işareti bıraktı.

Yoğun sevkiyatlar yapıldıysun, Cumhuriyet, Orman, Eski Kışla ve Mezarlık mahalleleri hendek ve barikatlarla araç girişine tamamen kapatılırken, Yeşildere, Dize, Güngör, Esentepe ve Esenyurt mahallelerinde barikatlar güçlendirildi.

Sur'da yine "sokağa çıkma yasağı"

Diyarbakır'ın Sur ilçesinde kaymakamlığın ilan ettiği 2 Aralık saat 05.00 itibarıyla başlayan yasakta Cevatpaşa, Fatihpaşa, Dabanoğlu, Cemal Yılmaz ve Hasırlı mahalleleriyle birlikte, Gazi Caddesi "ikinci bir emre kadar" yasaklandı.

Diyarbakır'da polis halkı taradı:

1 kadın katledildi

Aynı gün Sur'da sıkıyönetim uygulamalarını protesto etmek için Dicle Üniversitesi öğrencileri Şeyh Said Meydanı'nda nöbet başlatırken, HDP ve DBP il örgütlerinin çağrısı üzerine de Diyarbakır halkı meydana toplanmaya başladı. Şeyh Sait Meydanı'na gelen kitlenin üzerine polislerce ateş açıldı. Aralarında çocukların da olduğu grubun bulunduğu meydana rast gele ateş açan polisler, Gazi Caddesi'nde kurulan polis barikatlarından dışarıya çıkmaya çalıştığı esnada bir kadını kafasından ve göğsünden vurarak öldürdü.

Saldırıda çok sayıda kişinin de yaralandığı belirtilirken, polis meydanın yanı başında bulunan ve yaralıların kaldırıldığı hastaneye de biber gazı attı.

Söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü için mücadeleye!

Cumhuriyet gazetesi, geçtiğimiz aylarda AKP hükümeti ve Erdoğan'ın insani yardım olduğunu iddia ettiği, MİT TIR'larındaki silahların görüntülerini yayınlamıştı. Ortaya çıkan tablo dinci partide bomba etkisi yaratmış, paniklemesine yol açmıştı. Recep Tayyip Erdoğan yaptığı açıklamalarla öfkesini ortaya koymuş, yargıya harekete geçmesi çağrısında bulunmuştu. Bu çağrının ardından Cumhuriyet gazetesi yargı terörünün kısılcasına alındı. Kısa bir süre önce de Cumhuriyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ve Ankara Temsilcisi Erdem Gül tutuklandı.

MİT TIR'ları haberinin bedeli tutuklama oldu

MİT tırları haberi yayınlandığında Recep Tayyip Erdoğan ve tüm devletliler TIR'larda askeri mühimmat olduğu gerçeğini yalanlamışlardı. Koro halinde TIR'larda insan yardım malzemesi olduğunu söylemişlerdi. Askeri mühimmata ilişkin görüntülerin ortaya çıkması sonrasında ise gerçeği kabullenmek zorunda kalmışlardı.

Gerçeği kabullenmeleri AKP şeflerinin haberi yapan Cumhuriyet gazetesine yönelik tehditkâr tutumlarını sürdürmelerine engel olmamıştı. AKP yöneticileri foyalarının ortaya çıkmasının öfkesiyle MİT TIR'ları ile ilgili olarak haber yapılmasını casusluk faaliyeti olarak tanımlamışlardı. Tayyip Erdoğan, MİT TIR'ları haberini yapan Can Dündar için, "Bu haberi yapan kişi bunun bedelini ağır ödeyecek, öyle bırakmam onu" demişti.

Tayyip Erdoğan'ın yaptığı suç duyurusu üzerine Can Dündar ve Erdem Gül hakkında Türk Ceza Yasası'nın 312, 327, 328, 330, 220, 285 ve 289. maddeleri uyarınca biri ağır iki kez müebbet ve 42 yıla kadar hapisle cezalandırılmalarını içeren dava açıldı.

Tutuklama terörü düzen sınırları içinde gazetecilik görevlerini icra etmeye çalışan basın mensuplarına yönelik hazımsızlığın ve Türkiye'de basın özgürlüğü olmadığı gerçeğinin bir defa daha doğrulanmasıydı. Devrimci-ilerici basın ve havuz medyasının dışındaki yayınlara ve yayıncılara yönelik baskı, tehdit ve tutuklamalar sadece Can Dündar ve Erdem Gül'le sınırlı değildir.

Basına yönelik saldırılar ayyuka çıktı

Özellikle son birkaç yılda basın ve basın çalışanlarına uygulanan baskılar gün geçtikçe arttı. Dinci partinin hegemonyasını kabul etmeyen, AKP iktidarını eleştiren her türden basın yayın organı ve çalışanları zapturapt altına alınmaya çalışıldı. Dinci partinin ajite ve mobilize ettiği binlerce kişi Hürriyet gazetesi binasına saldırdı. Hürriyet yazarı ve CNN Türk çalışanı Ahmet Hakan evinin önünde saldırıya uğradı, dövülerek hastanelik edildi.

17-25 Aralık operasyonu sonrasında gazeteciler ve gazeteler hakkında açılan dava sayısı ayyuka çıktı. 17-25 Aralık rüşvet operasyonlarını haber

yaptıkları, köşelerinde bu konuda makaleler yazdıkları gerekçesiyle gazeteciler hakkında onlarca dava açıldı. Açılan dava sayısı yüzü aştı.

AKP çizgisinde hareket etmedikleri ve muhalif haber ve yorumlar yazdıkları gerekçesiyle 59 gazeteci işten çıkarıldı. Sermaye medyasında yaşanan işten çıkarmalar yüzde 20'yi buldu. Dünyada 2013 yılında tutuklu olan 213 gazeteciden 40 tanesi Türkiye cezaevlerinde bulunuyor. Türkiye'de 2013 yılında 39 gazeteci gözaltına alınmışken, 2014 yılında gözaltına alınan gazeteci sayısı 72'ye çıktı.

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB) tarafından Dicle Haber Ajansı erişimi tam 18 defa engellendi. RTÜK lisanslı yayın yapan Özgür Gün TV'nin de aralarında bulunduğu yaklaşık 40 kanal "Platformların yayın haklarına uymadığı" gerekçesiyle sansürlendi.

Sadece son bir yıl içerisinde Cumhurbaşkanına kötü söz söylendiği iddiasıyla ve 17-25 Aralık operasyonunu içeren yazılar kaleme aldıkları için 392 gazeteci hakkında dava açıldı. 1 Kasım seçimlerinden 4 gün önce Koza-İpek Medya grubu polis tarafından basıldı. Koza-İpek Medya grubu hakkında terör örgütü propagandası yapma iddiası ile soruşturma başlatıldı.

Sermaye devletinin basın özgürlüğünü kısıtlayıcı yasalar yerli yerinde durmaktadır. TCK'da yer alan yirmiden fazla madde, söz, basın ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayıcı hükümleri içermektedir. Basın Kanunu, Terörle Mücadele Kanunu ve Radyo ve Televizyon Yayınları Hakkında Kanun'da yer alan sansürcü maddelerle söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü kısıtlanmaktadır.

Dinci parti söz, basın ve örgütlenme özgürlüğünün önünü açma iddiasıyla hükümet olmuştur. Ancak söylediğinin tam tersini yapmış, 2005 yılında TCK'da ve 2006 yılında TMK'da yaptığı değişikliklerle söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü önündeki engelleri daha da arttırmıştır. Bu nedenle düşünce suçundan yargılanan ve ceza alanların sayısı ayyuka çıkmıştır.

Basına yönelik baskı ve tehditler son süreçte yaşanan örneklerle veya AKP hükümetinin icraatlarıyla sınırlı değildir. Dünden bugüne sermaye devletinin tarihi boyunca basın hep tehdit, baskı, tutuklama ve katliamlara maruz kaldı. Sermaye düzeni kendi içerisinde dahi farklı sesleri boğmak için her türlü yola başvurdu.

Sermaye düzeni hiçbir dönemde söz, basın ve örgütlenme özgürlüğüne geçit vermedi

Sermaye devleti her dönemde söz, basın ve örgütlenme özgürlüğüne karşı düşmanca tutum aldı. Sansürde, baskıda, tutuklama terörü ve gazetecilere yönelik katliamlarda sınır tanımadı. Bu nedenle Türkiye söz, basın ve örgütlenme özgürlüğünün olmadığı ülkeler sıralamasında Avrupa'da birinci oldu.

Özellikle '90'lı yıllarda, Kürt basını ve devrimci basın ağır baskı ve katliamlara maruz kaldı. Gazeteler sansürlendi, bombalandı. Defalarca kapatıldı. Ağır para cezalarına çarptırıldı. Kürt basını ve devrimci basın emekçileri on yılları bulan hapis cezalarına çarptırıldı.

Devrimci basın çalışanları polisler tarafından kurşunlandı. Bu nedenle Ferhat Gerçek sakat kaldı. Engin Ceber işkencede vahşice katledildi. Gerçeği yazdığı için Namık Tarancı Diyarbakır'da katledildi. Kürt halkının özgürlük mücadelesinin fedaisi ve aynı zamanda birçok makalenin altında imzası bulunan Musa Anter kallesçe kontra güçler tarafından öldürüldü. Onlarca muhalif, devrimci yazar işkencelerden geçirildi. Kontra güçlerin kan kusan namularının hedefi oldular.

Söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü için...

Özelde AKP iktidarı ve genelde sermaye düzeni, düzen karşıtı güçlerin söz söylememesi, basın ve yayın organı çıkarmaması, örgütlenme özgürlüğünün kısıtlanması için mesai yaptılar ve bundan sonra da aynı çizgide yürüyeceklerdir. Bu konudaki ısrarlarının en temel nedeni Kürt basını ve devrimci-sosyalist basından duydukları korkudur. Zira Kürt basını, ilerici, devrimci ve sosyalist basının bir meşale gibi emekçilerin bilincini aydınlatması sermaye düzeni bekası açısından açık bir tehdittir.

Söz, basın ve örgütlenme özgürlüğüne en fazla ihtiyacı olanlar işçi ve emekçilerdir. Özgürlük mücadelesini büyüten Kürt halkıdır. Bu nedenle emekçiler söz, basın ve örgütlenme özgürlüğünü kazanmak için düşüncelerini mücadele alanlarında daha yüksek sesle dile getirmelidir. Söz, basın ve örgütlenme özgürlüğünden yoksunluğun kaynağı burjuva sınıf iktidarına karşı mücadeleyi büyütmelidir. Sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü için devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltelim.

Baskı ve yasakta yeni perde: Dündar ve Gül tutuklandı!

Türk sermaye devletinin "insani yardım" adı altında Suriye'deki dinci-gerici çetelere TIR'larla silah gönderdiği görüntüleri açığa çıkaran haberleri nedeniyle dinci gericiğin şefi Tayyip Erdoğan'ın hedef aldığı Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ve gazetenin Ankara temsilcisi Erdem Gül, 26 Kasım günü 'silahlı örgüte üye olmak', 'devletin gizli kılması gereken bilgilerini casusluk amacıyla yaymak' suçlamalarıyla tutuklandı.

İllerde tutuklama protestoları

27 Kasım günü HTKP, Halkevleri, EHP, Kaldıraç, ESP, HDP ve Öğrenci Kolektifleri tarafından İzmir'de eylem yapıldı.

Kurumlar adına okunan ortak metinde, gazetecilerin tutuklanma gerekçesi olarak gösterilen "devletin güvenliği" gibi sebeplerin inandırıcı olmadığı ifade edildi. AKP iktidarınca desteklenen IŞİD'e silah gönderen Türkiye'nin, Suruç, Ankara, Diyarbakır ve Paris katliamlarından da sorumlu olduğunun altı çizildi.

27 Kasım günü TGS, TGC, İGC İzmir Şubeleri ve Cumhuriyet Gazetesi çalışanları da Cumhuriyet Gazetesi önünde basın açıklaması düzenledi. Türkiye'de gazetecilerin gözaltı, tutuklama ve sansürlerle ağır baskı altında oldukları belirtildi. Dündar'ın TIR'ların içeriğine dönük haberi için Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın "Bedelini ödeyecekler. Bunu onların yanlarına bırakmam" sözleri hatırlatıldı.

Eyleme HDP, CHP milletvekillerinin yanı sıra birçok kurum ve parti temsilcisi de katıldı.

Aynı gün Emek, Barış Ve Demokrasi Güçleri de Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanmasına karşın Cumhuriyet Gazetesi İzmir Temsilciliği önünde destek eylemi gerçekleştirdi.

Eylemde yapılan açıklamada tutuklamaların Türkiye'de medyaya yönelik ilk saldırı olmadığı söylendi. AKP iktidarının 13 yıldır sürekli baskı ve saldırılarda bulunduğu ifade edildi. Medyaya baskıların artmasının sebebinin, IŞİD çetesine yönelik yardımların açığa çıkması olduğu belirtildi.

Yine 27 Kasım günü Mersin Emek ve Demokrasi Platformu Akdeniz Belediyesi Eşbaşkanı Fazıl Mutlu'yu da hedef alan gözaltı saldırısını ve Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ve gazetenin Ankara temsilcisi Erdem Gül'ün tutuklanmasını protesto etmek için eylem yapıldı.

27 Kasım günü öğle saatlerinden itibaren Cumhuriyet'in Şişli'deki binası önünde toplanan kitle ellerinde Cumhuriyet gazeteleriyle ve sloganlarla protesto eylemi yaptı. Protestolar boyunca "Katil IŞİD işbirlikçi AKP!", "Hırsız katil Erdoğan!", "Özgür basın susturulamaz!" sloganları atıldı.

Gazetecilere Özgürlük Platformu tutuklamalara dair basın açıklaması yaptı. Açıklamada şu ifadeler yer aldı:

"Türkiye'de artık yeni bir dönem başladı. Basın özgürlüğünün olmadığı ülkemizde artık haber yapmak da suç oldu. Bu karar ile gazetecilere ya Tayyip Erdoğan'ın istediği gibi haber yapacaksınız ya da

tutuklanmayı göze alacaksınız mesajı verildi."

28 Kasım günü Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanması Bursa Heykel'de protesto edildi.

İlerici ve devrimci kurumların, meslek örgütleri ve sendikaların da olduğu eylemde Tahir Elçi'nin öldürülmesi de lanetlendi.

ÇGD adına yapılan basın açıklamasında ülkede basın özgürlüğünün olmadığı vurgulandı. Tayyip Erdoğan'ın isteği üzerine gazetecilerin hukuksuzca tutuklandığı belirtildi. Halkın haber alma hakkına vurulmuş bir darbe olduğu dile getirildi.

29 Kasım günü de Cumhuriyet gazetesi önünde eylemler sürdü. Cevahir AVM önünden Cumhuriyet gazetesi önüne yürünerek Gazetecilere Özgürlük Platformu adına açıklama yapıldı.

Açıklamalarda Dündar ve Gül'e yöneltilen suçlamaların akıl ve hukuk ölçülerine aykırı olduğu belirtildi.

"Can Dündar ve Erdem Gül, ne yasal ne de meşru olan bir dış politikanın en karanlık yüzlerinden birini teşhir ederek vatandaşların kendilerinden gizlenen gerçekler hakkında bilgilenmesini mümkün kılmışlardır" denildi.

Basın açıklamasından sonra Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü adına yapılan konuşmada Türkiye'de basın özgürlüğünün sürekli gerilediği, Türkiye'nin basın özgürlüğü konusunda dünyadaki 180 ülke içerisinde 149. olduğu belirtildi.

Gezbe Emek ve Demokrasi Platformu tarafından 29 Kasım günü Trafo Meydanı'nda Tahir Elçi'nin katledilmesi ve Dündar ve Gül'ün tutuklanması protesto edildi.

Bolu Emek ve Demokrasi Güçleri, 29 Kasım günü yaptıkları basın açıklaması ile Tahir Elçi'nin öldürülmesi ve gazetecilerin tutuklanmasını protesto etti.

Tutukluluğa itiraz reddedildi

Dündar ve Gül'ün avukatları tarafından 30 Kasım günü İstanbul 7. Sulh Ceza Hakimliği'ne sunulan 3

cümlelik itiraz dilekçesinde "Biz üzerimize düşeni yapıyor ve Anayasa'ya, yasalara, AİHS'ne, AİHM kararlarına aykırı olan tutuklama kararlarına itiraz ediyoruz. Gerisi sizin bileceğiniz iş. Tercih ve sorumluluk sizindir" ifadelerine yer verildi. İtiraz dilekçesi ertesi gün reddedilerek Dündar ve Gül'ün tutukluluğunun devamına karar verildi.

Tutuklamalara dair açıklamalar

Dündar ve Gül'ün tutuklanmasına dair 27 Kasım tarihinde açıklama yapan DİSK Basın-İş Sendikası şu ifadeleri kullandı: "İleri demokrasi ülkesinde iki gazeteci arkadaşımız daha demir parmaklıkların arkasına geçti. Şaşırmadık, bunun olacağı Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın açıklamasından belliydi."

TÜSİAD Yönetim Kurulu Başkanı Cansen Başaran Symes de aynı gün yaptığı açıklamada "Özgürlükler ve demokrasi alanında ilerleyeceğimiz önemli bir yol var" dedi.

Tutuklamalar dış basında

Öte yandan Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanması dış basında da yer buldu. Konu İsveç basınında "Gazeteciler silahları açığa çıkarttıkları için yargılanıyorlar" şeklinde yer alırken Alman basınında ise "Bağımsız gazetecilerin işi Türkiye'de hep zordu. Şimdi bir kez daha hükümeti eleştiren redaktörler yargının dikkatini çekti ve tutuklandı" şeklinde haberleştirildi.

Cumhuriyet'e vergi baskısı

Cumhuriyet Gazetesi İcra Kurulu Başkanı Akın Atalay 30 Kasım tarihinde Twitter hesabından yaptığı açıklamada, gazetenin iki buçuk yıl önce denetimden geçen 2010 yılı vergi hesapları için yeniden inceleme kararı verildiğini duyurdu.

“Hak ihlalleri 30 yıldır aynı şekilde sürüyor”

10 Aralık İnsan Hakları Günü vesilesiyle **İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şube Başkanı Zeynep Ceren Boztoprak** ile konuştuk. İHD'nin kuruluşundan bu yana sermaye devletinin gerçekleştirdiği hak ihlalleri konusunda pek bir değişiklik olmadığını, düşünce, ifade özgürlüğü alanındaki ihlallerin fazlasıyla arttığını belirten Boztoprak, 30 yıldır sürdürülen kirli savaşa dikkat çekerek son dönemde daha da tırmandırılan bu kirli savaşla birlikte devletin insanları öldürerek yaşam hakkı ihlalini sürdürdüğünü ve Kürdistan'daki diğer insanların da gündelik yaşamlarını normal bir şekilde sürdüremediğini ifade etti.

- Öncelikle İHD'nin amaç ve ilkeleriyle birlikte Dünya İnsan Hakları Günü'nün ortaya çıkışından bahsedebilir misiniz?

- İnsan Hakları Derneği 12 Eylül sonrasında 1986'da içinde hukukçuların, doktorların, gazetecilerin ve siyasal alanda faaliyet yürüten güçlerin yer aldığı 98 kurucu üyesiyle kurulmuş bir dernek.

Türkiye'de insan hakları alanında faaliyet yürüten ilk dernek. İHD'nin tüzüğü İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ne dayalı ve ilkeleri de buna bağlı olarak insan haklarını temel alacak şekilde...

Ayrıca İHD, Türkiye açısından insan hakları ihlallerinin önemli bir hafıza merkezidir.

30 yıllık süreçte kurucu üyeler de dahil, üye ve yöneticileri öldürülmüş, suikast girişimlerinde bulunmuş, haklarında soruşturma açılmış ve tutuklananlar olmuştur.

1. Dünya Savaşı'nın ardından 2. Dünya Savaşı'nın yaşanması ile ırkçılığın yayılması, devletler tarafından başta yaşam hakkı olmak üzere pek çok ihlalin gerçekleştirilmesi yaşandı. İnsan Hakları Beyannamesi; bütün bu süreçlerin sonunda insanın en önemli değer olduğu ve yaşam hakkının en temel insan hakkı olduğu sebebiyle Birleşmiş Milletler'in (BM) yayınlamış olduğu bir genelge olarak ortaya çıktı.

İnsanı temel alan, hiçbir ayrımcılığı, ırkçılığı kabul etmeyen ve insanın ancak bu temel hak ve özgürlüklere sahip olması halinde insan olarak yaşayabileceğini savunan bir beyanname. Biz de İHD olarak bu beyannameyi temel almış bulunuyoruz.

- Türkiye'de yaşanan hak ihlallerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Türkiye tarihine baktığımızda sıkıyönetim, OHAL uygulamaları ve çok sayıda askeri veya sivil darbelerin egemen olduğu bir Türkiye görüyoruz. 12 Eylül sonrasında itibaren son 30 yıldır tanık olduğumuz şeyler pek değişmiyor. Hak ihlalleri savaş sürecinde de çatışmasızlık sürecinde de değişmiyor.

30 yıldır Türkiye'de yaşanan kirli bir savaş var. Bu savaşta başta yaşam hakkı ihlali olmak üzere hak ihlallerinin boyutu çok ağır.

Yaşam hakkı ihlali başta olmak üzere, düşünce, ifade, basın, örgütlenme gibi özgürlüklerin hepsi devlet tarafından yoğun bir şekilde ihlal ediyor.

30 yıldır İHD bununla mücadele etmeye çalışıyor.

Tabi bu mücadele sırasında önemli kazanımları da olmuştur. Örneğin idam cezasının kaldırılmasında derneğin çok büyük payı olduğunu biliyoruz. Bunun yanında 30 yıldır verilen mücadele içerisinde ödenen çok ağır bedeller var.

Fakat ne yazık ki tablonun çok değişmediğini görüyoruz.

Yakın döneme baktığımızda özellikle 7 Haziran sonrasında hemen her hafta bir yaşam hakkı ihlali ile karşı karşıyayız. Yine basın özgürlüğü çok ciddi bir şekilde ihlal ediliyor. Gazeteciler hakkında soruşturmalar açılıyor. Halkın haber alma hakkı ihlal ediliyor. Toplumun her alanında, hak mücadelesi veren herkesin hedef alındığını ve cezalandırıldığını görüyoruz. Yani iç açıcı bir sürece ulaşamadık ne yazık ki.

- Son dönemde özellikle Kürdistan'da her gün insanlar katlediliyor ve geriye kalanların temel insani ihtiyaçlarını dahi karşılaması engelleniyor. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

- Bu yıl ağır geçen bir yıl. İnsan Hakları Haftası'nın önemi bu nedenle daha da artıyor. Çatışmasızlık döneminin sona ermesiyle birlikte başta Kürdistan olmak üzere çok yoğun hak ihlalleri yaşıyoruz. Kürdistan'da hukuksuz bir şekilde ilan edilen sokağa çıkma yasakları, sadece yaşam hakkı ihlalinin ötesinde yaşam hakkı ihlal edilmeyenlerin de bütün yaşamının kilitlendiği bir tablo var ortada.

Bizler bölgeye gidip gözlem yapıyoruz, heyetler oluşturuyor ihlalleri tespit ediyoruz. Raporlarımızı yayınlıyoruz, sürekli buna dikkat çekmek için basın açıklaması yapıyoruz. Fakat Türkiye demokrasi güçlerinin ve bu alanda çalışan, duyarlı olduğunu da söyleyen DKÖ ve STK'ların Kürdistan'da yaşanan ihlallerle ilgili çok da dayanışma içinde olmadığını görüyoruz.

Orada yaşananları duyurmanın iki boyutu var. Biri

basın üzerinden duyurursunuz. İkincisi bu tür STK'ların orada yaşanan ihlalleri buraya aktarmasıyla yaparsınız.

Basın engellenmeye çalışılıyor, ama her şeye rağmen haber verebiliyorlar. Orası terk edilmiş gibi. Orada yaşananların Türkiye'ye olduğu gibi aktarılmadığını görüyoruz.

Kürtleri kendi kaderine terk etmek değil, orada yaşananları aktararak mücadele etmeye çalışıyoruz.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- İnsanlar bir protesto yapmak istiyor, ama daha bir kelime dahi söyleyemeden polis müdahalesiyle karşı karşıya kalıyorlar. Böyle de bir devlet şiddetiyle hem de yoğun bir şiddetle, böyle de bir riskle karşı karşıyayız.

Hafta boyunca eylem ve etkinliklerle hak ihlallerine dikkat çekilecek

Boztoprak İnsan Hakları Haftası kapsamında bu yıl da 10 Aralık'ta başlayıp 16 Aralık tarihine kadar sürecek bir eylem ve etkinlik programı hazırlamaya çalıştıklarını belirtti. İlk olarak 10 Aralık tarihinde İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin dağıtımı ve bir basın açıklamasıyla programlarının startını vereceklerini belirten Boztoprak, Kadın tutsaklarla dayanışma eylemi yapılacağını, Marmara Bölgesi'ndeki hapisanelerde yaşanan hak ihlalleri raporunu açıklayacaklarını belirtti. İHD bünyesindeki Çalışma Yaşamı Komisyonu'nun da faaliyetler yürüteceğini belirtti.

“Barış süreci deneyimleri” ile “Anayasa ve başkanlık” konularına ilişkin panel ve söyleşilerin gerçekleştirileceğini belirten Boztoprak, son olarak Taksim'de gerçekleştirecekleri yürüyüşle İnsan Hakları Haftası kapsamında yapacakları eylem ve etkinlikleri tamamlayacaklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Haklar ve özgürlükler için eller şaltere, ayaklar sokağa!

Türkiye bir kez daha 10-17 Aralık İnsan Hakları Haftası'na en çok hak ihlalinin yaşandığı bir ülke olarak giriyor. Kuşkusuz evrensel bir niteliği bulunan İnsan Hakları Haftası, yaşananlarla kıyaslandığında sadece Türkiye'deki hak ihlalleriyle çelişmiyor. Keza emperyalist politikalar nedeniyle yurtlarından olan milyonlarca Suriyeli sığınmacı büyük trajediler yaşıyor. Ya Türkiye gibi sığınmak zorunda kaldıkları ülkelerde her türlü baskıya ve sömürüye maruz kalıyor, yahut da göç yollarında ölüme yolculuklar yapıyorlar.

Diğer bir taraftan emperyalist devletlerin bölgesel politikalarını hayata geçirmek için ihtiyaç duydukları maşaların ateşi masum insanları yakıyor. Ortadoğu halkları için sıradan bir vaka haline gelmiş olan kalabalık yerlerde ansızın patlayan bombalar artık sınır tanımıyor. Diyarbakır, Suruç, Ankara semaları gökten yağın insan parçaları ile kan kırmızısına kesiliyor. Fransız emperyalizminin de beslenmesine katkıda bulunduğu IŞİD gibi caniler ordusunun vahşiliğinden Parisli emekçiler de payına düşeni alıyor. Sonuç olarak tüm bu emperyalist politikaların bedelini masum insanlar ödüyor.

Elbette bu vesileyle söylenecekler saymakla bitmez. Emperyalistler ellerinde ateşle dolaşarak, üzerinde kirli ve kanlı hesaplar yaptıkları bölgelerde ölüm saçıyorlar. Bu Afrika'dan Yugoslavya'ya, Afganistan'dan Ortadoğu'ya, eski SSCB topraklarından Filistin'e değişmeyen bir kural olarak hayata geçiriliyor. Dünya halklarının gözü önünde cereyan eden tüm bu olaylar, insan hakları çerçevesinde ele alındığında nasıl büyük çelişkiler yarattığı daha iyi görülmektedir. Bir tarafta "uygar dünyanın" insan haklarına dair güzellikleri, diğer tarafta Filistin'den Kürdistan'a ulusların haklı istemleri...

Kapitalist-emperyalist sistemin nasıl bir yıkıma yol açtığını, bağımsız düşünme ve sorgulama yeteneğini kaybetmeyen her insan kolayca görebilecektir. Eğer Ortadoğu özgünlüğünde yaşananların bir dökümü yapılacaksa, bir varil petrol için kaç insanın öldüğü-öldürüldüğü ortaya çıkacaktır. Sonuç olarak sömürü üzerine kurulu olan bu sistem bir avuç varlıklı sınıf dışındakilere sadece ölüm sunmaktadır. En iyi ihtimalle yokluk ve kabuslar içinde bir yaşam.

Tüm bu nedenlerden ötürü 10-17 Aralık Dünya İnsan Hakları haftası vesilesiyle hatırlanması gereken şey bu düzenin sebep olduğu tüm bu kötülüklerdir. Mazlum halkların topraklarının acımasızca işgal edildiği, bu uğurda hiçbir vahşilikten kaçınılmadığı, yeri geldiğinde IŞİD gibi insanlık düşmanı "soysuzlar çeteleri"nin bile kullanıldığı böyle bir zaman diliminde, bu düzenden neden kurtulmak gerektiği konusunda başka bir gerekçeye ihtiyaç duyulabilir mi? Bir tarafta emperyalist politikaların kanlı sonuçları ve aynı zamanda yine bu sistem yüzünden dünyamızın sürüklendiği çevresel felaketler... Diğer tarafta tüm bu kötülüklerden kurtulmak için yegane alternatif olan sosyalizm mücadelesi...

Yerkürenin tamamına yayılmış olan ve insanlığın geleceğini de tehdit eden bu düzeni, kuşkusuz yaşadığımız coğrafyadan bizler de fazlasıyla biliyoruz. "İnsan hakları" isminin bile ancak güç bela bir iki parka verilebildiği bu topraklarda; tıpkı Hrant Dink gibi, katli için medyası, yargısı ve devleti tarafından önceden verilen ve cinayet mahalli buna göre düzenlenen Tahir Elçi örneği taptaze duruyor. Keza Kürt halkı, Alevi emekçileri, devrimciler devlet katliamlarını, onun beyaz Toroslarını, Rangerlerini, kaçırıp kaybetmelerini, yargılı yargısız infazlarını, toplu katliamlarını gayet iyi biliyor. İşçi ve emekçiler ise devletin hak mücadelesine yaklaşımını yasaklanan grevlerinden, polis zoruyla sökülün grev çadırlarından, eylemlerine yapılan saldırılardan biliyor.

Bu vesileyle söylenmesi gereken haklar ve özgürlükler alanının genişletilmesi için bu alanda verilecek mücadelenin ne kadar önemli olduğudur. Bu mücadelenin meclis koridorlarına sıkışmış bir düzen içi siyasetle yürütülemeyeceğini 7 Haziran ve 1 Kasım seçimleri fazlasıyla göstermiştir. Sokaklar ne zaman ki kazanılır, eller ne zaman ki daha çok şaltere uzanır, ne zaman ki 'daha fazla Haziran, daha fazla Kobane' ve 'daha fazla Kavel, daha fazla Greif', yeni 15-16 Haziranlar yaratılır, işte o zaman hak ve özgürlükler mücadelesi de sonucunda sermayenin sınıf diktatörlüğünün yıkılacağı nihai zafere kadar kazanımlarla ilerler.

İHD'den Roboski ve Elçi için eylem

Roboski Katliamı'nın faillerinin yargılanması için her ay İnsan Hakları Derneği (İHD) tarafından yapılan eylem, 1 Aralık'ta Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirildi. Eylemde "Katliamlarınız insan hakları savunucularını yıldıramayacak!" yazılı, üzerinde Tahir Elçi'nin fotoğrafı bulunan ozalit açıldı. Yere ise İHD İstanbul Şubesi Adalet ve Hakikat Komisyonu'nun "Roboski'ye adalet, failler yargılansın!" yazılı pankart ve Roboski'de öldürülenlerin resimleri serildi.

Eylemde ilk önce İHD avukatlarından Hüseyin Boğatekin konuştu. Boğatekin yeni zamanların ölüm, tutsaklık ve yokluk dayattığını belirterek, 47 ay önce devletin uçakları ve bombalarıyla tarihin en büyük katliamlarından biri olan Roboski Katliamı'nı yaptığını söyledi. Devlet eliyle yapılan katliamların hesabı sorulamamışken yeni katliamların yaşandığını belirten Boğatekin, "Belki biz burada konuşurken Derik'te, Amed'de devlet yeni katliamlar yapıyor" dedi. Boğatekin, "Katliamlar konusunda ciddi çalışmalarda bulunan emektar yoldaşımız Tahir Elçi kalleşçe bir suikastla katledildi" dedi.

Tahir Elçi'nin Roboski davasının da avukatlarından olduğunu belirten Boğatekin, bu eylemin Elçi için de önemli olduğunu belirtti. Tahir Elçi'nin öldürülmesiyle halka "uslu durmayanların" asit kuyularına atılacağı, öldürüleceği, mezarının bile olmayacağı, hesabının da sorulamayacağı mesajının verilmek istendiğini belirterek "İşte Türkiye gerçeği budur" dedi.

Boğatekin'in konuşmasının ardından katledilenler ağzından yazılmış bir yazı okundu.

Eylemde yapılan basın açıklamasında ise şu ifadeler yer verildi: "Devlet, katliamdan bugüne, Roboski halkının adalet taleplerini dikkate almak yerine, sürekli operasyonlar yaparak evlerini taramış, haklarında soruşturma açmış, katrılarını bile katletmiştir. Öyle ki, katliama uğrayan halk bunları yaşarken, dönemin siyasal iktidarının başbakanı ise katliamcıları bizzat tebrik etmiştir. Katliamdan dolayı yapılan suç duyurusu üzerine failer hakkında açılan soruşturma ise takipsizlikle sonuçlanmıştır."

“İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!” mücadelesini yükseltelim!

1 Kasım seçimleriyle birlikte, AKP'nin tek başına hükümeti kuracağı kesinleşmesinin ardından bir dizi tartışmanın yanısıra, AKP'nin vaatleri öne çıktı. Günlerdir asgari ücretin 1.300 TL olması üzerinden tartışmalar devam ediyor. AKP, asgari ücrete zam vadini yerine getireceğini iddia ediyor. Zira, geniş emekçi kesimlerin desteğini almak üzerinden öne sürülen temel taleplerin karşılanmaması durumunda emekçi kesimlerde huzursuzluk ve tepkinin artacağı kaçınılmazdır. Böylesi bir tabloda AKP hükümeti, bir yandan patronların asgari ücret üzerinden itirazları karşısında onları tatmin edecek bir takım adımlar atmaya planlarken, öbür yandan hazine üzerinden yapacağı ödemeyi de hafifletmeyi amaçlamaktadır. Henüz daha asgari ücrete zam dahi gelmeden asgari ücretlinin % 20'lik vergi dilimine yakalanacak olmasıyla asgari ücretten önümüzdeki dönemde 70 TL düşecek olması da bunun bugünden göstergesidir.

Asgari ücret görüşmeleri 2 Aralık tarihinde başladı ve kuşkusuz ki hükümetin tutumu belirleyici bir yerde duracak. Asgari ücret 1300 TL olsa dahi, savaşı ve saldırı hükümeti AKP eliyle, işçi sınıfına dönük saldırganlığın dozajında bir azalma olmayacağı çok açık. Servet-sefalet kutuplaşmasının had safhaya vardığı günümüzde emekçi kitleleri bir parça da olsa yatıştırmak amacıyla kısırlı düzeyde zam verilmesi gündeme gelmiştir. Koparılan onca gürültüye rağmen, 1300 TL asgari ücret, günümüz koşullarında açlık sınırının dahi altındadır. Aynı zamanda sermaye sınıfı, üç kuruşluk zammın karşılığında, süreçten yine orta vadeli olarak kazanımla çıkma derindedir. Kıdem tazminatı fonunun yasalasması, UİS'in esnek çalışmayı içeren hükümlerinin bugünlerde tekrar gündeme getirilmesi tesadüf değildir. Aynı şekilde sermaye sınıfı, bugüne kadar talep ettiği vergi indirimleri vb. için hükümeti zorlamakta, işsizlik fonunun yağmalanmasını yine gündeme getirmektedir. Dolayısıyla, işçi sınıfını daha iyi koşullar beklememekte, işçi sınıfı örgütlü bir duruşla sermayeye yanıt vermediği sürece, kazanılmış hakların da gapsedileceği bir süreç beklemektedir.

Süreci nasıl ele almalıyız?

AKP hükümetinin kurulmasıyla birlikte rejim krizinin derinleşerek devam edeceği, son hafta gazetecilerin tutuklanmasıyla ilgili gelişmelerle görülmüş oldu. Böylesi kriz dinamiklerinin devam ettiği bir süreçte, milyonlarca işçiyi ve ailesini doğrudan ilgilendiren asgari ücret belirlenecek. 2 Aralık günü gerçekleşen ilk görüşmeyle birlikte asgari ücretin belirlenmesi süreci fiilen başladı. Hükümet ve patronlar arasındaki anlaşmaya göre süreç çok uzayacak gibi de gözüküyor.

Milyonların gündeminde olan, temel bir duyarlılık alanı haline gelen asgari ücret gündemi önümüzdeki sürecin en temel gündemlerinden biri olabilmelidir. Öncelikli olarak; taleplerimiz net ve somut bir şekilde emekçi kitlelere taşınmalıdır. Bir dizi acil demokratik istemle birlikte “İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret” talebi net bir şekilde

ortaya konulmalıdır. Bugün 1300 TL, mevcut asgari ücretten fazla olsa bile, açlık sınırının dahi altındadır, 4 kişilik ailenin ihtiyaçlarını gözettiğimizde çok komik kalmaktadır, yoksulluk sınırının çok çok altında seyretmektedir. Net bir takım rakamlar telaffuz etmek değil, “İnsanca yaşamaya yetecek” ücreti talep etmek doğru bir yerde durmaktadır. Aynı şekilde işten atma saldırısı ve kayıt dışı çalışma tehditleri karşısında ise “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi” de bu süreçte öne çıkartılmalıdır.

Aynı zamanda, “ücret” sorunu üzerinden sınıfsal ilişki ve gerçekleri açığa çıkaran, ücretli kölelik düzenini sorgulayan bir hat izlemek gerekmektedir. Zira, ücret sorunu, iki sınıf arasındaki çatışma alanlarından biridir. Sömürü mekanizmalarının işleyişinde belirleyici yer tutan ücret sorununu, dar ekonomik istemler ekseninde değil, sınıf mücadelesinin yasaları temelinde ele almalıyız.

Bu süreci, sermaye sınıfının teşhirinin yanısıra, sermaye devletinin teşhiriyle de birleştirebilmemiz gerekiyor. AKP'nin belli açılardan zorunlu olarak ortaya koyduğu zam vaadi karşısında, hizmette kusur etmediği sermaye sınıfına kolaylıklar sağlamak açısından çırpınmasını teşhir etmek gerektiği gibi, bugüne kadar işçiye verecek para olmadığından bahsedilen savaş politikaları için nasıl paralar döktüklerini, böylelikle devletin kimin hizmetinde olduğunu anlatabilmeliyiz. Zira, yeni bir bütçe döneminin öngünlerinde, bütçenin nasıl düzenleneceği konusunda önceki yıllar açıkça fikir vermektedir. İçişleri Bakanlığı ve Savunma Bakanlığı bütçeleri ise, en temel kalemleri oluşturmaktadır. Hele ki, 7 Haziran'dan bu yana Kürt halkına karşı tırmandırılan savaş ve Ortadoğu'da sergilenen kirli politikalara ayrılan pay bile, sözkonusu gelirin halklara düşmanlık temelinde

sermaye sınıfının çıkarları için harcadığını somut olarak ortaya sermektedir. Bu temel gerçeklerin teşhiri ile birlikte “savaşa değil, emekçiye bütçe” talebi de somut olarak öne çıkarılmalıdır.

Bugün için belirlenecek olan asgari ücret miktarının işçi sınıfı içinde nasıl bir tepkiye yol açacağını bilmek, kestirmek olanaklı değil. Kuşkusuz ki, bu cepheden önümüzdeki günlerde yaşanacak gelişmeler belirleyici olacak. Ancak asgari ücret 1300 TL belirlense dahi, patronların işçi sınıfını yeni hak gaslarıyla karşı karşıya bırakmak için girişimleri devam edecektir. Bugünden, hükümete verilen gözdağı açıklamaları, kayıt dışı çalışma ve düşük ücret dayatmaları kapsamlı saldırıların yaşanma ihtimallerini arttırmaktadır. Yine aynı şekilde hükümetin sermayenin basıncıyla asgari ücrete Temmuz ayında zam yapmama, hatta iki yıllık sözleşme yapma ihtimali de bulunmaktadır. Bu durumda yapılmış zammın ek bir kazanımı olmayacaktır.

Asgari ücretle ilgili gelişmelerin nasıl bir seyir izleyeceğiyle birlikte, önemli olan pasif bir bekleyişi içinde olmak değil, işçi sınıfının tavrını ve tutumunu ortaya koyabilmektir. Gelişmeler karşısında yapılması gereken, işçi sınıfının içinde başta yaygın bir propaganda faaliyeti olmak üzere, her türlü tepkiyi açığa çıkarmak, örgütlü kanallara akıtmak için yoğun bir çaba sarfetmektir. Aynı şekilde her bir işyerindeki gelişmeleri de yakından takip ederek, aynı zamanda, asgari ücretin belirlenmesiyle aynı zamana denk gelen Ocak zamları döneminde işçilerin sınıf bilincini geliştirerek, temel talepleri için mücadele ve örgütlenmeye sevkedecek bir mücadele hattı ortaya koyabilmek önemli bir yerde durmaktadır. Olası işten atma saldırıları karşısında ise öfkeyi ve tepkiyi örgütleyebilmek gerekmektedir.

Direnişin kalesi Renault'ta eylemler sürüyor

24 Kasım günü Türk Metal'cilerin Renault fabrikasında yemekhaneye girmesiyle başlayan eylemler 26 Kasım'da da devam etti. 26 Kasım gecesi Ekip 1, sabah ise Ekip 2 eylem yaptı. İşçiler vardiya çıkışlarında toplu çıkış yaptılar.

Renault yönetimiyle işbirliği halinde postaları gezen Türk Metal temsilcilerine işçilerden büyük bir tepki var. Temsilciler her girdikleri bölümde büyük protestolarla karşılaşılıyor. İşçileri kışkırtmaya çalışan Türk Metal'cilere karşı büyük bir öfke var.

Renault işçisi, yönetimin işyerinde huzuru bozan Türk Metal'in yanında yer alması nedeniyle yönetime de tepkili.

Ayrıca 27 Kasım öğlen saatlerinde de işçiler yemekhanede Türk Metal'i protesto ettiler.

MİB'den uyarı: Ateşle oynuyorsunuz!

Metal İşçileri Birliği (MİB) Renault'ta yaşanan gelişmelere ilişkin açıklama yaptı. Renault yönetimini uyararak MİB işçileri ise birliğe ve kenetlenmeye çağırdı.

MİB'in açıklamasında şu ifadeler yer verildi:
"Renault'ta yönetim ve Türk Metal ateşle oynuyor. Renault işçisi Türk Metal'cileri istemiyor, hatlarda dolaşmalarını istemiyor. Ancak Türk Metal'ciler Renault işçisinin bu tok tavrına rağmen inlerinden çıkıp yeniden ortalıkta boy göstermeye çalışıyorlar."

Ford Otosan'da işçiler davayı kazandı!

Ford Otosan'da üretimi durdurma eylemlerinin ardından işten atılan işçilerden 14'ünün 30 Kasım günü görülen davasında karar çıktı. Mahkeme 14 işçinin sendikal nedenlerle işten atıldıklarına kanaat getirerek işe iadelerine karar verdi.

Kocaeli 3. İş Mahkemesi'nde görülen davada ilk önce işçilerin avukatı kısa bir savunma gerçekleştirdi. Avukat kısaca işçilerin sendikal nedenle işten atıldıkları yönlü karar çıkmasını talep ettiklerini söyledi. Daha sonra Ford Otosan yönetimini savunan avukata söz verildi. Yönetimi savunan avukat, 21 Mayıs'ta başlayan ve 3 Haziran'da sonlanan eylemin "kanunsuz bir grev olduğunu" söyledi. Fabrikanın bu

Açık ki provokasyon peşindeler. Renault işçisi dünden beri tepkisini net biçimde ortaya koyuyor. Türk Metal'i ve Türk Metal'cileri istemiyor. Bu emek hırsızlarının, işçi kanı dökenlerin elini kolunu sallayarak çalıştığı ve yemek yediği mekanlarda boy göstermesinden dolayı haklı bir öfke duyuyor.

Hiç kimse Renault işçisine bunu bir hak gibi göstermesin.

Hiç kimse bunu farklı gerekçelerle normalleştirmeye çalışmasın.

Türk Metal'cilerin bu tavrı provokasyondur, Renault işçisine hakaret ve onun damarına basmaktır.

Bunun için Renault yönetimini uyarıyoruz:

Bu provokatif eylemlere izin vermeyin, engel olun. Eğer yapmıyorsanız bu provokasyona ortakınız demektir. Eğer çalışma barışı istiyorsanız, eğer huzur istiyorsanız gereğini yapın. Aksi halde sonuçlarına katlanırsınız.

Metal İşçileri Birliği olarak Renault işçisine çağırımızdır:

Gün kenetlenme günüdür, gün Mayıs ayındaki ruh ve heyecanla elbirliği yapma zamanıdır. Gün provokasyonlara karşı uyanık olma, kararlı, dik ve bilinçli hareket etme zamanıdır. Renault işçisinin sabrını sınamaya kalkanlara yanıt verme günüdür.

Bu mücadelenin en başından beri Renault işçisinin yanında olan, başta ne dediyse şimdi de onu diyen Metal İşçileri Birliği yanınızdadır. Birbirinizle kenetlenin, MİB'le kenetlenin! Kazanacağız!"

eylemlerde büyük zarara uğradığını, işçilere defalarca işe dönmeleri yönlü çağrı yapsalar da çağrılarının karşılık bulmadığını, bunun için işe dönmeyen işçileri disipline sevk ettiklerini söyledi. 550 kişinin disipline sevk edilmesine rağmen 54 işçiyi "iş yerinde barışı ve huzuru tesis edebilmek için" attıklarını söyledi.

Avukatların yaptıkları savunma sonrası açıklanan kararda mahkeme işçileri haklı buldu. Karar, işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

Metal İşçileri Birliği (MİB) ve Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) da Ford işçilerini dava süresince yalnız bırakmadı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Paşabahçe'de direniş üzerindeki baskı artıyor

Türk-İş'e bağlı Kristal-İş sendikasının Şişecam'la yaptığı anlaşma sonucu işlerinden olarak direnişe geçen cam işçileri, Mersin Paşabahçe'de direnişlerini sürdürüyor.

Doğan Haber Ajansı işçilerle röportaj yapmak üzere 30 Kasım tarihine randevu almıştı. Ancak DHA sözünü tutmayarak haber yapmaya gelmedi.

Cam işçileri, seslerini duyurmalarının engellendiğini belirterek tepki gösterdikleri bu gelişmenin ardından fabrikanın girişini kapattı. Bir süre fabrika girişi ve çıkışı kapatan cam işçileri, eylemlerini çadırda sürdürüyorlar.

Direnış karşısında baskıyı arttıran Paşabahçe yönetimi, işçilerin direniş çadırında çay-yemek gibi zorunlu ihtiyaçlar için kullandığı elektriği de kesti.

İçerden alınan bilgilere göre işçilerin fabrikadan karşıladığı tuvalet ve su ihtiyaçları da yönetim tarafından engellenecek.

Direnışçi işçilerin yanında olan Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) Çukurova Şubesi de daha fazla dayanışma ihtiyacına vurgu yaparak, işçi ve emekçileri dayanışmaya, cam işçilerinin sesini yaymaya çağırdı.

Ayrıca cam işçileri Türk-İş Genel Kurulu'na gitmeye hazırlanıyor. Ankara'da gerçekleştirilecek Türk-İş Genel Kurulu'na, hem genel merkez yöneticileri hem de konfederasyona bağlı sendikaların şube başkanları katılacak. İşçiler sorunlarını tüm Türk-İş camiasına anlatarak çözüm isteyecekler.

Kızıl Bayrak / Mersin

Bayteks işçileri yürüyüş yaptı

Sigorta primlerinin gerçek ücretleri üzerinden yatırılması ve işten atılan arkadaşlarının geri alınması için fabrika önünde çadır kurarak direnişe başlayan Bayteks Nakış işçileri direnişlerinin 20. günü olan 27 Kasım'da yürüyüş düzenledi.

Aralarında DEV TEKSTİL, LCW çalışanları, İAÜ öğrencileri ve ÜİDDER'in bulunduğu destekçi güçler direniş çadırında buluşarak bir süre işçilerle sohbet ettiler. Kurumların bir araya gelmesinin ardından işçilerle birlikte yürüyüşe geçildi.

"Hakkımızı istedik hakaretle işten atıldık! Bayteks işçileri" pankartı arkasında kortejler oluşturulurken, taşınan dövizlerle de talepler ifade edildi. Destekçi güçler ise kendi pankartlarını taşıdılar.

Sloganlar, alkış ve ıslıklarla fabrika çevresindeki sokaklarda yürüyüş yapan kitle, tekrar direniş çadırına döndü. Burada direnişçi işçiler adına yapılan kısa açıklamada katılımcılara teşekkür edilerek "Umudumuzu sizler büyütüyorsunuz" dendi.

Kitlenin dağılmaya hazırlandığı sırada bir grup faşist direniş çadırının bulunduğu sokağın girişine gelerek sloganlarla provokasyon yaratmaya çalıştı. Destekçi güçler ise faşistlerin dağılmasını bekledi ve faşistler dağıldıktan sonra direniş çadırından ayrıldı.

TKİP'nin 17. kuruluş yıldönümü etkinliğinde yapılan konuşma:

Devrimci bir sınıf h

Değerli dostlar, yoldaşlar,
Yeni bir yıldönümü etkinliğinde yine bir aradayız. Ekim Devrimi'nin 98., partimizin kuruluşunun 17. yılını kutluyoruz. Bu anlamlı günde coşku ve kıvancımızı paylaşarak gecemizi onurlandıran siz dost ve yoldaşlarımızı, partimiz adına en içten devrimci duygularla selamlıyorum. "İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" gecesine hoşgeldiniz!

Emperyalist barbarlığa karşı devrimci sınıf mücadelesi

Partimiz uzun bir dönemdir her vesileyle insanlığın "yeni bir tarihsel dönem"e girdiğini vurgulamaktadır. Bu dönem, yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi olarak tanımlanmaktadır. Günümüz dünyasındaki tüm gelişmeler döne döne partimizin bu tespitini doğrulamaktadır.

Bu yeni tarihi döneme karakterini veren temel olgulardan ilki, kapitalist sistemin çok yönlü bunalımıdır. Sistem bir kez daha kendisini soluksuz bırakan bir bunalımla yüz yüzedir. Geçmiştekilerden daha yıkıcı nitelikler taşıyan bu bunalımın faturası her zamanki gibi işçi ve emekçilere ödetilmektedir, servet-sefalet kutuplaşması alabildiğine derinleşmektedir. Bunu ahlaki ve kültürel çürüme ile yerküremizin geriye dönüşü mümkün olmayan yıkımı tamamlamakta, insanlık gitgide koyulaşan bir karanlığa sürüklenmektedir.

Öte yandan dünyamız, her geçen gün biraz daha keskinleşen emperyalist nüfuz mücadelelerine, tırmanan savaş ve saldırganlığa ve tüm faturası mazlum halklara çıkartılan bölgesel boğazlaşmalara sahne olmaktadır.

Bunalımlar ve savaşlar, tartışmasız olarak içinde bulunduğumuz dönemin iki olgusal gerçeğidir. Ancak, dönemi karakterize eden bir başka önemli gerçek daha var. Girmiş bulunduğumuz tarihsel dönem, aynı zamanda bir devrimler dönemi olacaktır. Bir yanda Yunanistan'dan İspanya ve İtalya'ya, İngiltere'den Amerika, Hindistan'a, tüm kapitalist metropollerini sarsan proleter kitle hareketleri, diğer yanda, Tunus ve Mısır'da patlak veren halk isyanları ve Türkiye'de 2013 Haziranı'nda patlak veren büyük halk hareketi bunun ön belirtileridir. Toprağın yeniden devrimler için mayalandığını anlatmaktadır.

Fakat yine tartışmasız olan son derece önemli bir başka gerçek daha var. Devrimci bir önderlikten, programdan, yön ve hedeften yoksun, daha yalın bir ifadeyle, işçi sınıfının devrimci eksenine bağlanmaması sosyal patlamalar ve halk isyanları, geçici de olsa yatıştırılabilmekte, dahası emperyalist manevralarla yedeklenebilmektedir.

Öte yandan, Afganistan'la başlatılan, Irak'ın ikinci kez işgali, Libya'nın yerle bir edilmesi ve Suriye ile devam ettirilen emperyalist gerici savaşlar giderek daha yıkıcı boyutlar kazanmakta, bunlara IŞİD adlı ölüm makinesinin çağdışı vahşeti eklenmiş bulunmaktadır.

Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren, insanlık dışı katliamlar gerçekleştiren bu canileri yaratan ve halkların başına bela eden de bizzat emperyalistlerdir.

Demek oluyor ki, işçi sınıfının devrimci mücadelesine çıkarılması, günümüz dünyasının en yakıcı ihtiyacıdır. Bu ihtiyaca yanıt verilemediğinde, emperyalist-kapitalizm uzun yılları bulan bunalımına rağmen ayakta kalmayı sürdürecektir, böylece insanlığı yıkıma sürüklemesi önlenemeyecektir.

Devrimler dönemine doğru

Yeni dönemin aynı zamanda yeni bir devrimler dönemi olacağı, partimizi önceleyen dönemde örgütümüz EKİM'in daha ilk konferansında, hem de neoliberal saldırıların revaçta olduğu, "tarihin sonu"nun ilan edildiği bir dönemde ortaya konulmuştur. Sonrasında yaşanan tüm gelişmeler bu tespitini doğrulanması olmuştur.

Evet, bir kez daha vurguluyoruz; içinde olduğumuz dönem tartışmasız olarak bir bunalımlar ve savaşlar dönemidir. Dünya işçileri ve ezilen halklar bunalımı ve onun ikiz kardeşi olan savaşları uzun bir dönemdir yaşıyorlar. Bunları, ne zaman, nerede ve hangi vesileyle olacağından bağımsız olarak yeni bir devrimler dönemi izleyecek, kapitalizm tarihin çöplüğüne gömülecektir. Bunu başarabilecek biricik güç ise, devrimci parti olarak örgütlenmiş ve toplumun tüm sömürülen ve ezilen katmanlarını kendi önderliği

altında toplamış işçi sınıfıdır.

Kapitalizmin tek alternatifi olan sosyalizme ancak işçi sınıfının damgasını vurduğu bir devrimle varılacaktır. Böyle bir devrimin zaferi için ise devrimci bir sınıf partisinin varlığı olmazsa olmazdır.

Kürt sorununda güncel değerlendirmeler

Kapitalist sömürü ve soygun ile emperyalist barbarlığa, ancak ve ancak işçilerin örgütlü birliği sağlanarak yürütülecek devrimci sınıf mücadeleleriyle son verilebilir. Bunun bir diğer koşulu ise, tam da bu sayede olanaklı hale gelecek olan halkların kardeşliğidir. Bu çerçevede, Türkiye'de ve bölgede yakıcı bir sorun haline gelen Kürt sorununa değinmek ve partimizin bu soruna ilişkin görüşünü sizlerle paylaşmak istiyoruz:

"Emperyalist müdahalelerin yanı sıra toplumsal çalkantılarla yerleşik statükosu son yıllarda hepten altüst olan Ortadoğu'da Kürt sorunu gitgide ön plana çıkmakta, Kürt hareketleri olayların akışında etkin bir konum kazanmakta, Kürt halkı gittikçe çoğalan kazanımlar elde etmektedir. Güney Kürdistan'da fiili Kürt devleti, Batı Kürdistan'da fiili özerklik ve Kuzey Kürdistan'da Türk devletini gündendüne daha çok zorlayan kapsamlı mücadele, bir arada bunun ifadesidir.

AKP iktidarının emperyalizmin dümen suyunda İran'a cephe alması, Suriye'deki gerici iç savaşta aktif

hareketi için ileri!..

taraf olması ve bu arada "Sünni eksenini" yaratmak gayreti içinde Irak'ın işlerine karışması, Kürdistan'ı aralarında bölüşmüş bu dört devletin Kürt halkına karşı gerici tarihsel ittifakının zaafa uğramasına yol açmış, bu ise Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesi için daha uygun koşullar yaratmıştır.

Bu gelişmelerin toplamı Kürdistan'ın farklı parçaları arasındaki sınırları önemli ölçüde yıkmış, onlar arasındaki etkileşim büyük bir güç kazanmıştır. TKİP bu gelişmeyi Kürt halkının kendi istem ve eğilimleri yönünden tümüyle meşru görmekte, geleceğin toplumsal devrimi için de ayrıca önemsemektedir. Geleceğin toplumsal devrimi Türkiye'yi çevreleyen tüm bölgelerde kaçınılmaz sarsıntılara gebe dir. Dört ayrı devlet arasında bölünmüş fakat farklı parçalar arasında yoğun bir ilişki ve etkileşim içindeki bir Kürdistan olgusu bunu ayrıca kolaylaştıracaktır.

Bütün kazanımlarına ve çoğalan avantajlarına rağmen bölgenin toplamında Kürt sorununun akıbeti henüz belirsizliğini korumaktadır. Bunun gerisinde bölgenin yeni altüst oluşlara gebe olması gerçeği ile birlikte bölge gericiliğinin halihazırdaki gücü vardır. Belirsizliklerle dolu bu istikrarsızlık ortamında Kürt halkı kendi gücüne dayandığı ve bölge halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinden kopmadığı ölçüde süreçten en iyi kazanımlarla çıkmayı başarabilecektir. Emperyalizmin bölgeyi kendi çıkarlarına göre yeniden şekillendirme çabalarından yarar umduğu ve daha da kötüsü buna alet olduğu ölçüde ise bölge halklarıyla

birlikte bunun acısını çekmek akıbetiyle yüz yüze kalacaktır.

Halihazırdaki Kürt ulusal hareketlerinin devrimci bir konum ve kimlikten yoksun olmaları Kürt özgürlük mücadelesinin en büyük sorunudur. Yine de mevcut Kürt hareketleri arasında konum ve kimlik bakımından temel önemde farklılıklar vardır. Güney Kürdistan'ın Kürt partileri tümüyle emperyalizmin hizmetinde hareket ediyorlarken, Türkiye, Suriye ve İran'daki Kürt partileri, kuşkusuz büyük ölçüde PKK sayesinde, cepheden mücadeleye konu etmeseler bile emperyalizme karşı mesafeli durmakta, emperyalist planlara alet olmayı reddetmekte, tersine bölge halklarıyla yakınlığa ve dayanışmaya önem vermektedirler.

TKİP Kürt halkının Kürdistan'ın tüm parçalarında elde ettiği ulusal demokratik tüm kazanımları desteklemekte, bunları gasp etmeye ya da sınırlamaya yönelik tüm girişimlere karşı kayıtsız şartsız Kürt halkının yanında yer almaktadır."

Partimizin IV. Kongresi'nin Kürt ulusal sorununa ilişkin bu değerlendirmesi bugün de tüm güncelliğini korumaktadır. Bir kez daha bu vesileyle, Kürt halkına karşı devrimci sorumluluğumuzun gereği olan bir uyarıda bulunmak istiyoruz. Kürt hareketi, ya "çözüm süreci" ya da "savaş" kısır döngüsüne artık son vermelidir. Çürümenin doruğunu yaşayan burjuva cumhuriyeti diriltmek, ona "demokratik cumhuriyet" aşısı yapmak hayallerinden vazgeçmelidir.

Kürt halkı gerçek özgürlüğü ve tam hak eşitliğini ancak, başta Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkları olmak üzere, bölgenin kardeş halklarıyla devrimci kader birliğini esas alarak, birleşik devrimci mücadeleyi yükselterek kazanabilir. Kürt hareketi bu yönde politik-pratik açılımlar yapmalı, sahip olduğu tüm imkanları Türkiye işçi sınıfı ile Kürt halkının birleşik devrimci mücadelesini büyütmek için kullanmalıdır.

Komünistler bundan önce olduğu gibi bundan sonra da, Kürt sorununa ilişkin görevlerini eksiksiz olarak yerine getirecekler, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı başta olmak üzere, tam hak eşitliğini savunmaya ve saldırılara karşı Kürt halkıyla eylemli dayanışmada bulunmaya devam edeceklerdir. Fakat öte yandan da, iki ulustan ve diğer milliyetlerden işçilerin birliği ilkesi doğrultusunda asli çabalarına yoğunlaşacaklardır. Çünkü partimiz, işçiler birlik olmadan halkların kardeş olamayacağına inanmaktadır.

Yeni dönem sınıf hareketi ve Parti

Partimiz geçtiğimiz yıla "işçilerin birliği" şiarını ete kemiğe büründürdüğü Greif direnişinin politik ve moral gücüyle girmişti. Bu militan işçi direnişini, bu yılın Nisan ayında Bursa'da patlak veren "metal fırtınası" izledi. Bu fırtına da tıpkı Greif gibi partimizin yılları bulan çalışmasının bir ürünüydü. Partimizin yarattığı birikime dayanan, bu birikimden güç alan bir politik müdahalenin eseri idi.

Bursa sınırlarını aşarak yayılan bu fırtına bugün sınırlı kimi kazanımlar elde ederek geri çekilse de henüz dinmemiştir. Tersine, güç biriktirilmekte, eksiklikler tamamlanmakta ve geleceğin yeni fırtınalarına hazırlanılmaktadır.

Dostlar, yoldaşlar!

Sözlerimi şu temel önemde gerçeği bir kez daha vurgulayarak bağlamak istiyorum. Bugün tüm toplumun üzerine büyük bir ağırlık olarak çöken gerici kuşatmayı ancak işçi sınıfı yarabilir, devrimci çıkış yolunu ancak işçi sınıfı açabilir. Kürt sorunu konusunda gerçek bir açılımı da ancak işçi sınıfı yapabilir. Bu ise Greif direnişi ve metal fırtınası gibi örneklerin çoğaltılmasıyla, devrimci bir işçi hareketinin geliştirilmesiyle başarılabilir. Komünistler bu yolda ilerlemeye karardılar. Yeni Greif'lar ve yeni metal fırtınaları yaratmak için bundan sonra daha fazla çaba sarf edeceklerdir.

Partimizin önümüzdeki döneme ilişkin temel şiarı olan "devrimci sınıf hareketi için ileri" şiarına hayatiyet kazandırmak için her zamankinden daha büyük seferberlik içinde olacaklardır.

Devrimci sınıf hareketi için ileri!

Yaşasın partimiz TKİP!

Şan olsun Ekim Devrimi'nin 98., partimizin 17. mücadele yılına!

Yaşasın proletaryaya devrimi ve sosyalizm!

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır)

TKİP'nin 17. kuruluş yıldönümü etkinliği...

Devrimci, coşkulu ve başarılı bir etkinlik

TKİP Yurtdışı Örgütü olarak, partimizin 17. yılını, Wuppertal'da "İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" şiarı ile düzenlediğimiz bir etkinlikle selamladık.

Wuppertal'da tarihi bir binada gerçekleştirilen yıldönümü etkinliğimize yüzlerce işçi, emekçi ve genç katıldı. Etkinliğe çok sayıda Alman gencin de katılması dikkat çekiciydi.

Gece salonunun ana sahnesinde üzerinde "Şan olsun Ekim Devrimi'nin 98., yeni Ekimler partisinin 17. yılına!" yazılı, TKİP imzalı büyük boy pankart asılıydı. Salonun sahnesinin ön cephesi Marx-Engels-Lenin, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in de bulunduğu devrimci değerlerimizin posterleri, sağ ve sol yanı ise boydan boya kırmızı renkli bayraklar ve çok sayıda pankartla süslenmişti. Tablo gerçekten de partimize yaraşır bir tabloydu. Haliyle daha başından itibaren bu anlamlı etkinliğimizin devrimci ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşmesini sağladı ve toplamında başarı ile tamamlanmasını sağladı.

Yıllardır savunduğumuz gece politikamızın devrimci olduğuna inandık, yine emekçilere güvendik ve her türden zorluğa ve aleyhte koşullara aldırmadık, bu kez de devrimci politik-pratik çalışmada ısrar ettik.

Bunun ifadesi olarak bir ayı aşkın süre boyunca az çok doyurucu bir ön çalışma yürüttük.

Etkinliğe dönük çalışma boyunca emekçileri etkinliğe katılmaya çağıran binlerce el ilanı tükettik. Çalışma yürüttüğümüz tüm kentlerde, özellikle de etkinliğe ev sahipliği yapan Wuppertal başta olmak üzere, ona yakın kentlerin en işlek meydanlarını ve caddelerini üzerinde boydan boya devrimci sembollerin süslediği binlerce afişle donattık.

Artık geleneksel hale gelen her yıldönümü etkinliği, yurtdışındaki Türkiyeli emekçilere dolaysız biçimde seslenmemizin uygun bir vesilesi olmaktadır. Bu vesileyle her etkinlik öncesi yazılı ve görsel materyal kullanımının yanısıra, emekçilerle bire bir temas kuruyorduk. Onlara partimizin içinde bulunduğumuz döneme ilişkin bakışını ve bunun ifadesi olan değerlendirmelerimizi ve bundan çıkan görev ve sorumluluklarımızı açıklamaktayız. Bu kez de böyle yaptık.

Sadece yazılı ve görsel materyallerle seslenmekle yetinmedik, emekçi evlerini ziyaret edip, onlarla bire bir temas kurmayı ve partimizin bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi olarak tanımladığı yeni tarihsel dönem hakkındaki değerlendirmelerini açıklamayı esas aldık. Bu çerçevede, içinde bulunulan zor ve karanlık dönemin ancak ve ancak devrimci sınıf mücadelesiyle, bunun doruğu olan ve ancak devrimci parti ile zafere ulaştırılabilecek olan yeni Ekimler'le aşılabileceğini vurguladık. Yine lafı dolandırmadan, devrimci sembollerden taviz vermeden tok biçimde sosyalizm hedefini gösterdik. Kimi yerlerde zaman alan çok yararlı tartışmalar yaptık.

Kararlı, ilkel ve tok davrandığımızda en ters uçtaki insanlarda dahi sempati yarattığımızı gördük.

Öte yandan, yine her zamanki gibi çalışmayı ekipler halinde, planlı ve hedefli biçimde yürütmenin ancak verim sunabileceğine inandık. İki kez tüm çalışma birimlerinde çalışmayı sürükleyen

kadrolarımızın katıldığı, konuya ilişkin düşünce ve önerilerini açıkladığı, ortak bir iradenin belirlendiği toplantı yaptık. Benzer çerçevede toplantılar yerellerde de yapıldı. Bir dizi imkansızlıkla, güçlüklerle, örneğin seçimler dönemi gibi emekçilerin dikkatini parlamentoya ve seçimlere çeken, bu yönlü cereyan yaratan aleyhte durumlarla boğuşa boğuşa, deyim yerindeyse akıntıya kürek çekerek etkinlik gününe geldik.

Her yerde aynı performansı, aynı anlama gelmek üzere aynı çalışma kapasitesini, benzer yaratıcılığı gösteremedik, benzer bir hedef bilinci sergileyip, bunun ifadesi bir başarıya azmi ortaya koymadık belki. Fakat toplamında, içteki ve dışımızdaki bugünkü pek çok elverişsiz koşula rağmen asgari düzeyde de olsa politik ve pratik hedeflerimize ulaştıran bir ön çalışma yürüttük diyebiliriz.

Sade ve devrimci bir programımız vardı, başarı ile sunduk

* Her yıl olduğu gibi bu yıl da gece programımıza sade bir içerik hakimdi. Tümüyle kendi çalışmamızın eseri olan gece programımız, gecemizin temel şiarının içeriğine uygun olarak hazırlanmıştı. Dikkate değer olan ve taraflı tarafsız herkes tarafından dile getirilen ise, bu etkinliğin önceliklerden daha başarılı biçimde sunulan, akışkan, derli toplu ve başarılı bir etkinlik olduğuydu.

Programımız sunucular tarafından gerçekten de planlandığı gibi ve hiçbir aksamaya uğratılmadan akıcı biçimde sunuldu. Bu ise gecenin başından sonuna

dek katılımcılar tarafından, yerlerinden kalkmadan, gözle görülür bir ilgiyle, dikkatle, merakla ve heyecanla izlenmesini sağladı.

Öte yandan gece programımız her zamanki gibi esas olarak kendi öz çalışmamızın ürünlerinden oluşuyordu ve yine kendi güçlerimiz, esas olarak da genç yoldaşlarımız tarafından hazırlanıp sergilendi. Deneyimsizliklerine karşın tüm grupların sahnedeki duruşları ve toklukları gözle görülür bir sempati topladı, zaman zaman tırmanan bir heyecanla karşılandı, coşkuyu tetikledi ve alkışlandı. Tümü de başarılıydı.

Yıllardır ısrarla uyguladığımız politikanın doğruluğu bir kez daha anlaşıldı.

Yıldönümü etkinliğimiz işçi sınıfının ve sosyalizmin büyük ozanı Nazım Hikmet'in "Yapıcılar" şiirinin okunması ve kısa selamlama ve hoş geldiniz konuşması ile başlatıldı. Bunu, Almanca ve Türkçe okunan Enternasyonal marşı eşliğinde tüm devrimci değerlerimiz için yapılan bir dakikalık saygı duruşu izledi.

Etkinlik günü Diyarbakır Baro başkanı Tahir Elçi sermaye devletinin katliam güçleri tarafından alçakça katledilmişti. Tahir Elçi'nin alçakça katledilmesi nefretle protesto edildi, anısına saygı duyulduğu dile getirildi ve unutulmayacağına altı çizildi.

Unutulmayan bir değerimiz daha vardı; Alaattin Karadağ yoldaş. Ümit Altıntaş yoldaşın deyimi ile bir "Kök Ekimci" olan partimizin proleter damarı A. Karadağ yoldaş hakkında kısa bir konuşma yapıldı, derin bir saygı ile anıldı.

Ardından, Rojavalı genç bir dostumuz Delil Delois

sahneye çağrıldı. Delil dostumuzun, Şiwan Perver tarzıyla Kürt halkının acılarını, sevinçlerini ve direnişini anlatan türküleri salonda coşkuya yol açtı, yoğun alkışlarla ödüllendirildi.

Bunu, partimiz adına yapılan konuşma izledi. Konuşma gecenin şiarına uygun bir konuşmaydı. Partimizin döneme bakışını özetleyen, Greif ve metal fırtınası örneklerinden hareketle, bu anlamlı çıkışlarla destekleyerek özellikle ve önemle işçi sınıfına, devrimci sınıf mücadelesine, devrimci partinin olmazsa olmazlığına dikkati çeken, tok bir biçimde sosyalizm vurgusu yapan konuşma tüm katılımcılar tarafından büyük bir dikkatle, merakla ve ilgiyle dinlendi. Sloganlarla ve yoğun alkışlarla karşılandı.

Konuşmanın ardından Frankfurtlu genç yoldaşlarımız yine Nazım Hikmet'in şiirlerinden oluşan tiyatral bir şiir dinletisi sundu. Gençtiler, amatör bir ruha sahiptiler ama çalışmalarını oldukça başarılı biçimde sergilediler. Hem bu nedenle ve hem de kendi çalışmamızın ürünü olan bir çalışma olması nedeniyle şiir dinletisi özel bir sempati topladı, "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" şiarı ile uğurlandılar.

Devamında gecenin her zaman merakla beklenen gençlik korusu sahne aldı. Rebell taraftarı gençlerin de yer aldığı gençlik korusu Türkçe, Almanca, İspanyolca gibi çeşitli dillerden oldukça anlamlı şarkılar ve marşlar sundu. Çok başarılıydılar, coşkuluydular ve bu dinleyicileri de etkiledi. Salonda heyecana ve coşkuya yol açtı. Özellikle Ankara Katliamı'nı hatırlatan "Bu meydan kanlı meydan" marşı yoğun alkışlarla karşılandı. Gençlik korusu da Frankfurt gençliği gibi slogan ve alkışlarla uğurlandı

Gençlik korusu programı öncesinde bir de Avrupa Devrimci Gençlik Birliği adına kısa ve tok bir konuşma yapıldı. Konuşmada DGB'nin iddiası ortaya kondu, işçi sınıfının yolunda yürüme kararlılığı ve partimize bağlılığı vurgulandı. Bunun ardından etkinliğe kısa bir ara verildi.

Gecenin ikinci bölümü yine gecenin şiarı ile uyumlu, bu çerçevede vurgular yapan, partimizin en temel görüşlerini görsel materyaller eşliğinde oldukça başarılı biçimde yansıtan sinevizyon, başka etkinliklerde rastlanmayan düzeyde bir dikkatle izlendi. Katılımcılar yine yerlerinden kalkmadılar ve her karesini merakla izlediler.

Sinevizyonun ardından Metal İşçileri Birliği temsilcisi konuşmasını yapması için sahneye çağrıldı. MİB temsilcisi yoldaş daha selamlama anında büyük bir coşkuya neden oldu ve alkışlarla karşılandı. Sınıfın, sınıf hareketinin, somut olarak da Greif Direnişi ve özellikle metal fırtınasını dolaysız yaşamış olmanın, ayrıntılı biçimde tüm bilgisine sahip olmanın da sağladığı imkanlarla, oldukça başarılı bir konuşma yaptı. Konuşması toktu, canlıydı ve geleceğe dönük olarak iddialıydı.

Yeni Ekimler'in partisine dair sözleri de çok dikkati çekti. İki birden konuşmaya ilgiyi daha da arttırdı. MİB temsilcisi yoldaş konuşmasını enternasyonal destek ve dayanışmanın önemine ve bu yönlü beklentilerine değinerek bitirdi. Yoğun biçimde alkışlandı, "İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak" sloganı ile uğurlandı.

Gecemizin finalinde ise Tan Müzik Topluluğu adlı dost bir gurup sahneye çıktı. Güzel ve iyi seçilmiş türküler söyledi. Grup çok başarılıydı ve tüm dinleyicilerin beğenisini ve sempatisini kazandı.

Etkinlik Tan Müzik Topluluğu'nun kaldığı parçalar eşliğinde çekilen halaylardan sonra ve yeni etkinliklerde buluşmak çağrısının ardından bitirildi.

Türkiye'deki çeşitli kent ve çalışma alanlarındaki parti örgütlerimiz ve cezaevindeki tutsak yoldaşlarımız

mesajlarıyla etkinliğimizi selamlayarak bizi onurlandırdılar.

Gecemizi gönderdiği mesajla selamlayanlardan biri de MLPD idi.

TKP/ML, MLKP ve Güney Dergisi de gecemizde stand açarak aramıza katıldılar.

Son söz yerine

TKİP Yurtdışı Örgütü olarak herkese ve her şeye rağmen belli bir başarının ifadesi bir çalışma ve onun ürünü bir yıldönümü etkinliği gerçekleştirdiğimizi söyleyebiliriz.

Yine kendi güçlerimize dayandık, yine işi tesadüflere, şuradan ya da buradan gelecek desteklere ve tesadüfi başarılarla değil, kendi öz çabamıza ve emekçilere güvendik, başarının tümüyle yürüteceğimiz politik ve pratik çalışmaya bağlı olduğuna inandık. Bir parça başardysak tam da bundan dolayı başardık.

Bu arada, çalışmamız sırasında ve geceye katılım üzerine edindiğimiz bir önemli gözlemimizi de paylaşmak istiyoruz. Parti olarak hazır bir miras kitlemiz belki yok, ancak, sanıldandan da geniş bir çevreye ve dostlara sahibiz. Politik-örgütsel ve moral bir itibarımız da var. Tok davranılırsa ve inanılırsa her etkinlik öncesi ve sırasında bizi geren durumları geride bırakabiliriz. Daha kitlesel ve daha başarılı etkinlikler gerçekleştirmek tümüyle bize bağlıdır.

TKİP Yurtdışı Örgütü

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır)

Şan olsun Ekim Devrimi'ne, şan olsun "Yeni Ekimlerin partisi" TKİP'ye!

"Bunalımlar, savaşlar ve devrimler" çağındayız. Kapitalist-emperyalist sistem, tüm dünyada işçilere, emekçilere ve ezilen halklara başlattığı saldırı furyası ile debelendiği çok yönlü krizlerden çıkabilmeyi umuyor. Bu "barbarlık düzeninin" ömrünü uzatmak için gösterdiği her türlü çabanın emekçiler cephesinden anlamı ise; işsizlik, açlık, sefalet, ırkçılık, dinsel gericilik, yozlaşma, devlet terörü, haklar ve özgürlüklerin tırpanlanması, gerici ve haksız savaşlar, doğanın katledilmesi ve çevre tahribatı ile yaşanabilir bir dünyanın kalmayışı oluyor.

Fakat nasıl ki doğada her çelişki, çözümünü de kendi içinde barındırıyor, toplumlar tarihinin ilerleyişinde sadece bir ara durak olan bu akıl almaz, saçma sapan düzenin de aşılması ve tarihin çöplüğünü boylaması için maddi koşullar uzun bir süredir orta yerde duruyor ve kendisini daha fazla dayatıyor. (...)

98. yılını kutladığımız Şanlı Ekim Devrimi, tarihimizde hala da aşılamayan en ileri proleter devrim olarak bugünlerimize ışık tutmaya devam ediyor. "İnsanlığın evrensel kurtuluşu(nun) işçilerin kurtuluşu(ndan)" geçtiği bilimsel gerçekliğini bugüne kadar en ileri düzlemde somutlama çabası olan sosyalist Ekim Devrimi ile bir çağ kapanmış, yeni bir çağ açılmıştır. Kapitalizmin çözmeye muktedir

ol(a)madığı en basit sorunlar bile, Ekim Devrimi ve proletarya iktidarı şahsında bir çırpıda çözülmüştür. Proleter devrimler çağını açan bu benzersiz deneyimle "buz kırılmış, yol açılmıştır."

Proletaryanın bu en ileri tarihsel eylemini kendilerine rehber edinen komünistlerin; "Yeni Ekimler için ileri" şiarıyla çıktıkları kutlu yolda bir kilometre taşı olan; "Yeni Ekimlerin partisi TKİP"nin de 17. kuruluş yıldönümünün kutluyoruz aynı zamanda. Kapitalist-emperyalist sistemin biriktirdiği sorunların, dünyadaki proleter kitle hareketlerini ve halk isyanlarını daha fazla mayaladığı böyleli bir dönemde Türkiye proletaryası da, önder kurmayı TKİP öncülüğünde ve onun

bilimsel devrimci programı altında proleter devrim yürüyüşünü her zamankinden daha güçlü ve emin adımlarla gerçekleştirmektedir.

(...)

İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!

Parti, sınıf, devrim!

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Yaşasın partimiz TKİP!

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden

TKİP dava tutsakları adına Onur Kara

Parti örgütlerinin mesajlarından...

Şan olsun Ekim Devrimi'nin 98., Partimizin 17. yılına!

Şan olsun Yeni Ekimler'in partisinin 17. yılına!

(...)

İçinden geçtiğimiz dönem çok karmaşık bir dönem olarak yaşanıyor. Partimizin bu döneme dair net bir bakışı var. "Savaşlar, bunalımlar ve proleter devrimler dönemi" içerisinde olduğumuzu partimiz çok erken bir zamanda bütün belirtileriyle ortaya koymuştur. Dünya ve Türkiye'deki güncel gelişmeler tespitlerimizi doğrulamaktadır.

(...)

Dostlar, yoldaşlar;

Bulduğumuz coğrafya emperyalistler arası hegemonya savaşlarının merkezine dönüşmüş durumda. Bölge ülkelerinin egemen güçleri emperyalist güçlerle birlikte hareket etmektedirler. Suriye başta olmak üzere bölgenin birçok ülkesinde yürütülen kirli savaş ve katliamın faturasını bölge emekçi halkları ödemektedir. Bu kirli savaş ve katliama karşı işçi sınıfı ve emekçi halkların birleşik mücadelesini örgütlemek komünistlerin en temel görevidir. Bölgedeki gelişmeler karşısında görevlerini bu bakış açısıyla somutlayan partimiz bölgedeki her türlü gericiğe karşı güçlü bir mücadelenin yolunun işçi sınıfının iktidar mücadelesiyle olan derin ve kopmaz bağını bilmektedir.

Rojava ve diğer bölgelerde başta Kürt halkı olmak üzere bütün halkların ilerici kazanımlarına destek olmak istiyorsak, yapmamız gereken Türk sermaye devletine karşı işçi sınıfının militan mücadelesini örgütlemektir, fabrika fabrika örgütlenmek, sermaye düzenini işlemez hale getirmektir. Kürt halkı ve diğer halkların gericiğe karşı yürüttüğü mücadeleye en büyük destek ancak böylesi bir perspektifle hareket etmekle sağlanır. Ötesi sınırlı ve bireysel desteklerin ötesine geçmeyecektir.

(...)

Dostlar, yoldaşlar,

Partimiz Marksist-Leninist dünya görüşüne dört elle sarılmaktadır. Her türlü tasfiyeci rüzgara karşı ayakta kalmayı buna borçludur. Artık önemli bir eşiğe gelmiş bulunmaktayız. Greif işgaliyle başlayan, metal fırtınasıyla devam eden süreçte ortaya koyduğumuz pratik bunu dosta düşmana göstermiştir. Türkiye işçi sınıfı mücadelesine yeni kıstaslar getiren Greif işgali gibi, Metal Fırtına gibi süreçlerde partimizin doğrudan ve dolaylı etkisinin olması rastlantı değildir. Hareket olarak mücadele sahnesine çıktığımızdan bu yana her türlü tasfiyeci, düzen içi rüzgara karşı dört elle sarıldığımız Marksist-Leninist dünya görüşü ve bu doğrultuda elde ettiğimiz deneyimlerin sonucudur. Şunu bir kere daha ifade etmek isteriz ki partimiz artık kendi yolunu açmış, geleceği kazanmak için emin adımlarla ilerlemektedir.

Bugün devrim mücadelesine inanmış, Marksist-Leninist dünya görüşünü rehber edinmiş herkesin altında birleşmesi gereken bayrak partimizin bayrağıdır.

Dostlar, yoldaşlar;

Devrim davamızı zafere ulaştırmak için mücadeleyi büyütmekten başka bir seçeneğimiz yok. Bizler İstanbul'un sanayi havzalarında, emekçi semtlerinde kapitalist sömürü düzenini yıkmak için mücadele ediyoruz. İdeallerimize ulaşmak için bugün her zamankinden daha güçlüyüz.

Şunun bilinmesini isteriz ki sermaye düzenini yıkacağız. İşçi sınıfının kıvılcık bayrağını bu ülkenin burçlarına dikerek dünya proletaryasına büyük bir armağan sunacağız.

TKİP İstanbul İl Komitesi

Fırtınalı günlere hazırlanıyoruz...

(...)

Yoldaşlar;

İşçi sınıfının devrimci birliği, halkların kardeşleşmesiyle iç içedir ve hatta kardeşleşmenin temel güvencesidir. İşçi sınıfının devrimci partisi, bu temelde, işçi sınıfının tarihsel devrimci misyonuna uygun olarak on yıllardır siyasal sınıf hareketini yaratma mücadelesini yükseltiyor. Greif'ler, metal fırtınaları vb. ise, sınıfın partisinin işçi sınıfına yönelik ısrarlı yöneliminin, çabasının ve birikiminin göstergesidir aynı zamanda...

Yoldaşlar,

Ekim Devrimi'nin 98., yeni Ekimler'in partisinin 17. yılında Ekim Devrimi'ni rehber edinen yeni Ekimler'in partisini selamlıyor, devrimler döneminde, önümüzdeki fırtınalı günlere hazırlanıyoruz. Gelecek bizimdir, gelecek devrime ve sosyalizme aittir!

TKİP Ankara İl Komitesi

Görevimiz işçilerin devrimci, örgütlü birliğini gerçekleştirmek

(...)

Bugün dünyanın dört bir yanında yaşanan her türlü musibetin tek sebebi bu sömürü ve baskı düzenidir. Tarih çoktan ömrünü doldurmuş olan bu sistemin daha büyük yıkımlara yol açmadan hak ettiği yere, yani tarihin çöplüğüne göndermek için işçi sınıfını göreve

çağırılmaktadır.

Emperyalist kapitalist sistemin siyasi, iktisadi ve sosyal açıdan büyük bir kriz içinde debelendiği, debelendikçe insanlığı daha büyük yıkımlara doğru sürüklediği günümüz dünyasında, biz devrimcilerin en önemli görevi, tek tek ülkelerde ve dünya ölçüsünde, işçilerin devrimci örgütlü birliğini gerçekleştirmektir.

Emperyalist bir dünya savaşının yaklaşan ayak sesleri bu görevinin yerine getirilmesinin aciliyetini daha da artırmaktadır.

(...)

TKİP İzmir İl Komitesi

Gençlik partiye, devrime!

Yolu yok özgür olmanın, örgütlü mücadeleyi seçmedikçe.

Yolu yok bu düzenden kurtuluşun, devrim yolunu tutmadıkça.

Yolu yok devrimin, öncü partiyi güçlendirmedikçe, sınıfla buluşturmadıkça.

Aradan geçen 98 yıla inat yolumuzu aydınlatıyor Bolşevizm'in sarsılmaz granit temeli üzerinden yükselen Ekim Devrimi. Tüm dünya proletaryasına ve ezilen halklara umut olmaya devam ediyor. Ve bu topraklarda, devrimin öncü müfrezesi, yeni Ekimler'in partisi, Partimiz 17 yaşında.

(...)

Devrim günceldir. Mayalanmaktadır. İşçi sınıfı içinde, gençlik içinde mayalanmaktadır. Greif bunun örneğidir. Metal Fırtınası bunun örneğidir. Ayağa kalkan milyonlar, ayağa kalkan gençlik bunun örneğidir. Bu devrimci maya tutacaktır. Bu topraklar artık işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleştirecek devrimlere gebe dir.

(...)

Gençliği partiye, devrime, sosyalizme kazanma sorumluluğu omuzlarımızdadır. Bu sorumluluğu yerine getirmek için önce partili mücadeleyi büyütmeli ve her alanda partiyi var etmeliyiz. Hiçbir zaman unutmuyor ki parti bizim dışımızda değildir. Brecht'in dediği gibi:

"Parti bizim.

Sen, ben, hepimiz.

Parti senin içinde, kardeş,

parti kafandaki düşünce.

Sen nerde oturursan orası onun evi.

Nerde sana saldırırlarsa odur karşı koyan orda."

Bu bilinç, iddia, cüret ve kararlılıkla şan olsun Ekim Devrimi'nin 98., Partimizin 17. yılına.

Genç Komünistler

Alaattin Yoldaş anısına...

“Ölümü kucaklayacak kadar geniş kolları olanlara...”

Hapishanede zar zor çeken radyodan M. Ali Birand'ın sesi geliyordu. “İstanbul Esenyurt'ta silahlı çatışma. Polis bir kişiyi vurdu.” Önce bir merak sardı bizi, kulaklarımız cızırtılar arasından yeni sesleri duymaya çalışıyor. Haber sunuşu devam ettikçe bir isim takıldı kulaklarımıza cızırtılar arasından. “Şartlı tahliye edilen Nurettin” Hangi devrimci diye düşünüyorduk. Sabah havalandırma kapısı daha açılmadan birbiri ardına toplar düşmeye başladı hapishane avlusuna. Ve kahreden gerçek...

Katletmişlerdi yoldaşı. Siyasetlerden peş peşe dayanışma mesajları gelmeye başladı. Günlük gazetelerin gelmesi öğleyi buldu. Gerçekleri öğrenmek istiyorduk. Tek iletişim kanalımız olan radyo daha fazlasını vermiyordu. Diğer kaynaklarımız siper yoldaşlarımız, dostlarımız çağrımızı bekliyorlardı. Daha birkaç gün önce kongre kutlaması yapmıştık. Aynı hapishane avlusu kutlama tatlılarıyla dolmuştu. Aynı avlu ağzı kulaklarına varmış, adeta bir çocuk sevinciyle, amatör ruhla ama profesyonelce hazırlanmış kutlamaya tanıklık etmişti. Yeni Ekimler'in partisinin sesi yankılanıyordu duvarlarda. Sesler çarpıyor, çarptıkça yankılanıyor, yankılandıkça çoğalıyordu.

Ve akşama anma için hummalı bir çalışma başladı. Yeni Ekimler'in Partisine ve yoldaşa layık bir anma programı hazırlamaya başladık. “Ölümü kucaklayacak kadar geniş kolları olanlara, onlara...” diye başlıyordu anma programı. Akşam havalandırma kapıları kapanmadan tüm hapishane “Alaattin yoldaş ölümsüzdür!”, “Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!” sloganlarıyla inlemeye başladı. Tüm dostlarımız sloganlarımıza eşlik ediyorlardı. Duvarlar bir kez daha yankılanıyordu Alaattin için, yeni Ekimler'in partisinin yol göstericiliğiyle. Ardından saygı duruşu...

Ve hazırladığımız programın metnini okumaya başlıyoruz...

“Toprak çanaklarda güneşi içenlerin öyküsüne kulak vermek aynı zamanda tarihe tanıklık etmektir. Emekçinin, emeğin, tüm zenginlikleri yaratanların, sömürülerek ezilenlerin insanlık tarihi boyunca başlattığı yürüyüş binlerce yılın derinliklerinden ulaşıyor bugüne. Duyuyoruz ayak seslerini. Sömürücülerin tüm baskısına karşı yarıyor, gözlerimizin önüne çekilen su perdesi.”

“Yıkan da yaratan da biziz
Yıkan da yaratan da biziz
Bu güzelim bu yaşanası dünyayı”

Demirde, kömürde, kırmızı mensucatta, Güherçile madeninde ve başımızı çevirdiğimiz her yerde üretiyorlar. Bilmeyiz isimlerini, görmedik binlerce yıllık yürüyüşü sürdürenlerin yüzlerini. Ama biliriz, hissederiz onları iliklerimize kadar. Unutmayız tarihin yapımcılarının binlerce yıllık kavgasını. Tarih sınıf savaşımı tarihidir. Tarih insanlığın yaşam mücadelesidir.

“Kavga dost, ille de kavga
Kavga dedikleri gibi destansı
O kadar yalın akla yatkın

Ama birlikte olacağı o fırtına da
Sonuna kadar gideceğiz”

Biliriz, burjuvalar kimse düşünmesin isterler. Nice yorgunluktan sonra, yıldızlı bir mayıs gecesi başka kentlerde olduğunu. Düşünmesin, başka insanlar da olduğunu, başka umutlar da.

Ama yüreğimiz gökyüzü haritası uçsuz bucaksız insan yüzleriyle çizilmiş. Yalnız gözleri parlıyor, elleri nasırlı. Sordum o gözlerin sahiplerine? Tutmayın bizi yolumuz uzun, yürüyoruz, insanlığın geleceğine doğru ilerliyoruz, dediler. “Ateşte ve pişmekte olanlar” diye göğü inlettiler bir kez daha.

O zaman bizce en iyisi kalkmak ve yeter artık demektir bütün insanlara. Sınıfsız, sömürsüz, sınırsız bir dünyanın yapımcıları en öndeler, onların sesi yarıyor öldüresiye yürekleri karartan sessizliği. Diyorlar ki:

“çektiklerimiz için yok ödül falan beklediğimiz
Ne de kocaman ciltlerinde resmimiz olsun isteriz
Yalnız yalın anlat öykümüzü
Geleceğin insanlarına
Yerimizi alacaklara anlat
Uzayıp gider belki içimizden biri
Bir dalga
Vurunca kıyıya, eksilir denizde dalga da
Bir damla bir an yakıcı..
Konar o incecik çizgi tanıyamadık
Duvarların çitlerin dışında
İsimlerini kazıdık bilincimize, yüreğimize! O

kadar çoklar ki, parlıyorlar gökyüzünde bir bir. Biri özgürlük diye bağırıyor, biri eşitlik diyor, devrim, sosyalizm, umut diyor. Yıkacağız o çürümüş köhne düzenizi diye haykırıyorlar gökyüzünden. Spartaküs oluyorlar kölelik zincirlerini kıran, Paris barikatlarında dövüşen proleterler, ekmek, özgürlük diye bağırın Lyon barikatçıları oluyorlar. Börklüce, Torlak Kemal, Bedrettin tarihin derinliklerinden kavganın kızıl yıldızları olarak gökyüzünde parlıyorlar. Tüm insanlığa yol gösteriyorlar.

Yine onların sesi sevgiyle, coşkuyla kucaklıyor bizi.

17 Ekim depremini yaratanlar, Moskova önderinde dövüşenler ve milyonlarca işçi-emekçinin haklı davasında ölümsüzleşenler. Suphi, Deniz, Hüseyin, Yusuf, Mahir, İbrahim, Mazlum, Kemal olup dolup taşıyor yüreğimizi. Genç fidan Erdal dikiliyor darağacına karşı boyun eğmez tutumuyla. Sürüyor yürüyüşümüz. Ne kadar da çoklar, doluyor yüreğimiz. Ama biliyoruz.

"düşman haşın, zalim, kurnaz

Ölüyor çarpışarak insanlarımız, ölüyor insanlarımız ne kadar çok”

Fabrika bacalarının dumanları tütüyor, sabah telaşı dolaşılıyor işçi servislerinde, ötüyor fabrika sirenleri. Aynı sabah telaşı karşılamıştı Habip'i gözlerinde kavga parıltısıyla. Ümit'i unutmadı sokaklar, gülümsüyor yine karşımızda, kahkahalarla dolduruyor yüreğimizi. Hatice ateş saçan yüreğiyle yumruğu havada koşuyor. Yanımıza omuz omuz yürüyen işçilerin arasından yılların kavgayla dolu günlerinin içinden Hüseyin

geliyor, gözleri merakla izliyor çevresini.

Kentli dağlıların kara sevdasıyla burjuvazinin kalelerini bir bir yıkmak için gecesini gündüzüne katarak geliyor O. Yürümek diyor. İşte orada elimizle uzanacak kadar yakın, görüyoruz onu.

İşçi sınıfının bağrından çıkıp geliyor. Habip, Ümit, Hatice, Hüseyin gibi. Kara bir sevda değil ondaki yalnızca. Yüreğimiz taşıyor, kelimeler düğümliyor, gözlerimizde hınç. Ve Karadağ yükseliyor...

Bulutlar ağlar yoldaş, dağlarda akar, savrulur zindanlarda. Duvarı yıkar, zinciri de kırar...

Kurşunlanan bedenindeki her yaranın hesabını soracağız. Kavganın içinde kavuşacağız seninle meydanlarda. İşçi tulumu giymiş, düşmanı kendi kalesinde teslim alan kavga dolu yaşamınla hep yanımızda olacaksın. Hep yanımızda kalacaksın. Devrim davasının yenilmezliğini haykıracağız senden devraldığımız kızıl bayrağımızla birlikte.

Bir kez daha yankılanıyor duvarlar. Havalandırma kapıları kapandı. İçimizde Alaattin'i kaybetmenin hüznü, partimizin güçlenmesinin sevinci ile bir mücadele gününü daha tamamladık. Kaç güneş sönerse sönsün içimizde hep aydınlıkta yakalayacağız ölümü...

**Alaattin Karadağ katledildiğinde
tutsak olan bir sınıf devrimcisi**

Paris katliamı ve tekellerin militarizm tutkusu

Ortadoğu'da sürmekte olan emperyalist savaş bataklığında büyütülen IŞİD çetesinin gerçekleştirdiği Paris katliamı, mali sermaye devletlerinin militarist amaçları için toplumu yeniden dizayn etmeleri için muazzam olanaklar sundu. Rekabet savaşında geri düşen, üstünlüğü rakiplerine kaptıran mali sermayenin kimi grupları, AB'ye olan itiraz ve birlik karşıtı politikalarını destekledikleri faşist partiler ve medya aracılığıyla başlattıkları, "sınırların güvenliği" demagogilerine "mülteci sorunu"nu kılıf yapıyorlardı. AB ve para birliğinin sunduğu olanakları en iyi bir şekilde kullanarak rekabet savaşında başat çıkan tekeller, milliyetçi histeriyi denetimlerinde tutarak, milliyetçi-ırkçı faşist partileri yasaklamadan coğrafik ve para birliğini sürdürmeye çalışırken, milliyetçi faşist partilerin toplumda yarattığı zehirli atmosferi iç ve dış siyasette izledikleri militarist politikalarının olanağına dönüştürüyorlar.

IŞİD çetesinin katliamının arkasında kimler var?

IŞİD çetesinin, Avrupa topraklarında kimler tarafından korunup-kollandıkları henüz tam olarak açığa çıkmamış olsa da, Paris'te gerçekleştirdikleri vahşi katliam tekeller tarafından militarist amaçları için bir olanağa dönüştürüldü. Emperyalist rekabet savaşlarının ürünü olan, kendilerinden uzak, Ortadoğu ve bu arada Türkiye'de de günlük yaşamın bir parçası olmaya başlayan IŞİD'in sınır tanımayan vahşetiyle yüz yüze gelen Avrupa halkları tam bir şok yaşadı. Yaşanan bu 'şok' durumu emperyalist medya tarafından olabildiğince körüklenerek bu vahşi katliamın arkasındaki güçlerin ve asıl nedenlerin karartılması için olağanüstü bir kampanya yürütüldü. Aranması gereken yerlerde değil ama, her taşın altında IŞİD arandı! Futbol maçları iptal edildi, Belçika bu çılgınlıkta daha da ileri giderek insanları günlerce evlerine kilitleyerek "IŞİD operasyonları" yaptı.

Sınırların güvenliği veya iç güvenliğin kriminal güçlere terki

Bir anda ve hızla sınırların güvenliği sorunu iç güvenlik sorunuyla yer değiştirdi. "Ulusal yas" ilan eden Fransa'nın sömürgeci sosyalist(!) başkanı Hollande herkesi "milliyetçi cephede" toplanmaya çağırdı. Avrupa'nın emperyalist ve bağımlı devletleri Fransa'yı bu acılı gününde yalnız bırakmayarak dayanışma açıklamaları yaptılar. Birbirlerinin istihbarat ve polis örgütlerini yeteneksizlikle suçlayarak Paris'te yaşanan insanlık trajedisini bile rekabet savaşlarının nesnesi yapanlar, ikiyüzlüce anma merasimleri düzenlediler. Merasimlerini bile silahlı birliklerinin gösterisine dönüştürmekten geri durmadılar. Başta Paris olmak üzere Fransa'da sokaklara inen askeri birlikleri gıptaıyla izleyen tekellerin devletleri, "niye bizde de olmasın" tartışmasıyla yoğun bir

AB ve para birliğinin olanaklarını en iyi şekilde kullanarak rekabette başat çıkan tekeller, milliyetçi faşist partilerin toplumda yarattığı zehirli atmosferi iç ve dış siyasetteki militarist politikalarının olanağına dönüştürüyorlar.

propagandası başlattılar. Emperyalist yayılmacı politikalarının ortaya çıkardığı vahşetin yarattığı korku ve şok atmosferini bu vahşeti daha büyütüp genelleştirmek için kullandılar.

Tekellerin ortak rüyası militarizm

Almanya Maliye Bakanı Wolfgang Schäuble (CDU) Düsseldorf'ta katıldığı bir toplantıda, Alman ordusunun ülke içinde görevlendirilmesine dair çağrıda bulundu. Schäuble, "Paris'teki gibi 3-4 ayı yerde saldırıyla karşı karşıya kalsaydık, polis gücümüzün yeterli olup olmadığı konusunda düşünmek mecburiyetinde kalacaktık" dedi. CDU ve SPD hükümetinin küçük ortağı, Merkel'in CDU'sunun Bayern eyaletindeki kardeş partisi Hristiyan Sosyal Birlik (CSU) parti yönetimi gelecek parti kongrelerine sunacakları öneride, Alman ordusunu kapsamlı, karma bir ulusal güvenlik stratejisi içerisine katmak isteyecekleri mesajını verdi: "Ülkenin iç güvenliğini diğer güvenlik güçleriyle beraber koruyup savunabilmesi için askerlerimizi, uygun donanım, hedefli eğitim ve açık hukuki düzenlemelerle güçlendirme mecburiyetindeyiz."

Sosyal Demokrasi veya 'Demokratik sosyalizmin' tekellere sınırsız desteği

Paris katliamının şoku emperyalist tekellerin devletleri, hükümetleri, kurumsal partileri ve medyası tarafından emperyalist amaçlar için gerici propagandaya ustaca alet edildi. Korku büyütülerek toplum teslim alınmaya çalışıldı. Bunu yeterli görmeyen tekeller korku ortamını pompalayarak sarı sendika yönetimlerini, parlamentoda grubu olan veya hükümet ortaklığı yapan Sosyal Demokrat, Yeşil veya 'demokratik sosyalist' partileri de suçlarına ortak yapmak için azami çaba ortaya koydular.

Tekellerin saldırısına karşı hiçbir zaman tutarlı bir politika ortaya koyamayan, emperyalist tekellerin krizleri yönetmelerinde hizmetkarlık yapmayı kendilerine ilke edinen bu partiler 'Paris' şokunun ulusal dalgasına hızla uyum sağladılar. Laf değirmeni bu süprütülerin "milli birlik" yerine "Avrupa yurtseverliği" demagogilerine başvurmaları için özünü değiştirmiyor. Zira, mali sermaye devletlerinin 'güvenlik' bahanesiyle toplumu silahların zoruyla teslim almasına itiraz etmedikleri gibi, bu önlemlerde ne kadar geç kalındığından da yakınıyorlar.

Federal Meclis İçişleri Komisyonu ve istihbarat örgütlerinden sorumlu parlamenter kurulu bile 'ulusal' güvenliği tehdit eden 'terör'ün boyutları konusunda bilgilendirilmemişken, bu zevat polis teşkilatının güçlendirilmesine sonsuz bir destek verdi. Onların bu zavallılığın karşın tekellerin devleti oldukça ilkeli davranarak parlamento budalası bu avanaklara, hizmetleri karşılığı olarak bile olsa gerçek bilginin zırnığını yine de vermedi. Biz bu filmi ülkemizde seçim hükümetine bakan veren 'aslan' demokratlarımızın çaresizlikleri döneminde izlemiştik.

Hannover'in Polis Şefi Volker Kluwe ile başbaşa bırakılan bu baylara verilen tek 'somut' bilgi saldırıyla ilgili "Stadyumda patlama olacağına dair somut bilgiler vardı" demek oldu. Federal İçişleri Bakanı Thomas De Maiziére (CDU), Aşağı Saksonya Eyaleti İçişleri Bakanı Boris Pistorius (SPD) ve Başbakan Angela Merkel (CDU); hepsi de yapmış oldukları basın toplantılarında veya verdikleri demeçlerde, söz konusu tehlike ve stadyumun boşaltılmasıyla ilgili herhangi bir bilgi vermeyi reddettiler.

Emekçi halk hareketlerinin yükseldiği, çatışmaların keskinleştiği bir döneme girmiş olduğumuzu basınımda döne döne işliyoruz. Elbette devrim yapmak gibi bir sorunu olanlar için bu tespitlerin taşıdığı anlam açıktır. Bu yeni dönemde işçi ve emekçi halk hareketlerinin önünü kesmek için 'sol' burjuva partiler, tarihsel deneylerin de gösterdiği gibi uğursuz roller üstlenecekler. Avrupa'da oportünizmin ve ihanetin başını çeken, adı ne olursa olsun Alman burjuva 'sol'partilerinin yeri hep müstesna olarak kalacaktır, ta ki ezilene kadar.

Syriza, HDP, ÖDP gibi partilerin büyük ağabeyi, kardeş partileri Die Linke/Sol Parti'nin Federal meclisteki lideri Dietmar Bartsch Faşist tandanslı CDU'lu İçişleri Bakanı De Maiziére'in Paris saldırılarındaki tutumuna övgülerde bulunup, "muhalefetten destek beklemekte haklı olduğunu" söylemekle yetinmedi. Dietmar Bartsch polisin güçlendirilmesi adımlarını memnuniyetle karşıladığını, "Federal polisin 3000 kişi artırılması kararı oldukça geç alınmış bir karardır. Biz bunu yıllardır talep ediyoruz. Federal polisin durumu yıllardır felaket boyutlarındadır, yalnızca sayıca değil, elindeki mühimmat açısından da" diyerek hizmette sınır tanımayacakalarını ortaya koydu.

Öyle ya gerçek dost kara günde belli olur. Sol Parti de tekellerin gerçek dostu olduğunu her durumda olduğu gibi, tekellerin "ulusal yas" günlerinde de yanlarında olduklarını göstermiş oldu. Paris'teki saldırılardan çok önce, Federal Meclis'in İstihbarat Dairesi'ni denetleme kurulu, Alman Haber Alma Servisi'ne (BND) ve Anayasa Koruma Dairesi'ne 500 istihbaratçı daha görevlendirmeyi kararlaştırmıştı.

Saldırının sonrasında da siyasi partilerin, tekellerin devletin güçlendirilmesiyle ilgili talepleri üzerinden birbirleriyle yarışır olmalarını gözleri yaşararak karşılayan mali sermayenin içişleri bakanı De Maiziére verilen desteği tepe tepe kullandı; ailelere, çocuklarında radikalleşme belirtileri gördüklerinde, onları yetkili otoritelere ispiyonlama çağrısında bulunarak Hitler'in ruhunu geri çağırdı.

Şimdi sıra Avrupa'nın gerçek devrimci ve komünistlerinde. Ya bu kara bulutları dağıtmak için harekete geçecekler, ya da bütün bir Avrupa'yı girdabına alan kapsamlı bir yıkım süreci yaşanacak...

AB - Türkiye anlaşması İngiltere basınında

Avrupa Birliği ve Türkiye'nin mülteci krizine çözüm konusunda işbirliği yapılacağını açıklamasına İngiltere basınında geniş yer verildi.

BBC Türkçe'nin aktardığına göre, Financial Times gazetesi, "Yeni göçmen akımlarının önüne geçebilmek için Türkiye'deki demokrasiye dair endişeler bir kenara bırakıldı" diyor.

"Her ne kadar birçok önkoşula bağlanmış olsa da, taraflar arasındaki anlaşma Avrupa'yı kapsamlı bir göç stratejisine bir adım yaklaştırmış oldu" yorumu yapılan haberde, Almanya Başbakanı Angela Merkel'in uzlaşmanın sağlanması için büyük bir çaba harcadığı da kaydediliyor.

Brüksel'deki zirvenin Cumhuriyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ile Ankara Temsilcisi Erdem Gül'ün tutuklanmalarından sadece birkaç gün sonra gerçekleştiğine dikkat çekilen haber şöyle devam ediyor:

"Türkiye'nin siyasi istikrarına ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın otoriter eğilimlerine yönelik artan endişelerin bastırılması, Ankara'nın işbirliğine verilen önemi gösteriyor."

"Alman yetkililer, Erdoğan'ın hızla büyüyen insan ticaretini durdurabileceğine ve Balkanlara uzanan kara sınırlarını da kontrol altına alabileceğine inanıyor" denen haberde, her iki tarafın da verdiği sözleri yerine getirip getiremeyeceği konusuna şüpheyle yaklaşanlar olduğu da vurgulanıyor.

Haberde, üzerinde uzlaşılan nihai metinde birçok noktanın kasten muğlak bırakıldığı da ifade ediliyor:

"3 milyar euronun ne zaman ödeneceği ya da nasıl bir ödeme planı olacağı konusunda detay yok. Vize serbestisi ve üyelik sürecinin hızlandırılması konuları ise Kıbrıs sorununa bağlı olacak. Birçok diplomat Kıbrıs sorunu çözülsün dahi AB liderlerinin 75 milyon nüfuslu Türkiye'ye Fransa ve Almanya'daki genel seçimler öncesinde vizesiz seyahat verilebileceği fikrine şüpheyle yaklaşıyor."

'Türkiye'ye açık çek veremeyiz'

Independent gazetesi de AB ve Türkiye arasındaki anlaşmanın birçok noktasının muğlak olduğuna dikkat çekiyor.

"Her ne kadar müzakerelere hız verileceği ifade edilse de, metinde hangi müzakere fasıllarının açılacağı konusunda bir ifade yer almıyor" diyor

gazete, sadece ekonomik ilişkilerin güçlendirilmesi vurgusunun yapıldığını söylüyor.

Gazetenin haberinde "Göçmen krizinde işbirliği karşılığında Ankara'ya ne kadar taviz verilebileceği konusunda AB liderlerinin farklı görüşleri var. Pek çok lider varılan anlaşmanın Türkiye'nin zayıf insan hakları karnesini eleştirmelerine engel olmayacağını ifade ediyor" deniyor.

Haberde İtalya Başbakanı Matteo Renzi'nin Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanmasını hatırlattığı da belirtiliyor.

Belçika Başbakanı Charles Michel'in ise "Türkiye'ye açık çek veremeyiz. Türkiye AB'ye üyelikten çok uzakta. Kat edilmesi gereken çok yol var" sözlerine haberde yer veriliyor.

Merkel'in 8 ülkeli mini zirvesi

Guardian gazetesinde ise Türkiye'yle yapılan görüşmelere paralel olarak Almanya Başbakanı Merkel'in bazı AB üyesi ülkelerle mini bir zirve gerçekleştirdiği ifade ediliyor.

'Merkel'in mini zirvesi AB'yi böldü' başlıklı haberde, Almanya Başbakanı'nın Türkiye Başbakanı Ahmet Davutoğlu'yla görüşmelere geçmeden önce Finlandiya, Belçika, Lüksemburg, Hollanda, Avusturya, İsveç ve Yunanistan liderleriyle görüştüğü belirtiliyor.

"Türkiye'nin de dahil olduğu eş görüşmemiş bir AB zirvesinde kırılğan bir pakt oluşturulmaya çalışıldı. Ancak bazı AB ülkelerinin göç politikalarına direnmesi üzerine Merkel 7 ülkenin lideriyle ayrı bir mini zirve yaptı" denen haberde, mini zirvenin amacının AB içinde uzlaşma sağlanamaması halinde devreye sokulacak bir B planını görüşmek olduğu ifade ediliyor.

Gazetenin haberinde, "Mini zirve, Merkel'in tüm üye ülkelere bağlayıcı göçmen kotaları verilmesi fikrinden vaz geçmeye başladığı fikrini akıllara getirdi. Mini zirve hakkında konuşan Merkel'in müttefiki ve Avrupa Komisyonu Başkanı Jean Claude Juncker, 'Bu toplantı Türkiye'den yasal yollarla çok sayıda göçmen kabul etmeye hazır olan ülkeler arasında gerçekleşti' diyordu" ifadeleri yer alıyor.

Mini zirveye Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande'ın katılmadığı belirtilirken, "Ancak Hollande'ın programının uygun olmaması nedeniyle toplantıda bulunmadığı, Fransa'nın toplantıdaki ülkelerin fikirlerini desteklediği ifade ediliyor" deniyor.

Dünya İklim Zirvesi: Yeni bir ikiyüzlülük, yeni bir aldatmaca

Zirvelerin ardı arkası kesilmiyor. Biri bitiyor diğeri başlıyor. En irileri ve orta boyluları ile dünya zenginleri, 13 Kasım'daki Paris katliamından bir gün sonra Antalya'da bir araya gelmişti. Toplam iki gün süren ve adına G-20 zirvesi denen bu zirvede de her zirvede yaptıkları gibi büyük emperyalist devletlerin başkanları ve silah ve petrol tekelleri temsilcileri tam bir ikiyüzlülükten ibaret hamasi nutuklar attılar. Dünyayı aralarında nasıl bölüşeceklerini planladılar. Yeni sosyal yıkım programlarının kapsamını belirleyip, bunu nasıl uygulayacaklarını ve haliyle, olası tepkilere karşı ne gibi önlemler alacaklarını kararlaştırdılar. Ve nihayet, Paris katliamını çok elverişli bir fırsat olarak kullanıp, demokratik hak ve özgürlüklerin kırıntılarını da budamak üzere harekete geçtiler. Kısacası, sahneye konan mizansenlerden ve bunun oluşturduğu sahte görüntülerden arındırıldığında yaptıkları yeni bir ikiyüzlülükten ve aldatmacadan başka bir şey değildi. Temel amaçları asla sömürüye bir sınır getirmek ve geçici de olsa işçi ve emekçileri bir süreliğine rahatlatmak, bir gelir adaleti sağlamak, dünya çapında habire derinleşen yoksulluğa bir çare bulmak değildi. Sonuç olarak bu zirveden de dünya işçileri ve emekçilerinin yararına tek bir karar çıkmadı.

Şimdi yeni bir zirveye hazırlanılıyor. Sıra Paris'teki Dünya İklim Zirvesi'nde. Bu kez de "çevre dostu" kılığında ve insanlık için büyük bir tehdit ve tehlike haline gelen iklim değişikliği sorununa sözde çare bulmak, bu çerçevede önlemler geliştirmek amacıyla toplanıyorlar.

Görüntüler aldatıcıdır. Sahnenin ön planında konuşulanların tümü de aldatıcı bir mizansenin tek tek parçalarıdır. Tüm zirvelerin esas işleri sahnenin arka planında, kulislerde konuşulur. Devlet, hükümet ve tekel sahiplerinin toplantı yaptığı karanlık odalarda, gruplar halinde ya da ikili görüşmelerde kararlaştırılır. Asıl planlama da ha keza bu karanlık ofislerde yapılır. Bu zirvede de böyle olacaktır.

Emperyalist burjuvazinin ve savaş tekellerinin temsilcileri Dünya İklim Zirvesi'ni de, daha fazla sömürmenin, ekonomik, sosyal, siyasal, demokratik ve askeri alanda daha kapsamlı ve acımasız saldırıların, çılgınca bir yarışa dönüşen silahlanmanın, yeni bir paylaşım savaşına hazırlığın ve bunların tümünün toplamının sonucu olan daha büyük yıkımların fırsatına çevireceklerdir.

Aynı bahaneler, benzer sahneler, benzer icraatlar

Ekolojik sorunlar, bunun bir parçası olarak iklim değişikliği sorunu son derece ciddi, derin ve toplumsal karşılığı olan bir sorundur. Bundan dolayıdır ki, her zaman ve her yerde toplumsal, siyasal tepkilere yol açmaktadır.

Hatırlanırsa, ABD'de bir insanlık dramına

Şimdi yeni bir zirveye hazırlanılıyor. Sıra Paris'teki Dünya İklim Zirvesi'nde. Bu kez de "çevre dostu" kılığında ve insanlık için büyük bir tehdit ve tehlike haline gelen iklim değişikliği sorununa sözde çare bulmak, bu çerçevede önlemler geliştirmek amacıyla toplanıyorlar.

dönüşen kasırga sırasında günlerce süren büyük gösteriler oldu. Göstericilerle ABD polisi arasında sert çatışmalar, göstericilere dönük acımasız saldırılar ve gözaltılar yaşandı. Benzer görüntüler geçmişte ve yakın dönemde büyük bir hava kirliliği ve çevre tahribatına neden olan Atom Reaktörlerine dönük gösteriler sırasında Almanya'da yaşandı. Bu vesileyle Almanya'da son yılların en yaygın ve en kitlesel gösterileri oldu. Çevre dostu organizasyonların başını çektiği, ilerici ve devrimci güçlerin destekleyip katılım gösterdiği günlerce süren bu gösteriler, ancak Merkel'in ağızyla kimi santrallerin kapatılacağı, kısmi ve geçici kimi iyileştirmeler yapılacağı sözü verilerek durdurulabildi.

Bu aynı şeyler şimdi Fransa'da en çok da Paris'te tekrarlanıyor. En son saldırılar ise Paris'in Dünya İklim Zirvesi'ne karşı gösteriler sırasında yaşandı. Bu gösteriler de yine polis marifetiyle engellenmeye çalışıldı. Yine çatışma, yine gözaltı. OHAL uygulamaları devam ediyor. Dünya İklim Zirvesi tüm bu saldırılara rağmen giderek sertleşecek olan protesto gösterileri ile devam edecek. Bu da kesindir ve Paris'teki İklim Zirvesi de ayrıntılardan arındırıldığında emperyalist dünyanın insanlığın, doğanın ve gezegenimizin geleceğine dair sorunları çözmeye muktedir olmadığına, bu sorunların bir fırsata çevrildiğinin, daha vurucu

bir ifade ile paraya tahvil edildiğinin yeni bir kanıtı olacaktır.

İklim değişikliği, çevre sorunu ve kapitalizm

Tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi kapitalizm de insanlığa ve doğaya ait hiçbir sorunu çözememiştir, çözmeye de muktedir değildir. Bu sorunları çözmek bir yana onları çoğaltıp daha bir ağırlaştırmıştır. Zira, kapitalizm bu sorunların çözüm gücü değil, tam tersine kaynağıdır. İnsanlığın ve doğanın geleceğini ilgilendiren iklim değişikliği sorununun kaynağı da ha keza kapitalizmdir. İnsanlıkla doğa birbirinden ayrılmaz, her daim ilişki içindedir ve seyrinden ve sonuçlarından bağımsız olarak bu hep öyle olacaktır.

Şöyle ki, insanoğlu muhakkak ki doğayla ilişkiye girecektir. Doğadaki madenlerle, zenginliklerle elbette ki ilgilenecektir. Amaca uygun olmak koşulu ile bunları üretecek ve işleyecektir. Ne var ki, kapitalizm bunu başaramaz. Başaramaz zira, kapitalizm kâra dayalı bir sistemdir. İnsanı ve doğayı merkeze koymaz ve insanın ihtiyacından hareket etmez. İnsanın yaşamını kolaylaştıran, onu yaşatan hiçbir şey onu ilgilendirmez. Tek ilkesi sömürüdür ve kârdır. Ağgözlülüğü ve bitmek tükenmek bilmeyen kâr hırsı ile doğadaki her şeyi

ve herkesi sınırsızca ve bir o denli de hoyratça sömürür, yıkar ve tüketir.

Kapitalizm planlı bir sistem değildir, tam tersine plansız ve anarşik bir sistemdir. Aynı zamanda da dengesizdir. Amansız bir rekabet içinde olmak onun bir başka karakteristik özelliğidir. Büyük kapitalist devletler ve tekeller rekabet içinde ve el birliği ile insanlığı da doğayı da, doğadaki zenginlikleri de tüketirler, kaynakları adeta kuruturlar.

Dengesiz ve kârdan başka ilke tanımayan bu sistem bir yandan insanlığı yaşatan ve doğayı yaşanabilir kılabilecek olan her şeyi kuruturken, diğer yandan doğanın dengesini de bozmakta, sürekli biçimde atık madde üretmekte ve çevrenin kirlenmesine yol açmaktadır. Kapitalizm doğadaki enerji kaynaklarını da hoyratça kullanmaktadır. Zira sanayide enerji çok gerekli ve yaşamsaldır. Ama, kâra dayalı bu sistemin dengesizliği burada da hükmünü icra eder. Doğa dengesini yitirir, çevre kirliliği başını alır gider, iklim değişikliği bir başka sorun halinde büyüyüp, doğanın dengesini bozan ve insanlığın geleceğini karartan bir soruna dönüşür.

Hiç kuşkusuz tüm bunlar karşılıksız kalmaz. Her yerde kapitalizmin bu yıkıcı icraatlarına karşı mücadeleler yükselir. Kimi zaman uzun, inatçı ve sert gösteriler sahneye çıkar. Bu mücadeleler bazen kapitalistleri geçici de olsa geriletir.

Kapitalizmin insanlığa, doğaya ve iklime verdiği zararlar, bunlar üzerinde yarattığı tahribatlar saymakla bitmez. Zira sınırları yoktur. Sözelimi, kapitalizmin bir başka ve çok önemli icraatı da ekilebilir topraklarda yarattığı yıkımdır. Toprakları kısırlaştırır, verim oranını her gün biraz daha düşürür. Gerekteğinde tohumla da oynar. Bu durum yağmur ve su sorunu ile birleşir, insanlığı dolaysız biçimde etkileyen bir kuraklık ve kıtlık sorunu ile yüz yüze getirir. Günümüzde çok ciddi bir soruna dönüşen gıda krizi ve açlık sorunu bunun ürünüdür, bunun ifadesidir. Burada da tarım tekelleri uğursuz rollerini oynarlar.

Kapitalizmde çözüm yoktur,

çözüm sosyalizmedir

Dünyamız kapitalizmin tüm hoyratça ve sınırsızca sömürüsüne, talan ve yağmasına ve yıkımına rağmen hala ham halde işlenecek devasa yer altı ve yer üstü zenginliklerine sahiptir. İşlenecek madenler de var, üretilecek enerji de. Dahası ileri düzeyde gelişmiş bir teknik ve bilimsel gelişme var. Muazzam bir deneyim birikmiş bulunuyor.

Ne var ki hala dünyamızda insanlığa, doğaya ve iklime dair çözüm bekleyen çok ciddi sorunlar da bulunuyor. Enerji, gıda ve su krizleri yaşanıyor. İnsanlığın da, doğanın da, gezegenimizin de geleceğini ilgilendiren, aşırı sıcaklık, soğuk hava dalgaları, aşırı yağışlar ve bunların neden olduğu sel felaketleri, biri diğerinden korkunç sonuçlar üreten fırtınalar ve tayfunlar, kuraklıklar, kıtlıklar, tarımsal ürün yetersizliği, susuzlukların yol açtığı hastalıklar ve ölümler gibi bitmek tükenmek bilmeyen sorunlar yaşanıyor. Hepsi de birbirine bağlı, birbirini üretiyor, tetikliyor. Hepsinin kaynağı da aynıdır, kapitalizm. Tümünün sorumlusu da petrol, doğalgaz, silah ve savaş tekelleridir. Ve tüm bu sorunlar bir bütün oluşturmaktadır. Birbirine bağlı biçimde sürekli olarak, her yıl binlerce, yüz binlerce ve milyonlarca insanın ölümüne yol açıyorlar.

Ve nihayet tüm bunlar aynı zamanda iklim değişikliğinin de sebebidir. Hiç kuşkusuz bu sorun da toplumsal ve sınıfsal bir yan taşımaktadır. Toplumsal ve siyasal tüm sorunlarda olduğu gibi bu sorunun da öncelikli muhatabı işçi sınıfıdır, komünistlerdir, toplumsal devrim partileridir. Bir diğer ifade ile devrimci sınıf partileridir. Toplumsal sorunlar toplumsal devrimlerle kalıcı biçimde çözüme kavuşturulabilir. Tam da bu nedenle ki, bu sorun da “yeşilci” ve çevreci akımlara bırakılamaz, hiçbir gerekçe ile onlara havale edilemez. Günümüzde birçok yerde orta sınıf eksenli, sınıfsal kimlik yerine etnik, dinsel, cinsel kimlikleri esas alan, ekolojik sorunları neredeyse

her şeyin önüne çıkartan ve tüm sorunların çözümünün bu siyaset temelinde yürütülecek mücadele ile elde edileceğini vaaz eden partiler ve akımlar da sahne almış bulunuyorlar. Elbette ki, orta sınıfın ufku ile sınırlanmış, çözümü düzen içinde arayan, buna uygun programa, mücadele yol ve araçlarına sahip olan bu parti ve hareketler sorunu köklü, kalıcı ve kesin biçimde çözemezler. Ancak geçici ve sallantılı, her an resmen veya fiilen geri alınabilecek çözümler bulabilirler ki, bunun adı ise sorunları süründürmektir. Bu çözümlerin ve bu çözümleri savunanların akıbeti ortadadır. Bir zamanlar popüler ve güçlü konumu ile Almanya’da ve dünyada etki yaratan Yeşiller Partisi deneyimi bilinmektedir. Bu parti zaman içinde çok temelli değişimler yaşayarak, günümüzde bir sosyal yıkım ve savaş hükümetine dönüşmüştür. Üstüne üstlük en iddialı olduğu ve onu güç haline getiren ekolojik sorunlarda da karşı safa geçmiştir. Örneğin mega kent projesi olarak sunulan ve kimi büyük tekellerin damgasını taşıyan, doğayı ve çevreyi tahrip edip yağmalayan Stuttgart’taki S-21 projesinin altında bu partinin de imzası bulunuyor.

Sonuç olarak, kapitalizm iflas etmiştir. Kapitalizm yalnızca öldürür ve yıkım yaratır. Onun dünyasında yaşanmaz. İnsanı ve doğayı merkeze koyan, insanlığın ihtiyaçlarından yola çıkan, insan yaşamını kolaylaştıran, her şeyin olduğu gibi bu alandaki ihtiyaçların da en ucuza mal edilmesini başaran, planlı, doğayla amaca uygun bir ilişkiye giren, onunla uyum içinde olan, insan ve doğanın sağlığına dikkat eden, insanlığın yaşanılabilir bir doğa ve dünya özlemini karşılayacak tek sistem sosyalizmdir.

Tam da bu nedenle küresel ısınmadan, iklim değişikliği sorununa insanlığı ilgilendiren tüm sorunlar çok net biçimde işçi sınıfının omuzlarındadır. İnsanlığın, doğanın ve gezegenimizin sorunları her zamankinden de çok üst üste gelmiştir.

Bir kez daha, yaşamak için sosyalizm!

Paris'te yasaklara ve zirveye karşı eylem

Fransa'nın başkenti Paris'te IŞİD çetesi tarafından gerçekleştirilen katliamın ardından Fransız devleti tarafından devreye sokulan OHAL uygulamaları ile gösteri ve yürüyüş yasakları, 29 Kasım günü yapılan eylemle protesto edildi. Eylem aynı zamanda Bourget'de gerçekleşen 'COP21' Küresel İklim Zirvesi'ne protesto niteliği taşıyordu.

Republique Meydanı'nda toplanan binlerce kişi, yasakları ve zirveyi protesto etti.

Polis, ablukaya aldığı bölgede eylemcilere gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırının ardından çatışmalar yaşandı.

Polisin gaza boğduğu Republique Meydanı'nda bulunan tarihi anıt etrafına saldırılarda hayatını kaybedenler anısına konan çiçekler, çelenkler, mumlar ve objeler eylemciler tarafından anıt etrafında insan zinciri oluşturarak koruma altına alındı.

Öte yandan, zirveden dolayı Pazar ve Pazartesi günleri, başta Paris'in belirli semtleri olmak üzere çevre yolları banliyö ve otoyolların bir bölümü “güvenlik” nedeniyle ulaşıma kapatıldı.

Kızıl Bayrak / Paris

5 Aralık "Türk kadını"nın seçme ve seçilme hakkı üzerine...

Bir "Lütuf"tan daha fazlası!

Seçme ve seçilme hakkı tarihte feodalizmin ortadan kalkması ile öncelikle mülk sahibi erkeklere tanınan bir ayrıcalık olarak karşımıza çıkmış ve Fransız İhtilali sonrasında bu ayrıcalık tüm erkeklere tanınmıştır. Fransız İhtilali'nde kadınlarca 1789'da krala sunulan, oy hakkı ve kendilerinin temsilini isteyen dilekçenin reddinden 1980'li yıllara dek kadınların oy hakkı mücadelesi zorlu bir yol izlemiştir. İngiltere'de olduğu gibi sulfretler şahsında kah kralın atının ayakları dibine kendini atarak intihar eylemlerine, açlık grevlerine, kah dernekler, örgütler kurarak mitingler düzenleyerek hak alma mücadelesini örmeye kadar birçok yol ve yöntem kadın örgütleri tarafından kullanılmıştır. Burjuva kadın, erkekle aynı siyasal hakları talep etmiş ve bu uğurda attığı adımlar feminizmin de ilk adımları olarak tarih yolunda kendisine yer bulmuştur.

Özellikle sanayi devriminin ardından burjuvazinin de artık kendi egemenliğini sağlamlaştırdığı 1800'lü yılların ikinci yarısından itibaren burjuva kadın da sahneye çıkarak siyasal haklarını daha gür bir biçimde talep etmiştir. 1900'lü yıllar, birinci emperyalist savaşın gölgesinde keskinleşen sınıf savaşımını eşliğinde büyüyen siyasal-politik atmosferde burjuva feminist hareket, bir bütün olarak aynı zamanda kendisinin de ait olduğu burjuvazinin hanesine istemeye istemeye yazmayı kabul edeceği kadın haklarına dair ilerici hamlelerin yazımında rol alarak döneminin kendine biçtiği devrimci rolü de oynamış ve geride bırakmıştır. O bu rolü oynayıp geride bırakadursun sahnede diğer bir yandan, talep edilen hakkın sökülüp alındığı geleceğin devrimci sınıfı, işçi sınıfının kadınlarının mücadelesi de filizlenip yeşermiş ve boy vermiştir. 1889'da Paris'te düzenlenen Uluslararası İşçi Kongresi'nde Clara Zetkin kadınlar arasında sosyalist çalışmanın araçlarını tartışmış, 1907'de 1. Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı gerçekleşmiş ve bu konferansta kadınların genel ve sınırsız oy hakkı talebi kabul edilmiştir. Ardından yapılan işçi kongreleri ve 2. Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda da genel oy hakkı üzerine tartışmalar yapılmış ve mücadele araçları oluşturulmuştur. Sınıf savaşımının keskin günlerinde emekçi kadınlar, erkek sınıf kardeşleri ile birlikte hakları için mücadele etmişlerdir.

Her bir ülkenin kendi siyasal-sınıfsal gelişimine paralel olarak şekillenen mücadelede, burjuva hükümetler, gerek burjuva feminist kadınların siyasal hak talebinin basıncı altında gerekse de özellikle Büyük Ekim Devrimi'nin ardından kendi ülkelerinde sınıf savaşımının bir sonucu olarak kadınlara seçme ve seçilme hakkını tanımayla "razı" olmuşlardır.

Osmanlı'dan "Genç Cumhuriyet"e kadınların mücadelesi

Osmanlı'da kadının statüsü özellikle Tanzimat Fermanı'nın ve ardından Islahat Fermanı'nın ilanıyla bir nebze yükselmiş ama Osmanlı kadını, sesini duyurmayı ancak Meşrutiyet'in ilanının ardından başarabilmiştir. 1. Meşrutiyet'le getirilen temsil hakkı sadece erkeklere ve vergi-servet esasından

"Kadına haklarını ben verdim" diyen kemalist burjuvazi kadınların eylemlerini sindirmiş ve yönlendirmiştir. Muhiddin'in adını tarihten sildiği gibi Kadınlar Halk Fırkası ve Türk Kadınlar Birliğinin verdiği mücadele de tarihten silinmiştir.

verilmiştir. Bu dönemde birakalım temsil hakkını nüfus sayımlarında dahi kadınlar sayılmamaktadır, yani resmi kayıtlarca bile "yok hükmünde" idiler. Buna rağmen Meşrutiyet döneminde sayısı 40'ı bulan dergi ve gazete çıkaran kadınlar 2. Meşrutiyet'in ilanından sonra örgütlenmeye de başlamıştır. 1913 yılında kurulan Osmanlı Müdafaa-i Hukuk-ı Nisvan Cemiyeti (Osmanlı Kadının Haklarını Savunma Derneği) bunların başlıcalarıdır. Bu örgütlenme 1921 yılında kadınların seçme ve seçilme hakkını gündemine almıştır. Hakkındaki bilgiler oldukça sınırlıdır fakat varlığı ile şunu ispatlamaktadır ki, Osmanlı'da bir grup aydın kadın, erkeklerle eşit siyasal haklar talebini yükseltmekten ve akabinde birinci emperyalist savaşta "vatan savunmasına" katılarak erkek sınıf kardeşleri ile birlikte ulus devletini temelinin atmaktan geri durmamışlardır. "Genç Cumhuriyet" günlerinde de "beraber savaştık, beraber yönetelim!" savaşını sürdüreceklerdir.

Kadınlar Halk Fırkası, Türk Kadınlar Birliği ve Nezihe Muhiddin

Nezihe Muhiddin, eğitim seviyesi yüksek, bir kaç yabancı dil bilen ve edebiyat alanında eserler veren bir aydıydı. Aynı zamanda kadın hakları savunucusu ve eylemciydi. Kadınlar Halk Fırkasının kurucusu olan Muhiddin'in mücadelesi ve aynı anlama gelmek üzere Kadınlar Halk Fırkası ile Türk Kadınlar Birliğinin tarihi ve Muhiddin'in yaşamı kemalist ideolojinin

kadın haklarına bakışınının da özlü bir yansımasını barındırmaktadır.

Bilinen aksine kurulan ilk siyasal parti Cumhuriyet Halk Fırkası değil, Kadınlar Halk Fırkasıdır. 1923 yılında programlarında yer alan "kadınların siyasal haklarının savunucusu olacakları"nın deklare edilmesi, kadınların askerlik yapmalarının talep edilmesi gibi maddelerden ötürü onay alamayan fırka, söz konusu maddelerde esnemelere giderek ve amacını yoksul kadınlara, yetimlere yardım, kadınların eğitim seviyesinin yükseltilmesi, kadınların çalışma hayatına kazandırılması ve bu amaçlı konferanslar düzenlenmesi vb. yardım ve sosyal faaliyetler olarak göstererek Kadın Birliği adı altında dernekleşmiştir. Fırkanın onay alamamasının altında kadınların zaten seçme ve seçilme hakkının olmadığı, bu sebeple de siyasal hak ortada yokken bunu savunmanın ve geliştirmenin de mümkün olmayacağı anlayışı ve bu anlayışın da altında kemalist ideolojinin hareketi kendi belirlediği sınırlar içinde tutma çabası yatmaktadır. Fırka tartışmalarında ve birliğe giden yolda Muhiddin ve çevresindeki aydın-burjuva kadınlar birçok alay ve hakaretle karşı karşıya kalmışlardır. Cumhuriyet'te ve dönemin birçok gazetesinde yer alan yazılarda kadınlar aşağılanmış, dönemin karikatür dergilerinde kadınların mecliste moda tartışmaları yaptığını tasarruf eden çizimler yer almıştır.

Ancak tüm baskı ve alaylar karşısında yılmayan Muhiddin, Birlik çatısı altında siyasal taleplerini dillendirmeye devam etmiştir. Diğer bir yandan Birlik, amaçlarını gerçekleştirmek için kurslar ve konferanslar

vermiş, kadınların eğitilmesi, medeni kanun ile tanınan hakların kullanılması ve yeni meslekler edinmesi faaliyetlerinde öncülük yapmıştır.

Birlik, 1925 yılında propagandif bir atılım olarak İstanbul'da mebus adayı olarak Halide Edip ve Nezihe Muhiddin'i göstermiştir. Yine aynı yıl Birlik, sesini duyurabilmek adına "Kadın yolu" adlı dergiyi yayınlamaya başlamıştır. Böylece, faaliyetlerini kamuoyuna duyurmuş, hükümete taleplerini iletmıştır. Döneme ışık tutan bu yazılı belgede yer alan yazılarında, Muhiddin sıklıkla akla ve vicdana sahip olan kadınların neden seçme ve seçilme hakkı olmasın diye sormuştur.

1926 yılına gelindiğinde ise Cumhuriyet Halk Fırkası'na üyelik başvurusunda bulunulmuş ve kamuoyunda büyük bir tartışmanın da fitili ateşlenmiştir. "Kadınların hayır işleri ile uğraşmasının daha doğru olacağı" cevabı ise CHP'nin Birlik'e verdiği yanıtıdır. Aynı zamanda 1926 yılında kabul edilen medeni kanuna yönelik eleştirilerini sürdüren Birlik, sıkı yönetim mahkemeleri döneminde pek de tepki çekmemek adına bu eleştirilerin dozajını yumuşatmıştır.

1927 yılına gelindiğinde Birlik adını "Türk Kadınlar Birliği" olarak değiştirmiştir. 25 Mart 1927'de Birliğin merkezinde toplanan kongrede Muhiddin ve arkadaşları ünlü ikinci maddenin "Kadın Birliği'nin siyasal hakların alınması için çalışacağı" şeklinde değiştirilmesi önerisini kongreye sunmuş ve öneri kabul edilmiştir. Bu gelişmenin ardından 1927 Haziran seçimlerinde mecliste kadın haklarını savunacak bir bağımsız feminist erkek aday gösterme girişiminde bulunmuşlardır. Fakat gösterilmesi planlanan aday, kamuoyu baskısına dayanamayınca bu girişimden vazgeçilmiş, Cumhuriyet Halk Fırkası'nın aday gösterme aşamasında CHF'ye başvurarak kendi adaylarını sunmaya karar vermişler fakat bu girişim de başarısız kalmıştır.

Nezihe Muhiddin'e karşı 1927 kongresinde ünlü ikinci maddenin değişmesiyle başlayan muhalefet, hükümetin de yardımları ile cemiyet merkezinin polis tarafından aranması ve Muhiddin'in yolsuzlukla suçlanması ile amaçlarına ulaşmış ve basına "İnkılapları doğuran, çabalar ve savaşımdır. Biz de, seçimden seçime her yurttaş gibi haklarımızı alacağımız güne değin savaşmayı sürdüreceğiz, kanunlar, er geç toplumsal yaşamın gereklerine uymak zorundadırlar" diyen Muhiddin'i siyasal arenadan uzaklaştırmıştır. Nezihe Muhiddin bundan sonra sessizliğe bürünmüş, 1958 yılında ise bir akıl hastanesinde yapayalnız ölmüştür.

Muhalefetin bu başarısının ardından TKB'nin başına Latife Bekir geçmiş, hükümetin politikaları çerçevesinde ılımlı bir hak mücadelesi çizgisini sürdürmüş, sosyal faaliyetlere ağırlık vermiştir. 1930 yılına gelindiğinde artık kemalist ideoloji belediye seçimlerinde seçme ve seçilme hakkını kadınlara tanımakta, milletvekilliği seçimleri için ise 1934'e kadar beklemeyi uygun görmektedir. 5 Aralık 1934'te kabul edilen değişiklikle seçme ve seçilme hakkı yasalarken, 7 Aralık'ta Beyazıt Meydanı'nda kadınlar büyük bir kutlama mitingi yapmış, 10 yıllık mücadeleleri ile elde ettikleri hak için meydanlara çıkmışlardır.

Kemalist ideolojinin "başarı"sı yalnızca Muhiddin'i tarih sahnesinden silmekle kalmamış, ardından Türk Kadınlar Birliği'ni kapatarak, yönlendirme işlevini baskılaya boyutuna vardırıarak bu mücadeleyi kendi içinde eritmiştir. Türk Kadınlar Birliği'nin İstanbul'da 1935 yılında ev sahipliği yaptığı 12. Uluslararası Kadınlar Birliği'nin toplantısında kurgulananın dışında Avrupalı kadın örgütlerince savaş öncesi atmosferde

"barış" ve "silahsızlanma" propagandasının yapılmış olması TKB ile hükümetin siyasal çizgisini çelişkiye düşürmüştü ve bu durum kapanmanın birinci nedeni olarak TKB'nin hanesine yazılmıştır. İkinci neden ise devletin, CHP dışında tek bir örgüt tasarruf etmesi idi. Bu örgüt de, kurulması öngörülen, kadın erkek tüm toplumun birlikte parti ideolojisine hizmet edeceği bir örgüt, "halkevleri" idi. Baskılar sonuç vermişti. Uluslararası Kadın Birliği'nin toplantısının ardından Birlik başkanı, Birlik faaliyetlerinin doruk noktasında iken, açıklamasında artık seçme ve seçilme hakkını elde ettiklerini ve Birlik adı altında mücadele edecek başkaca bir gayelerinin kalmadığını belirterek kendilerini feshettiklerini açıklamıştır.

Kadınlar Fırkasının kuruluş başvurusundan Nezihe Muhiddin'in siyasal yaşamdan tasfiyesine uzanan yukarıda aktardığımız kısa tarihsel anlatım, kemalist ideolojinin ulvi "başarı"sının da kanıtıdır. Muhiddin'in ve Muhiddin şahsında temsil edilen "hak alıcı" çizginin tasfiyesi, burjuvazinin kadın hakları mücadelesini kendi çizdiği sınırlar içerisinde tutma çabasıdır. "Kadına haklarını ben verdim" diyen kemalist burjuvazi kadınların eylemliliklerini sindirmiş ve yönlendirmiştir. Muhiddin'in adını tarihten sildiği gibi Kadınlar Halk Fırkası ve Türk Kadınlar Birliğinin verdiği mücadele de tarihten silinmiştir. Kemalist ideolojinin kişi kültü ve yüceltme hastalığı 2015'de bizlere yalnızca "kadın haklarını veren ulu önder"i bahşetmiştir. Kafamıza kazınmaya çalışılan ise verilen kısmi hakların bile, bir "lütuf"tan ibaret olduğudur.

Resmi tarih ve inatçı gerçekler

Resmi tarih, hele de yaşadığımız topraklarda kemalist ideolojiyle harmanlanmış resmi tarihsel söz konusu olan, her bir anlatılanı, yazılanı bir kere daha sorgulamak gerekir. Zira tarihi, dünyayı kendi ideolojik-politik penceresinden seyretmek dalarak egemenler tatmin etmenin aracı değil, tersine sistematik olarak baskı altında tuttuğu sınıfları kendi ideolojisiyle zehirlemenin, onları kendi politik platformuna yedeklemenin ve üzerinde yükseldiği sömürü sisteminin devamını garantilemenin bilinçli aracı olarak kullanılır. Bilim ve gerçekler bu uğurda kurban edilir.

Şu günlerde resmi tarihin kemalist ideologları tarafından şişirilerek sunulan ve resmi tarihte "Mustafa Kemal Atatürk"ün Türk kadınlarına "bahşettiği" seçme ve seçilme hakkı üzerinden ortaya konulan "bilim" işte bu kurban edilmeye verilecek güncel örneklerden yalnızca biridir. Resmi tarihin gerçekleri çarpıtarak, kendi burjuva kemalist dünya görüşünü topluma empoze ederek biat ve şükür duygularını egemen kıldığı günümüzde kadınların seçme ve seçilme hakkı üzerinden ortaya çıkan bu ikiyüzlülük, daha birçok konuda, örneğin Şeyh Sait Ayaklanması başta olmak üzere Kürt-alevi ayaklanmalarında, işçi sınıfının hak mücadelesinde de aynen cereyan etmiştir. Ve halen daha katliamların, suikastların yaşandığı bugün tarih egemen güçlerce kendi pencerelerinden, kendi sınıfsal çıkarlarını sağlamanın aracı olarak yazılmaya devam ediliyor. Bir şartla ki, "gerçekler inatçıdır!"

Son olarak okura, kemalist ideolojinin; kendisinin "bahşettiği" seçme ve seçilme hakkından nasıl da birçok Avrupa ülkesinden önce yararlandığımızı anlatmadaki ustalığı karşısında aşağıdaki listeyi sunuyoruz. Zira resmi tarih, seçme ve seçilme hakkından Türkiye'den sonra yararlanan ülkeleri

sıralamayı pek sever fakat öncekilerin hele ki Sovyetler Birliği'nin esamesi bile okunmaz. Zira Büyük Ekim Devriminin öncesi ve sonrası göstermektedir ki, ancak emekçi kadınlar örgütlediklerinde ve onların ikinci sınıf cins konumunu pekiştiren kapitalist sisteme karşı mücadele ettiklerinde ve en nihayetinde kendi sınıflarının iktidar mücadelesine omuz verdiklerinde, bu mücadele içerisinde kazandıkları deneyimle beraber haklarını da tam anlamıyla kazanmışlardır. SSCB'den bahsetmek işte bu sebeple korkutucudur. Ancak korkunun ecele faydası da yoktur. Er ya da geç bu topraklarda da burjuva devlet, tüm yalanları ile birlikte tarihin çöplüğündeki yerini alacaktır.

Kronoloji:

- 1893- Yeni Zelanda'daki Liberal işçi partisi koalisyonu hükümeti, kadınlara oy hakkı tanıdı.
- 1907- Finlandiya'da kadınlara oy hakkı tanındı.
- 1915- Danimarka, İzlanda dahil kadınlara oy hakkı tanındı.
- 1917- Sovyetler Birliği'nde kadınlar oy hakkına sahip oldu.
- 1920- ABD'de kadınlara oy hakkı verildi
- 1922- Kanada'nın İngilizce konuşulan tüm eyaletlerinde kadınlara oy hakkı verildi.
- 1923- Avusturya, Macaristan, Çekoslovakya, Polonya, Estonya kadınlara oy hakkı verildi.
- 1928- İngiltere'de 21 yaşına gelmiş kadınlara oy hakkı verildi.
- 1934- Brezilya'da kadınlara oy hakkı verildi.
- 1934- Türkiye'de Anayasa değişikliği ile kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanındı.
- 1937- Filipinler'de kadınlara oy hakkı verildi.
- 1944- Fransa'da yapılan yasa değişikliğiyle kadınlara seçme ve seçilme hakkı verildi.
- 1946- İtalyan kadınları ilk genel seçimlere katıldılar.
- 1947- Çin ve Liberya'da kadınlara oy hakkı verildi.
- 1958- Uganda'da kadınlara oy hakkı verildi.
- 1960- Nijerya'da kadınlar oy hakkına sahip oldular
- 1971- İsviçre'de kadınlar seçme ve seçilme hakkını elde etti.

Kaynaklar: "Türk Kadınlar Birliği" yüksek Lisans Tezi-Müge Dişbudak, "Türk kadının siyasal hak kazanma süreci" Belkis Konan, "Kadinsız İnkılap" -Yaprak Zihnioğlu, "Nisa Taifesi ve Kadınlar Halk Fırkası" Ayşe Hür, Radikal, 09.12.2012,

Türkiye kadın hareketi tarihinin önemli deneyimi:

İlerici Kadınlar Derneği*

1975 yılının Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nca Dünya Kadınlar Yılı ilan edilmesi ile TKP, yeniden örgütlenme atılımının parçası olarak Türkiye'de bir "kadın örgütü" nün kurulmasını teşvik ediyordu. Ancak İlerici Kadınlar Derneği'nin (İKD) kuruluş aşamasında yer alan kadınların çoğu TKP üyesi, hatta sempatanı bile değildi. İçlerindeki TKP'li kadınlar ise TKP'nin kadın sorunu ile ilgili somut görüş ve önerilerinin olmaması nedeniyle "yönlendirilmemişler" ve belli ölçüde inisiyatif kullanabilmişlerdi.

İlerici Kadınlar Derneği kuruluş işlemlerinin 3 Haziran 1975'de tamamlanması ile Çeliklepe'de bir gecekondu odasında 9 kişi ile kuruldu. 9 kişilik yönetim kurulunun 4 üyesi metal ve tekstil iş kollarında işçi, birisi eski bir metal işçisi ve sendika çalışanıydı. TKP üyesi kadınlar yönetim kurulunda azınlıktaydı.

İlerici Kadınlar Derneği'nin kurulduğu yıllar Türkiye'de 12 Mart askeri faşist darbesinden sonra devrimci hareketin toparlandığı, sınıf hareketinin arttığı ve militanlaştığı bir dönemdi. İlerici Kadınlar Derneği kuruluşundan 3 yıl sonra 1978'de 12.000 üye, 22 şube, 26 temsilciliğe ulaştı. Peki İKD örgütlenme çalışmalarını nasıl gerçekleştiriyordu? Her şubede örgütlenme komisyonları oluşturmuşlardı. Bu örgütlenme komisyonlarına bağlı 3 temel komisyon vardı;

- İşyeri örgütlenme temel komisyon
- Yerleşim yerleri örgütlenmesi temel komisyon
- Köy örgütlenmesi temel komisyonu

Her Şubede Şubenin büyüklüğüne sosyal ve ekonomik konumuna göre bu temel komisyonlara bağlı alt komisyonlar mevcuttu;

- İşçi Komisyonu
- Memur komisyonu
- Sağlık komisyonu
- Öğretmen, öğrenci komisyonu

Bizim açımızdan büyük öneme sahip İşyeri Örgütlenmesi temel komisyonlarının yapısı ve çalışmalarına bakıldığında, söz konusu komisyonlar şubenin örgütlenme alanına giren tüm işyerleri için;

- Kadın işçi sayısı,
- Üretimin bağlı bulunduğu sektör,
- Sendikası, vardiya durumu,
- İşçilerin oturduğu mahalle ve semtler,
- İşçilerin siyasal ve sosyal yapısı ile ilgili bilgileri toplayıp ve tarama yapmaktaydı.

İşyerleri için yapılan genel taramadan sonra pilot işyeri seçimine geçilmekte, pilot işyeri seçilirken de;

- İşyerinin büyüklüğü
- İşyerinin niteliği (bölge ve çevre üzerinde etkisi)
- İlerici geleneğinin olup olmaması (devrimci sendika üyeliği, çıktığı grev, direniş sayısı)
- Stratejik bir işyeri olması (Yaptığı üretim veya hizmetin ülke ekonomisi için önemi)
- Hedeflenen işkolu için basamak olması gibi kriterler dikkate alınıyordu.

Hedeflenen işyeri seçildikten sonra ilişki kurma biçim ve yöntemleri olarak, içeride üyelerin olup olmaması, İKD'nin yayını olan Kadınların Sesi gazetesinin abonelerinin saptanması, ilgili sendika ve derneklerden ilişki çıkarmak, işyerinde çalışmak ve

örgütlenme yapmak üzere üye sokmak, işyeri önünde ve servisinde düzenli ve sistemli olarak gazete ve bildiri dağıtmak, işyerindeki işçilerin yoğun yaşadığı mahalle ve semtlerde örgütlenmek şeklinde çalışmalar yapmışlardır.

İKD eğitim çalışmalarına da önem vermiş, bir eğitim-araştırma komisyonu kurarak, kuruluşundan 3 ay sonra okuma yazma kursları ve eğitim seminerleri ile eğitim faaliyetini başlatmıştır. Kitle eğitimleri olarak, "Kadınlar aşağı yaratıklar mıdır?", "Neden Kadınlar Örgütü?", "Kadın ve eğitim", "İşsizlik pahalılık ve Kadınlar", kreş, aile, faşizm, genç kızlar, konut sorunu, fuhuş vb. konular, kadro eğitimi olarak ise; ekonomi politik, felsefe, demokrasi-devrim, siyasi partiler, ulusal sorun ve uluslararası dayanışma, sapık akımlar, ahlak gibi konuları ele almıştır.

İKD'nin faaliyette olduğu yıllar arasında gerçekleştirdiği eylemler, kampanyalar ise şunlardır;

- Eşit işe eşit ücret verilmesi, çalışan kadınların daha nitelikli işlere hazırlanması için iş saatlerinde mesleki eğitim verilmesi amacıyla mücadele yürütmüş,
- Her işyerinde, her mahallede 1976-1979 yılları arasında kreş kampanyası yürütmüş ve 600 kadın işçinin çalıştığı Meyr adlı fabrikada 1.5 yıl süren kararlı mücadeleler sonucunda çocuk yuvası açılmış, yine Kağıthane ve Kuştepe mahallelerinde çocuk yuvası açtırılması sağlanmıştır.

- "Tezgaah başında doğuma son", "işsizliğe pahalılığa son" şiarlı bildiri dağıtımları ve imza toplanması gerçekleştirmiştir. O yıllarda doğum öncesi 42 gün doğum sonrası 42 gün olan doğum izinlerinin birleştirilerek uzatılması için bir kampanya yürütülmüştür.

- Süt Kampanyası 1979 yılının Nisan ayında başlamış, 0-6 yaş arasındaki çocuklara bedava süt verilmesi istemi kapsamında çalışmalar yürütülmüş, o dönem çeşitli gazetelerde ve TRT'de yer alan iki programda bu kampanya yankı bulmuştur.

- 1976'da çıkarılmak istenen DGM yasa tasarısının yasallaşması kararlı mücadeleler sonucunda engellenmiş, İKD de bu kapsamda DİSK'in başlattığı genel yas eylemine destek olmuş, DGM'yi anlatmak üzere işçi aileleriyle görüşmüştür.

- Demokratik veya ekonomik taleplerle greve

çıkanlarla ve işten çıkarılanlarla maddi ve manevi dayanışma örmüş, bu yolla yığınlarda ekonomik-demokratik savaşım kararlılığını yükseltme faaliyetlerinde bulunmuş, faşist saldırı ve devlet terörüne, faşist baskı ve tutuklamalara maruz bırakılanların aileleriyle dayanışma kampanyaları yürütülmüş. Parasal yardımlar için bağışlar düzenlenmiş, ailelere erzak yardımı, ilaç yardımı, dayanışma ziyaretleri, duruşmaların toplu izlenmesi, propaganda kamuoyu oluşturma, basın açıklamaları, açık oturum, seminer, ailelerle yığın eylemleri gerçekleştirmişlerdir. Ayrıca şu gündemler üzerinden çalışmalar gerçekleştirmiştir:

- Askeri üslere karşı imza kampanyası
- Vur emrine karşı kampanya
- MHP kapatılın kampanyası
- 20 yılda emeklilik kampanyası

İKD, 28 Nisan 1979 günü İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından kapatılmıştır. Bunun üzerine 20 Temmuz 1979'da İstanbul-Kocaeli il sınırından başlayarak "İlerici Kadın Hareketi Durdurulamaz" büyük kadın yürüyüşü halktan ve tüm demokratik güçlerden destek görenek Ankara il sınırında sonuçlandırılmıştır.

İKD kapatıldığında merkezi İstanbul'da olmak üzere, 15.000'e yakın üyesi, 33 şube, 35 temsilcilik örgütlemiş, yayın organı Kadınların Sesi gazetesi 30.000 baskıya ulaşmış, Türkiye çapında bir kadın örgütüydü. İlerici Kadınlar Derneği faaliyette olduğu dönemin politik-siyasi atmosferinin avantajıyla birlikte sistematik, disiplinli ve ısrarcı bir çalışma yürütmüş, özellikle işçi kadınların örgütlenmesini hedeflemiş, hem analığın toplumsal bir işlev sayılması, hem kadınların işyerlerinde kadın cinsinden kaynaklı özgül sorunlarına karşı, hem de politik siyasi bilincinin kazanılması kapsamında da mücadele ve çalışmalar yürütmüşlerdir.

Emekçi Kadın Komisyonları

* Yazı İlerici Kadınlar Derneği'nin (İKD) Tarih Vakfı arşivinde bulunan tüm belgelerinin derlenmesiyle, Muazzez Pervan'ın hazırladığı "İlerici Kadınlar Derneği (1975-80) 'Kırmızı Çatıklı Kadınlar'ın Tarihi" kitabı kaynak alınarak hazırlanmıştır.

25 Kasım tablosu ışığında;

Kadın işçileri örgütleme seferberliğine güç verelim!

Bir 25 Kasım gündemi daha geride kaldı. Emekçi Kadın Komisyonları (EKK), "Fabrikalarda, evde, sokakta, savaşlarda... Kapitalizm katlediyor, yaşamak için sosyalizm!" şiarı ile çalışmalarını yürüttü. 25 Kasım eylemlerinin güncel-politik gündemleri; içeride devlet şiddetinin dozunun artması, dış politikada ise giderek saldırganlığın tırmanması, Kürt halkına yönelik imha saldırıları ve bunların kadınlar üzerindeki etkisi oldu. Öte yandan kadına yönelik şiddet gündemli çalışmalarda sorunun toplumsal-sınıfsal olduğu, çözümünün ise mevcut toplumsal koşulları devrim yoluyla değiştirmek olduğu vurgulandı. İşçi-emekçi kadınlar örgütlü mücadeleye çağırıldı.

25 Kasım'ı tarihsel ve sınıfsal bir bakışla ele almak önemliydi, zira feminist-reformist güçlerin, sorunu genel bir kadın sorunu çerçevesinde ele alan ve sınıfsal özünden uzaklaştırarak çözümü düzen içi kurumlara hapseden yaklaşımları işçi ve emekçilerde bilinç bulanıklığı yaratmaya devam etmektedir.

Bunun kendisi, 25 Kasım eylemlerinde "mor" renkte somutlaşarak rengini verdi. Kuşkusuz bu renk arkasında bir siyasal duruşu ve tutumu sembolize etmektedir. Kadın sorununa düzen sınırları içerisinde bakan, şiddeti salt erkeğin kadın üzerindeki şiddetine indirgeyen bir duruştur bu. Bunun pratikte yansıması ise yine erkeklerin eylemlere alınmaması, salt kadınlarla yapılması olmuştur. Kadın sorununu salt kadın-erkek karşıtlığı sınırlarında ele alan bu yaklaşımın, işçi ve emekçi kitlelerin birleşik mücadelesine baştan ket vurduğu açıktır. Sendikaların ve birtakım demokratik kitle örgütlerinin de hala bu etki altında kaldığı bir kez daha görülmüştür.

Öte yandan Özgecan Aslan cinayeti sonrası, kadına yönelik şiddete kitlesel tepkilerin gösterilmesi gibi bir süreçten sonra, 25 Kasım eylemlerinin görece daha kitlesel olması beklenebilirdi. Ancak örgütlü mücadelenin zayıflığı bu açıdan kendini göstermiştir. Kitle hareketinin kendine özgü dinamikleri Özgecan eylemlerinde bir patlama oluşturmuştu. Ancak 25 Kasım öncesinde yaşanan örgütlenme eksikliği, sonrasında da giderilemediği oranda eylemlere katılım da zayıf kaldı. Bu temel eksikliğin yanı sıra, artan baskı koşullarının, bomba tehditlerinin ve devlet terörünün geniş kitlelerde yarattığı olumsuz etkinin

de eylemlerin zayıf geçmesinde payı oldu. Bu açıdan 25 Kasım eylemlerinin kitlesini daha çok siyasal ve sendikal kurumlarda örgütlü öznelerin oluşturduğunu söyleyebiliriz. Bu durum EKK için de geçerlidir.

Son 25 Kasım tablosu bir kez daha şu kritik sorumluluğa işaret etmektedir: İsrarlı ve sistemli bir çalışmayla işçi ve emekçi kadınlara gitmek ve örgütlemek! Bu başarısız olduğu oranda işçi ve emekçi kadınları etkileyen güncel gelişmelere müdahalemiz zayıf kalmaya devam edecektir.

EKK tarafından bu sorun ve eksikliklere sürekli olarak işaret edilmektedir. Emekçi Kadın Komisyonları, gerçekleştirdiği yaz kampında ve ardından yerelerde gerçekleştirdiği toplantılarda, emekçi kadın çalışmasının sorunlarını masaya yatırmış, emekçi kadın çalışmasının esaslarına ilişkin tartışmalar yürütmüştü. Emekçi kadın çalışmamızı, sınıf çalışmamızın bir parçası olarak kadın işçilerin örgütlenmesi temelinde bir çalışmaya konu etmiş, bu doğrultuda kadın işçiler arasında siyasal sınıf çalışmasına yoğunlaşarak, önüne bir dizi görev koymuştu. 25 Kasım süreci bunlardan biriydi. Bizim için 25 Kasım çalışmasının ve bundan sonraki çalışmaların başarı ölçütleri daha çok kadın

işçiyi siyasal sınıf mücadelesi saflarına katmak ve aynı zamanda siyasal mücadelede kadınların daha fazla ön saflarda yer almasını sağlamaktır. Bu açıdan 25 Kasım değerlendirmemizde başta kadın işçilere -erkek işçiyi unutmadan- bu gündemi ne denli taşıyabildiğimiz, kadınıyla erkeğiyle etkileşimde bulunduğumuz işçi ve emekçilerin politik bilincini ne denli etkileyip, değiştirebildiğimiz önemli bir göstergedir. Öte yandan genele hakim feminist-reformist etkiyi kırmanın yolu da yine buradan geçmektedir. İdeolojik-teorik doğrularımızı, pratik alanda, kadın işçi çalışmasında yol olarak göstermek gerekmektedir.

Bunun için EKK olarak, güncel, siyasal gelişmelere dayalı olarak kadın işçilerin politik bilincini geliştirmenin imkânlarını arttırmaya kilitlenmeliyiz. Bu çerçevede 2016 Şubat ayında gerçekleşmesi hedeflenen "Kadın İşçi Kurultayı"na hazırlık ayrı bir önem kazanmaktadır. Kurultay bu alanda çalışmanın sorunlarının irdelenmesi, deneyimlerin paylaşılması, geçmiş birikimin açığa çıkarılmasına vesile olacaktır. Kurultayın amaca hizmet edebilmesi için bugünden politik hazırlıklara başlamak gerekmektedir.

Emekçi Kadın Komisyonları

Mersin EKK'dan etkinlik

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında Mersin'de de Emekçi Kadın Komisyonları tarafından bir etkinlik gerçekleştirildi. DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciği'nde 29 Kasım günü gerçekleştirilen etkinliğin ilk bölümünde şiddetin kökeni ve çözüm yolu üzerine bir söyleşi yapıldı.

Söyleşide ilk olarak katledilen Tahir Elçi'den bahsedilerek devlet şiddetinin örneklerine değinildi. "Kapitalizm katlediyor, yaşamak için sosyalizm!" şiarının ne denli güncel ve yakıcı bir hale geldiği somut örnekler üzerinden aktarıldı.

Fabrikada, evde, sokakta, savaşta...

Kapitalizm Katlediyor

YAŞAMAK İÇİN SOSYALİZM

• Söyleşi - Şiddetin Kökeni ve Çözümü

• Film Gösterimi - Kelebekler Zamanında

EKK Emekçi Kadın Komisyonları

Devamında şiddetin toplumsal ve sınıfsal bir sorun olduğuna değinilerek, özel mülkiyete dayalı sömürü düzenlerinde kadına yönelik şiddetin nasıl yaşandığına değinildi. Kadına yönelik şiddetin son bulması içinde toplumsal koşulların değişmesinin gerekliliğine vurgu yapıldı. Sosyalist bir düzende alınacak önlemlerle kadınların eşitlik ve özgürlük taleplerinin karşılanabileceği, Sovyetler Birliği deneyimi üzerinden ele alındı. Örgütlü mücadelenin önemi ve gerekliliği üzerine yapılan vurgulardan sonra etkinliğin ikinci kısmına geçildi.

Etkinliğin ikinci kısmında Mirabel Kardeşler'in yaşamını konu alan "Kelebekler Zamanında" adlı film gösterildi. Filminden sonra 25 Kasım ve Mirabeller'in mücadelesi üzerine sohbet edildi.

Kızıl Bayrak / Mersin

Bu eğitimcilerin eğitimi şart!

Türkiye'nin Rus savaş uçağını düşürmesi uluslararası bir krize yol açtı. Türkiye NATO'yu, Rusya ise Birleşmiş Milletler'i toplantıya çağırdı. Düşürülen uçak ile ilgili Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, "Milliyeti belli olmayan bir savaş uçağı düşürüldü" diye açıklama yaptı. Açıklamayı öğretmenler günü dolayısıyla verilen yemekte bulunan "seçilmiş öğretmenler" büyük bir coşkuyla alkışladı. Cumhurbaşkanı kopan alkış üzerine "Kardeşlerim mesele bir alkış meselesi değil biz buna şahit olmak istemeyiz" demek zorunda kaldı.

Bir devletin başka bir devletin uçağını düşürmesi savaşa davetiye çıkarmak demektir. Ne gariptir ki 'cumhuriyetin öğretmenleri' bu daveti büyük bir coşkuyla alkışlıyorlar. "Neden" ve "nasıl" soruları sorulmadan sadece söyleyene bakarak çıkacak savaşa hemen taraf oluyorlar. Oysa öğretmenler hem öğrencilerinin hem de dünya çocuklarının geleceğini düşünen "kutsal insanlar" değil mi? Savaşta en çok masum olan çocuklar ölmüyor mu? Aylan bebeğin yaşadıkları savaşın sonucu değil mi? Ülkeye gelen Suriyeli göçmenler ve onların içindeki göçmen çocuklar, tüm temel haklarından mahrum değil mi? Bunların içlerinden şanslı olanları okullarımıza eğitim almak için geldiklerinde büyük sorunlarla karşı karşıya kalmıyorlar mı? Ayrımcılığa ve şiddete uğramıyorlar mı? Peki, ülkede yaşananlara ne demeli; binlerce kız çocuğu evlendirilirken, çocuk işçi cehennemine dönen ülkede çocuk işçi cinayetleri yaşanırken, bilimsel-laik eğitim rafa kaldırılmışken, sesini çıkarmayan sessiz ama taraflı eğitim orduları savaşa alkış tutuyorlar. Sorarız size, 11 yaşındaki öğrencisini rüyasında görüp evlenmek için babasından isteyen öğretmen konusunda ne yaptınız? On binlerce kız çocuğu küçük yaşta evlendirilirken, taciz, tecavüz ve şiddete maruz kalırken ne yaptınız? Çocuk yaşında eve ekmek götürmek için çalışan çocuk işçiler için ne yaptınız? 70-80 kişilik sınıflarda eğitim görmek zorunda kalan çocuklar için ne yaptınız? Eğitim emekçilerinin hakları bir bir ellerinden alınırken ne yaptınız? Aslında cevap ortada değil mi? Koskocaman bir hiç! Üstüne üstlük yaptıklarınızla yaşananlara çanak tutunuz.

Savaş çığırıklığı; bu devletin dilinden, "Yunanistan'ı üç günde alırız", "Kıbrıs'ı yirmi dört

saatte ele geçirdik" sözleriyle, haritada yerini gösteremedikleri Kore'de "kahramanca savaştık" söylemleriyle devlet eliyle yürütülüyor. Devletin çarklarında 'iyi eğitim' almış eğitim emekçileri de bu çarka hizmet etmekte kusur etmiyor. Yetiştirdikleri öğrenciler de hazır kıta savaşın yolunu gözlüyor. Uçağın düşürülmesinin ardından girdiğim ilk derste "hocam savaş çıksa kim yener?", "Biz Rusya'yı yeneriz" gibi soru ve yorumlarla karşı karşıya kaldım. Bu devlet, devletin yetiştirdiği öğretmen ve onun yetiştirdiği öğrenciler savaşın sonuçlarından bağımsız savaşa hazır ve nazırlar. İktidar kirlenirken kirleniyor. Çocuklarımızın bilinçlerini kirlen bu devlet aygıtına ve eğitim sistemine karşı mücadele etmek en temel görevlerimizden biri olmalıdır. Bu eğitim sistemi felsefesiyle, uygulamasıyla çürümüştür ve çürütmektedir. Çürümeyi önlemek bilimsel, laik, anadilde, demokratik ve parasız eğitim için sistematik bir şekilde örgütlü mücadeleyi büyütme mümkündür.

Hani "Yurtta sulh, cihanda sulh" vazgeçilmez ilkemizdi. Savaş çığırıklığını alkışlamak da neyin nesi? Hak arayan bizler, greve çıktığımızda çocukların eğitim hakkını engelliyorsunuz diye karşımıza dikilenler alkış tutan bu öğretmenler değil mi? Çocukların parasız, bilimsel, laik, anadilinde eğitim hakkı ve kamu emekçilerinin iş güvencesi de dahil tüm talepler için verdiğimiz mücadelede iktidarın kapıkulu askerleri gibi karşımıza çıkan, hak arayan emekçilere karşı her türlü yolla düşmanlık besleyen bu öğretmenler, savaş davetini alkışlıyorlar. Hiç şaşırıyoruz. Çünkü kendini var edemeyen, kendisi için mücadele etmeyen, başkasına kul olmaya mahkûmdur.

Kendisini ayrıcalıklı sananlar unutmasın ki bu ülke sürprizlere gebe. Bizler 90 yıllık cumhuriyet tarihinde kendini ayrıcalıklı görenlerin "terör örgütü" suçlamasıyla yargılandığını ve yıllarca hapis yattığını gördük. Gün gelir devran döner, tüm ayrıcalıkların ortadan kalktığı kimsenin kimseden üstün olmadığı, kimsenin kimseye kul olmak zorunda kalmadığı günler de gelir. Bizlere düşen ise, o günlerin gelmesini hızlandıracak pratiği ve çabayı azami düzeyde göstermektir.

Bir eğitim emekçisi

GATEM'de iş kazası

Gebze Anadolu Teknik Endüstri Meslek Lisesi'nde geçtiğimiz hafta atölye dersinde bir 'iş kazası' gerçekleşti. Mobilya bölümünde okuyan ve 11. sınıf öğrencisi olan öğrencinin 2 parmağı kesildi. Ameliyat için Umuttepe'de bulunan Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı.

Meslek liselerinde yaşanan en temel sıkıntı ücretsiz iş gücü olarak görülen öğrencilerin, gerek atölye derslerinde gerekse stajyerlik adı altında sömürülmesi. GATEM'de de atölye dersleri, ders öğretme değil yoğun tempoda öğrencilerin çalıştırıldığı döner sermayeyi büyütme imkanı olarak görülmektedir.

Konuyla ilgili açıklama yapan Gebze Devrimci Liseliler Birliği ise şunları ifade etti:

"GATEM'deki iş kazasına sessiz kalmayalım, birlik olup hesap soralım!"

Okul sıralarında başlayan sömürü bizler için. 'Meslek lisesi memleket meselesi' diyerek geleceğimizi lise yıllarından başlayarak ipotek altına almaya çalışıyorlar.

Kalitesiz eğitimle, her türlü gericilikle lise yıllarında çürütüldüğümüz yetmiyormuş gibi bir de atölye derslerinde, staj yaptığımız yerlerde yoğun bir şekilde çalıştırılıyor. Ve yeterli iş güvenliği önlemleri alınmadığı için iş kazası, iş cinayetleri genç yaşlarda bizim de payımıza düşüyor.

STFA öğrencisi arkadaşımız Oğuzhan'ın katili Filli Boya patronunun korkulu rüyası olmaya devam ettiğimiz gibi GATEM'de yaşananlara da sessiz kalmayarak sorumlulardan hesap sorulması için liselilerin birliğini büyüteceğiz."

Liselilerin Sesi / Gebze

KYK yurdunda 40 öğrenci sudan zehirlendi!

Denizli'nin Honaz ilçesinde Pamukkale Üniversitesi Honaz Meslek Yüksekokulu'nda okuyan Kredi Yurtlar Kurumu'nun yurdunda kalan bir grup öğrencide, 28 Kasım gecesi mide bulantısı ve baş dönmesi görülmesiyle sağlık ekiplerine haber verildi.

Zehirlenme belirtisi gösteren 40 öğrenci, yurda gelen ambulanslarla Honaz Devlet Hastanesi ve Denizli Pamukkale Üniversitesi Hastanesi'ne kaldırıldı.

Ayrıca 15 öğrencinin Honaz Devlet Hastanesi'ne zehirlenme şikayetiyle başvurduğu öğrenildi.

Hastaneye kaldırılan öğrencilerin yurt kantininden alıp içtikleri sudan zehirlendikleri sanılırken, olayla ilgili başlatılan polis soruşturması kapsamında, öğrencilerin içtiği sudan örnek alındı.

DGB 1 yaşında...

Birliğimizin gücüyle gelecek yürüyüşümüz sürüyor!

Birinci Genel Kurulumuzu toplamamızın üzerinden tam bir yıl geçti. Elbette ki Genel Kurulumuzu önceleyen bir sürecimiz var. Bir yılı aşkın bir zaman dilimi içerisinde gerçekleştirdiğimiz tartışmalar, oluşturduğumuz geçici örgütsel zeminler ve yoğun bir siyasal faaliyetin ardından DGB'yi kurduk. Kısacası bizler DGB'yi mücadele içinde inşa ettik. Bu vesileyle geride kalan yılların değerlendirmesini yapmak kadar; misyonumuzu, gençlik hareketinin ihtiyaçlarını ve hedeflerimizi tekrardan ortaya koymak önemli bir yerde duruyor. Özellikle önümüzdeki aylarda toplayacağımız 2. Genel Kurulumuz öncesinde bunun bir ihtiyaç, aynı zamanda gençlik hareketine karşı bir sorumluluk olduğunu düşünüyoruz.

“DGB'nin kuruluşunun temel misyonu, gençlik içinde devrime hazırlıktır”

Peki, ne demiştik bir yıl öncesinde? DGB I. Genel Kurul Sonuç Bildirgesi metninden hatırlayalım:

“Gelinen yerde gençliğin devrimci birliğini yaratma doğrultusunda önemli bir adım atmış bulunuyoruz. Bugün ortaya koyduğumuz irade, politik platform ve örgütsel zemin gençliğin devrimci geleceğini örgütlenme yolunda ilk imkanların yaratılması anlamına gelmektedir.

Artık kitleleri devrimci politikalar ekseninde kucaklayacak, özneleştirecek bir devrimci gençlik örgütü bulunmaktadır. Herkes bunu böyle bilmelidir.”

“Genel kurulumuzun bizim için anlamı her şeyden önce bu doğumu gerçekleştirmektir. Gençlik hareketi üzerinden şimdiye kadar ortaya koyduğumuz politik yaklaşımları güçlü bir şekilde ete kemiğe büründürmektir. Bu politik platformu tüm genel kurul bileşenlerine mal etmek, genel kurul ile ortak bir iradeye dönüştürmek ve derinleştirmektir. Bunu asgari düzeyde başardık. Bu süreci güçlü bir ön hazırlıkla; coşkulu, nitelikli ve kitlesel bir genel kurulla tamamladık. Artık, şimdiye kadar ortaya koyduğumuz birikim güvence altındadır.”

“Bugün DGB açısından yeni bir başlangıç yapmaktayız ve yolun henüz daha başındayız. Şimdi görev DGB 1. Genel Kurulu'nun tanımladığı politik platformun gençlik kitlelerine mal edilmesidir. Şimdi görev ayağa kalkan, yüzünü mücadeleye dönen tüm gençleri DGB saflarına kazanmaktır.”

“Unutmayalım ki, şimdi zaman bizim zamanımızdır, devrimin zamanıdır, devrimcilerin zamanıdır. Gençlik de, devrim de geleceği ifade etmektedir. Geleceği kazanmak bugünden gençliği devrime kazanmaktan geçmektedir.

Şimdi zaman, DGB olarak gençlik hareketine önderlik etme, gençliğin devrimci potansiyelini açığa çıkartma, örgütlenme ve düzene karşı devrim çizgisine kazanma zamanıdır.

Şimdi zaman bizim zamanımızdır, devrime hazırlığın, devrimci hazırlığın zamanıdır.

DGB'nin kuruluşunun temel misyonu, gençlik içinde devrime hazırlıktır, devrimci hazırlıktır. Bunu böyle kavradık ve genel kurulumuzu bu bakışla başarıyla geride bıraktık. Şimdi DGB'yi gençlik kitlelerinin örgütü yapmak, gençlik hareketindeki devrimci önderlik boşluğunu doldurmak görevi bizleri bekliyor.”

Net bir şekilde misyonumuzu ve hedeflerimizi o günden ortaya koyduk. Bu sözler bizler için kağıt üzerinde kalacak, toplantı salonlarında söylemekle yetinilecek sözler değildi. Bu sözlerin gereğini mücadelede ortaya koyduk. Elbette eşyanın tabiatı gereği aksayan, eksik kalan yanlarımız oldu. Bunları eleştirmesini, ortaya koymasını bildik. Ancak burada ilk günden beri bizler için temel olan şey devrimci bir taraf olmaktı. Devrimci hazırlığın, devrimci politikanın ve devrimci örgütlenmenin tarafı olmaktı. Gençlik hareketinin devrimci önderlik boşluğunu doldurmaktı.

Bu konuda geride kalan bir yıl içerisinde önemli bir çaba ortaya koymuş olsak da, halen yolun başında olduğumuz açıktır.

Son bir yılın gerçeği: Tek kurtuluş devrimde!

Bizler ve herkes için net olan ve son bir yılda tekrar tekrar yaşanan gelişmelerin doğruladığı bir gerçeklik var ki, o da tek kurtuluşun devrim olduğudur. Her gün kan ve gözyaşı üreten, savaşlarla, saldırganlıkla, baskıyla ayakta duran kapitalist sistemin yıkılması gerektiği gerçeğidir. Bu gerçeği Ortadoğu'ya baktığımızda, emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına baktığımızda görüyoruz. Emperyalistler arası çıkar çatışmalarının, onların sularında politika yapanların çözümsüzlüğünü gördük ve görüyoruz.

Son bir yılda iki seçim geçirdik. 7 Haziran seçimleri de, 1 Kasım seçimleri de bir kez daha göstermiştir ki çözüm sandıkta değildir. Çözüm sokaktadır. Sandıklar bizleri kandırmak için kurulmaktadır. Burjuvazi istediği sonucu alana kadar sandıkları kurmaya, kan dökmeye devam edecektir. Çözümü sandıkta görenlerin, kitleleri sandığa çağırınların karşısına gençlik içinde “Gençliğin seçimi sandığa sığmaz” diyerek çıktık.

Son bir yılda Süruç ve Ankara katliamlarını yaşadık. Onlarca Kürt genci katledildi. Yüzlerce muhalif, devrimci tutuklandı, operasyonlarla baskı her geçen gün arttı ve artmaya da devam ediyor. Son olarak da Tahir Elçi kameraların önünde devlet tarafından katledildi. Katliamlar sadece bu topraklarda yaşanmadı. Emperyalistlerce beslenen gerici çeteler katliamlarını Ortadoğu'nun dışına taşıdı. Paris'te, Beyrut'ta emperyalist savaş politikalarının sonucu olarak yüzlerce insan hayatını kaybetti. Bütün bu kan denizini temizleyecek olan tek güç devrimdir. Çünkü kapitalist sistem savaşları beslemektedir. İçine girdiği bunalımlardan çıkışı savaşlarda aramaktadır. Bu düzen yıkılmadan gerçek ve kalıcı bir barış sağlanamayacaktır.

Son bir yılda üniversitelerimizde baskıların, yasakların arttığına, siyasal faaliyete karşı tahammülsüzlüklere, paralı eğitim uygulamalarının

hız kazandığına, formasyon 'hakkı' ile biz gençliğe kırıntı düzeyinde gelecek veren sistemin o kırıntıları da almaya kalktığına tanıklık ettik. Düzenin efendilerinin gençlik ve devrimden duyduğu korkuyu gördük.

Son bir yılda işçi sınıfının ayağa kalkışına da tanıklık ettik. Başta Bursa'da Metal Fırtnası olmak üzere bir dizi ilde, fabrikada işçi sınıfı grev ve direnişlerle kendisini ortaya koydu. İşçi sınıfının düzeni yıkabilecek tek güç olduğunu bir kez daha gördük. İşçi sınıfı karşısında tir tir titreyen patronları da gördük. Her seferinde “Yolumuz işçi sınıfın yoludur!” şiarı devrim hedefimizde bize yol gösterdi.

Genel kurul ile gelecek yürüyüşümüzü büyütelim...

Ve aradan geçen bir yılda gençliği devrime kazanma mücadelesinde bir dizi adım attık. Yerel ve Türkiye meclislerimizi topladık. “Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz” şiarıyla ilk yaz kampımızı gerçekleştirdik. Ve şimdi önümüzde 5 Mart'ta “Geleceğe yürüyoruz!” şiarıyla örgütleyeceğimiz 2. Genel Kurulumuz var.

Genel Kurul, DGB'nin kuruluşu ile gençlik içinde attığımız tarihsel adımın ileriye taşınması anlamına geliyor. Gençlik hareketinin ihtiyaçlarına, güncel gelişmelere, gençliğin politik gündemlerine devrimci bir yanıt oluşturmak anlamına geliyor. Örgütlülüğümüzü büyütmek, işleyişimizi sağlam temellere oturtmak anlamına geliyor. “Geleceğe yürüyoruz!” şiarı bizim için önemli bir yerde duruyor. Çünkü gençlik gelecek demektir. Gelecek her yerde devrime aittir ve geleceğe yürüyoruz şiarı gençliği kazanma, gençlikle devrime yürümek iddiası demektir.

İşte II. Genel Kurulumuz bu iddiamızda bir adım daha ileri çıkacağımız, gençlik içerisinde mücadeleyi büyüteceğimiz bir sürecin ürünü olarak şekillenecektir.

Devrimci Gençlik Birliği

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/45 * 4 Aralık 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

"Yıkılır darağaçları, türkülerle Erdal gelir!"

EMPERYALİZME KARŞI ERDAL OLUNMALI!

"Bir gün, mutlaka sizin yerinizde halkımız olacak, sizi ve koruduğunuz düzeni yargılayacak ve doğru kararı verecektir!"

Erdal Eren

Emperyalistler dünyayı kan gölüne çevirmeye devam ediyor. Hemen her gün bomba sesleri, savaş tamamları arasında pazarlar paylaşılıyor, kölelik zincirleri ekleniyor, gelecek hayalleri pohpohlanıyor.

Temel liseler adı altında özel eğitim kurumları teşvik ediliyor, gerici ders ders ekiliyor, öğrenciler birbirine düşürülmeye çalışılıyor. Bunun karşısında duran herkes baskı ve zulüm politikaları ile kuşatılmaya çalışılıyor.

Meslek liselerinde, "istikrar" arayan sermaye kol geziyor, işçi cinayetleri genç işçilerin kanları ile büyüyor.

Sermaye devleti çok büyük meblağlar ile açık ya da kapalı bir şekilde emperyalist savaşları desteklemekte ve büyütmektedir. Devletin bütçesi, liselilerin sorunu olan eğitime değil, savaşa aktarılmamaktadır. Bu topraklar üzerinde kan akıtan devlet; aidat parası, spor parası, ek kaynak parası, tamir parası vb. adı altında bizden para istemektedir. Temel liseleri yol olarak sunan devlet "Paran yoksa okuyamazsın!" demektedir.

Bizler ise; emperyalist savaş çığırtkanlığının her sokakta estiği dönemlerde hakkında idam kararı çıktıktan sonra bile dik duruşundan taviz vermeyen, "**Tek yol DEVRİM!**" diyen; Erdal Eren'in bayrağını taşıyoruz.

Erdal Eren devrim mücadelemizde yaşıyor!

Karanlığa ışık olan onlarca yığıttan yalnızca biridir Erdal Eren. Adını taşıyor bir çok çağdaşımız. 17'sinde karanlık çağlarda söylenen bir türküdür, umudumuza korkusuzluğu yazan. Kimi zaman gözaltında, işkencede. Kimi zaman duvarlara yazdığımız özgürlük şiarlarında, yürüdüğümüz devrim yolunda, hep dirençli olmanın, hep Liseli Genç Komünist olmanın onurudur.

Sermaye devleti "istikrar" için şimdilerde nasıl saldırıyorsa o dönem de benzer saldırıların altına imza atıyordu. Erdal Eren'i 17'sinde idam sehplarına gönderen sermaye devleti tüm toplumu "asmayalım da besleyelim mi?" diye korkutmaya çalışıyordu. 12 Eylül askeri faşist darbesi işte böyle bir korku yaratma çabası içinde gerçekleşti. Sermayenin kapsamlı saldırılara ihtiyacı vardı ama toplumsal muhalefet yüksek olduğu için emekçilerin öfkesinden korkuyordu. Öncelikle toplumsal muhalefet sindirilmeliydi. Sermaye iktidarı, kokuşmuş düzenini korumak, insanların içindeki mücadele ateşini söndürmek için bütün güçlerini harekete geçirdi. Bu ateş düzene korku salıyor, kitlelere umut veriyordu. O dönemde de birçok devrimci sokaklarda, eylemlerde, gözaltında katlediliyordu. Bazıları da göstermelik yargılamalarla tutuklanıyor ya da infaz ediliyordu. ODTÜ öğrencisi Sinan Suner 30 Ocak günü katledilmişti, 2 Ocak günü katliamı protesto etmek için yan yana gelindi ve devletin saldırısı sonucu çıkan çatışmada bir er öldü. Erdal Eren ölenlerin katili olarak seçildi. Tarihin gördüğü en kısa yargılama yapıldı ve idam kararı verildi. Erdal Eren başı dik idam sehpasına giderken devrim mücadelesine bağlılığını haykırdı.

Birliğimizin gücüyle emperyalizme geçit yok!

Bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak emperyalizmin tüm saldırganlığına karşı devrim mücadelesini büyütüyoruz. 6. Filo'ya karşı Denizler'in cüretini, emperyalist tezgahlarda planlanan 12 Eylül faşist cuntasının karşısındaki Erdallar'ın cesaretini taşıyoruz.

"Emperyalist savaşlara değil eğitime bütçe" şiarlı başlattığımız imza kampanyamızı Erdal Eren'i ölümsüzlüğe uğurladığımız 13 Aralık günü sonlandıracağız.

**Tüm liselileri Emperyalizme karşı Erdal olmaya çağırıyoruz!
Erdal Eren yaşıyor, DLB savaşıyor!**

Devrimci Liseliler Birliği

DLB'nin Erdal Eren Anmaları:

İstanbul;

13 Aralık Pazar - Saat: 14.00

Yer: Kadıköy Kilise önünde

Ankara;

13 Aralık Pazar , Saat: 11.30

Buluşma: Sıhhiye Köprüsü üstü

Anma: Erdal Eren'in mezarı başında